

หนังสือเสภาคาริยาห์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิศอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิศนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเศคาริยาห์

บทนำสู่เศคาริยาห์: คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ถูกเขียนถึงพวกยิวสมัยฟื้นฟูโดยเริ่มต้นในประมาณปี 520 ก่อน ค.ศ. แม้มีเศคาริยาห์คนอื่นๆอีกที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ผู้เขียนคำพยากรณ์นี้ไม่ได้ตรงกับเศคาริยาห์คนไหนอีกที่ถูกกล่าวถึงในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิมและมีใช้ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่อย่างแน่นอน ชื่อ 'เศคาริยาห์' ในภาษาฮีบรูมีความหมายตรงตัวว่า 'พระเยโฮวาห์ทรงระลึกถึง' ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ในบทแรกของคำพยากรณ์นี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงระลึกถึงประชาชนของพระองค์ ความบาปของพวกเขา และพระสัญญาต่างๆของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

เศคาริยาห์อยู่ในสมัยเดียวกับฮักกัย อันที่จริงเขาทั้งคู่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มตอนที่พวกยิวกลับมาเพื่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่และพวกเขาทั้งคู่กล่าวคำพยากรณ์เกือบในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เศคาริยาห์ก็มีการรับใช้ที่ยาวนานกว่าการรับใช้ที่ถูกบันทึกไว้ของฮักกัย คำพยากรณ์ของเขาถูกนำเสนอในช่วงเวลาประมาณสามสิบห้าปี ผู้พยากรณ์ทั้งสองพยายามที่จะหนุนใจพวกยิวที่กลับมาในความพยายามที่จะสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ท่ามกลางการถูกต่อต้าน การรับใช้ของเศคาริยาห์ยังอยู่ในสมัยเดียวกับเหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกหมายเหตุไว้ในเอเสรา 1-6 เขาถึงกล่าวถึงในเอเสรา 6:14 ด้วยซ้ำ

คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์แบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรก (บทที่ 1-6) กล่าวถึงการที่อิสราเอลจะไม่เพียงถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมเท่านั้น แต่จะรุ่งเรืองเป็นประชาชาติที่ใหญ่โตด้วย แม้ความยากลำบากต่างๆในขณะนั้นถูกกล่าวถึง พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ทรงมองล่วงหน้าไปถึงอนาคต โดยเห็นวันแห่งพระเยโฮวาห์ ยุคพันปีและพระเมสสิยาห์บนบัลลังก์ของพระองค์ ในเนื้อหาส่วนนี้ นิมิตสิบเรื่องถูกนำเสนอ โดยมีคำเตือนถึงพวกยิวในแผ่นดินนั้นมิให้กลับส่ายไปจนถึงนิมิตต่างๆเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์บนบัลลังก์ของพระองค์ เนื้อหาส่วนที่สอง (บทที่ 7-8) กล่าวถึงความจำเป็นของพวกยิวที่ได้กลับมายังแผ่นดินนั้นที่จะต้องตั้งใจฟังพวกเขา

พยากรณ์ที่พระเจ้าได้ทรงใช้มาและที่จะสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ เนื้อหาส่วนนี้นำเสนอคำเตือนสติเชิงปฏิบัติและเชิงจริยธรรมสำหรับคนส่วนที่เหลือในสมัยฟื้นฟู เนื้อหาส่วนที่สาม (บทที่ 9-14) มองล่วงหน้าไปยังพระเมสสิยาห์ในการถูกปฏิเสธของพระองค์และการเสด็จมาของพระองค์ในฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งเพื่อปกครองและครอบครอง การเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ถูกนำเสนออย่างชัดเจนในเศคาริยาห์ คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์นำเสนอคำพยากรณ์ที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับพระคริสต์ในการทนทุกข์และการรับส่งาราศีของพระองค์

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 1: บทที่ 1 ของเศคาริยาห์นำเสนอข้อความง่าย ๆ ถึงพวกยิวในสมัยฟื้นฟูให้หันมาหาพระเจ้าของพวกเขาและพระองค์จะทรงโปรดปรานพวกเขาเป็นการตอบแทน นอกจากนี้มีมิติเรื่องแรกจากทั้งสิบเรื่องยังถูกนำเสนอซึ่งในนิมิตเหล่านี้พระเจ้าทรงบอกประชาชนของพระองค์ว่าพระองค์จะทรง: (1) นำการหยุดพัก (สันติสุข) มา และ (2) จัดการกับประชาชาติเหล่านั้นที่ได้ตีสอนอิสราเอล

ศกย 1:1 ในเดือนที่แปด ปีที่สองแห่งรัชกาลดาวิด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้พยากรณ์ว่า

ขอบเขตเวลาของจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ต่างๆของเศคาริยาห์ถูกนำเสนอ มันเป็นในเดือนที่แปด (นั่นคือ เดือนพฤศจิกายน) ของรัชกาลดาวิด ดาวิดที่ว่านี้เป็นคนเดียวกับในเอซรา 6 และฮักกัย 1:1 เขาเป็นกษัตริย์ผู้ปกครองเหนือจักรวรรดิเปอร์เซียซึ่งขณะนั้นได้พิชิตและมีอำนาจเหนือบาบิโลนไปแล้วในฐานะมหาอำนาจของโลก (เขาจะต้องไม่ถูกสับสนกับดาวิดคนมีเดียบของดาเนียล 6) เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำพยากรณ์แรกของเศคาริยาห์มีมาสองเดือนหลังจากฮักกัยได้กล่าวคำพยากรณ์แรกของเขา (ฮักกัย 1:1) ตัวตนของเศคาริยาห์ถูกให้คำนิยามไว้ซึ่งต่างจากเศคาริยาห์คนอื่นๆที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ว่าเป็นบุตรชายของเบเรคิยาห์และเป็นหลานชายของอิดโด

ศคย 1:2-3

"พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง

ข้อความแรกของเศคาริยาห์คือ คำเตือนหนึ่งที่มีถึงพวกยิวที่กลับจากการเป็นเชลยแล้วใน เยรูซาเล็ม ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริบททางประวัติศาสตร์ของช่วงเวลานั้นอาจถูกพบในเอ สตรา 5-6 และฮักกัย 1-2 พวกยิวได้กลับมาในแผ่นดินของตนแล้ว พวกเขาได้พยายามที่จะสร้าง พระวิหารของพวกเขาคืนใหม่ เจอกับการขัดขวาง เริ่มท้อใจและล้มเลิกเสีย พวกเขาได้หันไปไล่ ตามการหาเงิน การสร้างบ้านเรือน และการทำสิ่งต่างๆที่ไม่ใช่การปรนนิบัติพระเจ้า ในบริบท นั้น เศคาริยาห์เตือนความจำพวกเขาว่าพระเจ้าทรง "กริ้วต่อบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายเป็นอย่าง ยิ่ง" นี้หมายถึงคนอิสราเอลที่กลับสัตย์ก่อนการตกไปเป็นเชลย ในความหมายโดยนัยแล้ว เศคาริ ยาห์เตือนความจำพวกเขาว่าพระเจ้าได้ทรงจัดการกับความบาปของบรรพบุรุษของพวกเขาแล้ว พวกเขาเกี่ยวผลอันขมขื่นของการตีสอนนั้นจนถึงวันนั้นเลย

เศคาริยาห์จึงเอ่ยคำกำชับแรกของเขาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า 3 เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขา ทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงกลับมาหาเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แหละ และเราจะกลับมาหาเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ

คำที่แปลว่า หัน (שוב) ส่วนใหญ่แล้วถูกแปลเป็น 'กลับมา' ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าพระเจ้า ตรัสว่า 'จงกลับมาหาเรา และเราจะกลับมาหาพวกเจ้า' หรือจงกลับใจใหม่ในการคืนดีกับเรา และเราจะคืนพรของเราให้แก่พวกเจ้า สิ่งที่น่าทึ่งชัดเจนโดยความหมายโดยนัยก็คือว่า แม้คน ส่วนที่เหลือที่ได้กลับสู่สภาพเดิมอาจไม่ได้กลับไปหาการนับถือรูปเคารพ พวกเขาก็มิได้มี สามัคคีธรรมอันถูกต้องกับพระเจ้า ยังมีปัญหาต่างๆของใจที่กลับสัตย์อยู่ มีความคล้ายคลึงกัน อย่างมากกับยากอบ 4:8 มันอาจเป็นไปได้ว่ายากอบกำลังอ้างอิงถึงเศคาริยาห์ 1:3 ในคำเตือนสติ ของเขา จงหมายเหตุด้วยว่าวลี "พระเยโฮวาห์จอมโยธา" ถูกกล่าวถึงสามครั้งในข้อเดียวนี้

ศคย 1:4-6

อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษของเจ้า ซึ่งบรรดาผู้พยากรณ์คนก่อนๆ

ร้องบอกเขาว่า 'พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า จงหันกลับเสียจากทางชั่วของเจ้า และจาก การกระทำที่ชั่วของเจ้าเถิด' พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่เขาไม่ได้ยินและมีได้ฟังเรา

กล่าวต่อในรูปแบบเดียวกัน เสดคาริยาห์เตือนสติอิสราเอลในสมัยของเขาว่า “อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษของเจ้า” อีกครั้งที่เขาหมายถึงบรรพบุรุษของพวกเขาที่ได้้นำการพิพากษาของทั้งคนอัสซีเรียและคนบาบิโลนตกลงบนพวกเขา เขาเตือนความจำเหล่าคนร่วมสมัยของเขาว่าพระเจ้าได้ทรงเตือนบรรพบุรุษของพวกเขาแล้วให้หันจากทางชั่วต่างๆของพวกเขา กระนั้นพวกเขาก็มีนพระองค์

5 บรรพบุรุษของเจ้า เขาอยู่ที่ไหน พวกผู้พยากรณ์เล่า เขามีชีวิตอยู่เป็นนิത്യหรือ ด้วยคำพูดเสียดสีแบบมีพลัง เสดคาริยาห์ถามคำถามที่ว่า “บรรพบุรุษของเจ้า เขาอยู่ที่ไหน” คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว คนเหล่านั้นตายไปแล้วและถูกฝังไว้ในดินแดนต่างถิ่น พวกเขาได้ถูกพิพากษาโดยพระเจ้าแล้วและคนในสมัยเศคาริยาห์ก็ทราบเรื่องนี้ดี เขาถามต่อไปว่า “พวกผู้พยากรณ์เล่า เขามีชีวิตอยู่เป็นนิത്യหรือ” แม้คำตอบจะคล้ายๆกันมันก็มีความหมายโดยนัยอันลึกซึ้งยิ่งกว่า แน่ทีเดียวผู้พยากรณ์เหล่านั้น (ไล่ตั้งแต่โอบาดีห์ โยเอล โฮเซยา อิชยาห์และเยเรมีย์ไปจนถึงเอสเคียลและดาเนียล) ล้วนตายไปหมดแล้วตอนนี้ แต่ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 6 คำพยากรณ์ต่างๆของพวกเขา นั่นคือพระวาระของพระเจ้ายังมีอยู่จนถึงวันนั้นเลย เกือบกว่าบางคนจะไม่ประทับใจกับผู้พยากรณ์เหล่านั้น พระเจ้าโดยทางเศคาริยาห์ก็เตือนความจำพวกเขาว่าพระวาระของพระองค์ได้ไล่ตามทันเหล่าบรรพบุรุษที่มักกบฏของพวกเขาแล้ว

6 แต่ถ้อยคำของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาแก่ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา ก็ได้ติดตามบรรพบุรุษของเจ้าทันมิใช่หรือ จนเขากลับใจแล้วกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา ทรงดำริว่าจะทรงกระทำแก่เราประการใด ในเรื่องทางและการกระทำของเรา พระองค์ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น’ วลีที่ว่า “ก็ได้ติดตามบรรพบุรุษของเจ้าทันมิใช่หรือ” (ซึ่งหมายถึงคำพยากรณ์เหล่านั้นที่ได้ถูกกล่าวเมื่อก่อนหน้านั้นนานแล้ว) อาจแปลได้ด้วยว่า ‘พวกมันมิได้ติดตามทันบรรพบุรุษของพวกเจ้าหรือ’ วลีที่ว่า ติดตาม ถูกแปลมาจากคำฮีบรู (נוֹרְמָה) และมีความหมายว่า ‘แข่งหน้า’ หรือ ‘ไล่ทัน’ แน่ทีเดียวพระสัญญาของพระเจ้าเรื่องการพิพากษาที่มีต่อประชาชนของพระองค์ซึ่งได้กบฏและกลับสัดต่อพระองค์มานานก็ไล่ตามทันพวกเขาแล้ว การพิพากษาที่ถูกกล่าวพยากรณ์ไว้ ‘แข่งหน้า’พวกเขาแล้ว

สุดท้ายในการตกเป็นเชลยในบาบิโลนและต่อมาในเปอร์เซีย หลายคนในพวกยิวที่กระจัดกระจายไปเหล่านั้นก็หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าจริงๆ หลายคนซึ่งรวมถึงดาเนียล เอสรา เอสเกียลและคนอื่นๆตระหนักอย่างเจ็บปวดว่าทำไมพวกเขาถึงอยู่ในบาบิโลน พวกเขาตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงจัดการกับพวกเขาแล้ว

ศกย 1:7-11 **เมื่อวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นเดือนเชบัท ในปีที่สองแห่งรัชกาลดาริอัส พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้พยากรณ์ว่า 8 "ณ กลางคืนวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งจีมี้าสีแดง ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวที่ลานหุบเขา ณ เบื้องหลังท่านผู้นั้นมีมี้าสีแดง สีแสด และสีขาว นิมิตแรกจากนิมิตสิบเรื่องนั้นของเนื้อหาส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ถูกนำเสนอ (เวลานั้นคือปีเดียวกันและเกินหนึ่งเดือนเล็กน้อยหลังจากคำพยากรณ์สุดท้ายของฮักกัย) เศคาริยาห์พรรณนาว่าในตอนกลางคืน (อาจเป็นนิมิตหนึ่งผ่านทางความฝันหนึ่ง) เขาเห็นชายคนหนึ่งจีมี้าสีแดงพร้อมกับมี้าตัวอื่นๆในลานหุบเขาหนึ่งของหมู่ต้นน้ำมันเขียว มีผู้เสนอหลายทฤษฎีเกี่ยวกับว่าอะไรเป็นความหมายของรายละเอียดต่างๆเหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึง เศคาริยาห์ก็ไม่รู้เหมือนกัน**

9 แล้วข้าพเจ้าจึงถามว่า 'โอ นายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร' ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า 'เราจะสำแดงให้เจ้าทราบว่า เหล่านี้คืออะไร' 10 เหตุฉะนั้นชายที่ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวจึงบอกว่า 'เหล่านี้คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ไปเที่ยวตรวจตราโลก' ดังนั้นเศคาริยาห์จึงถามทูตสวรรค์ผู้ที่เห็นได้ชัดว่าได้เปิดเผยนิมิตนี้แก่เขา ทูตสวรรค์องค์นี้บอกเขาว่าผู้จีมี้าได้ไปมาทั่วแผ่นดินโลก (คำบรรยายที่คล้ายๆกันก็ถูกใช้กับซาตานใน โยบ 1:7) สิ่งนี้อาจถูกบอกเป็นนัยก็คือ โลกวิญญูณหรืออาณาจักรของพวกทูตสวรรค์

11 และเขาเหล่านั้นได้ตอบทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ ผู้ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวว่า 'เราได้ตรวจตราโลกแล้ว ดูเถิด ทั้งโลกก็นิ่งสงบอยู่' คำรายงานของผู้จีมี้าผู้นี้คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน เขารายงานว่า "ดูเถิด ทั้งโลกก็นิ่งสงบอยู่" ความหมายของคำที่แปลว่า โลก คือกฎเกณฑ์ไขสู่ความหมายของมัน มันคือคำฮีบรู (เอเรทซ์) ซึ่งแปลว่า 'แผ่นดิน' ซึ่งต่างจาก 'พิภพโลก' พวกยิว

จนทุกวันนี้เรียกแผ่นดินอิสราเอลว่า *ฮา เเอเรทซ์* (นั่นคือ แผ่นดินนั้น) หากเป็นเช่นนั้นจริง ความหมายของนิมิตนี้ก็คือ ความสงบสุขในแผ่นดินนั้น หากความหมายของ ‘พิภพโลก’ เป็นสิ่งที่ต้องการจะสื่อ ความสงบสุขทั่วโลกก็ถูกบอกเป็นนัย ไม่ว่าจะแบบไหน การประยุกต์ใช้ของนิมิตนี้ก็อาจเป็นความสงบสุขในแผ่นดินนั้น (และพิภพโลก) เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมา ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ คำพยากรณ์เรื่องสันติสุขสำหรับพวกยิวในสมัยฟื้นฟูซึ่งถูกปัญหาหอรุมล้อม (ขณะนั้นพวกเขากำลังเผชิญกับความเป็นปฏิปักษ์ของบรรดาเพื่อนบ้านของตนที่เป็นคนต่างชาติตามที่หมายเหตุไว้ในเอสรา 4-5) แน่แน่นอนว่าการประยุกต์ใช้ในท้ายที่สุดก็หมายถึงพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์

ศคย 1:12-17 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า ‘โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา อิกนานเท่าใดพระองค์จะไม่ทรงเมตตากรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองแห่งยูดาห์ ซึ่งพระองค์ก็ทรงกริ้วมาเจ็ดสิบปีแล้ว พระเจ้าข้า’ 13 และพระเยโฮวาห์ทรงตอบทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้า เป็นพระวาทาทะที่ประเสริฐและเล้าโลมใจ 14 ทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนาอยู่กับข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘จงร้องว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เรามีความหวงแหนกรุงเยรูซาเล็ม คือกรุงศิโยนเป็นที่ยิ่ง 15 เราโกรธประชาชาติมากที่อยู่อย่างสบายๆ เพราะเมื่อเราโกรธแต่น้อย เขาก็ก่อภัยพิบัติเกินขนาด

เศคาริยาห์กล่าวต่อไปถึงส่วนสุดท้ายของนิมิตแรกของตนและบทสนทนานั้นกับทูตสวรรค์องค์นั้น ทูตสวรรค์องค์นั้นถามองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าอิกนานเท่าใดก่อนที่พระองค์จะทรงมีพระเมตตาต่อเยรูซาเล็มและยูดาห์ซึ่งได้ทนทุกข์พระพิโรธของพระองค์มาเป็นเวลาเจ็ดสิบปีของการตกเป็นเชลยอย่างเป็นทางการ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบด้วย “พระวาทาทะที่ประเสริฐและเล้าโลมใจ” (นั่นคือ ดีและปลอบประโลม) ทูตสวรรค์องค์นี้บอกเศคาริยาห์ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังคง “มีความหวงแหนกรุงเยรูซาเล็ม คือกรุงศิโยนเป็นที่ยิ่ง” นั่นคือพระองค์ยังทรงมีความรักที่ร้อนรนให้แก่เยรูซาเล็มอยู่เหมือนเดิม นอกจากนี้ พระองค์ทรง “โกรธประชาชาติมากที่อยู่อย่างสบายๆ” แม้พระเจ้าได้ทรงใช้ประชาชาติต่างๆ เพื่อติสอนประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ไม่ทรงพอพระทัยอย่างมากกับการที่พวกเขากำลังเจริญขึ้นในขณะนั้นและประชาชน

ของพระองค์เองกำลังคืนรณกระเสือกกระสนอยู่ แม้พระเจ้าทรง “โกรธแต่น้อย” กับประชาชน
ของพระองค์เอง ประชาชาติต่างๆก็ซ้ำเติมพวกเขาหนักกว่าที่ควร ดังนั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษา
พวกเขา

มันคงเป็นเสียงอันไพเราะหูเสียงดนตรีสำหรับพวกยิวที่ถูกปัญหาหอรุมเร้าซึ่งได้กลับมาอยู่
ในเยรูซาเล็มแล้ว (ดู เอสรา 4-5) พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ตรัสตอบว่า 16 เพราะฉะนั้น
พระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า เรากลับมายังกรุงเยรูซาเล็มด้วยความกรุณา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ว่า จะต้องสร้างนิเวศของเราขึ้นไว้ในนั้น และจึงเชือกวัดไว้เหนือกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อตอบคำถาม
ก่อนหน้านั้นในข้อ 12 เกี่ยวกับว่าอีกนานเท่าใดก่อนที่พระเจ้าจะทรงคืนความเมตตาของ
พระองค์แก่เยรูซาเล็ม พระองค์จึงตรัสตอบไปว่า ‘เราคืนให้แล้ว’ แม้มีการต่อต้าน พระเจ้าก็ทรง
บอกประชาชนที่ท้อใจของพระองค์ว่าพระวิหารจะถูกสร้างขึ้นใหม่จริงๆ

คำพูดที่ว่าเชือกวัดถูกขึงไว้เหนือกรุงเยรูซาเล็มเป็นเรื่องน่าสนใจ มันหมายถึงการสำรวจ
ที่ดิน มันบ่งบอกถึงการพัฒนาขึ้นใหม่และการสร้างขึ้นใหม่ของนครนั้น (ทั้งในระยะสั้นและใน
ระยะยาวแบบเป็นคำพยากรณ์) กระทั่งในปัจจุบัน เมื่อที่ดินผืนหนึ่งกำลังจะถูกพัฒนา อย่างแรก
ที่ถูกกระทำคือ พวกนักสำรวจจะลงหมุดและรั้ววัดปักเขต ความหมายโดยนัยก็คือว่านครนั้นจะ
ถูกสร้างขึ้นใหม่จากความรกร้างว่างเปล่าของมันในขณะนั้น

17 จงร้องอีกว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เมืองทั้งหลายของเราจะไพบูลย์
ท่วมท้นไปด้วยความมั่งคั่งอีก และพระเยโฮวาห์จะปลดอบศิโยน และเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีก
ครั้งหนึ่ง” นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหมายเหตุน่าว่า “เมืองทั้งหลายของเราจะไพบูลย์
ท่วมท้นไปด้วยความมั่งคั่งอีก” คัมภีร์ทารกุมของยิวยึดถือทรรศนะที่ว่าวลีนี้มีความหมายว่า
‘นครต่างๆของเราจะไหลล้นไปด้วยสิ่งต่างๆที่ดี’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สิ่งดีๆกำลังจะมาสำหรับนคร
ต่างๆของยูดาห์ พระเจ้าจะทรง “ปลดอบศิโยน และเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง” นั่นคง
เป็นคำหนุนใจหนึ่งสำหรับพวกยิวในสมัยฟื้นฟูซึ่งได้เห็นพระวิหารที่ยังสร้างไม่เสร็จและนคร
ต่างๆที่ถูกทำลายของยูดาห์ซึ่งรวมถึงกรุงเยรูซาเล็มด้วย

ศกย 1:18-19

ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นแลเห็น ดูเถิด มีเขาสีเขา อีกนิมิตหนึ่งถูก

หมายเหตุไว้โดยเศคาริยาห์ เขาเขียนว่าเขาเห็นเขาสีเขา (นี่หมายถึงเขาสัตว์ อาจเป็นเขาของแกะผู้ หรือของวัวผู้) สำหรับคนสมัยโบราณ เขาสัตว์เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงฤทธิ์เดชและ สิทธิอำนาจ

19 ข้าพเจ้าจึงถามทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า "เหล่านี้คืออะไร" ท่านจึงตอบ ข้าพเจ้าว่า "เหล่านี้คือเขาที่ขวิดยูดาห์ อิสราเอลและเยรูซาเล็ม ให้กระจัดกระจายไป" เศคาริยาห์ จึงถามว่า "เหล่านี้คืออะไร" ทูตสวรรค์องค์นั้นตอบกลับไปว่า "เหล่านี้คือเขาที่ขวิดยูดาห์ อิสราเอลและเยรูซาเล็ม ให้กระจัดกระจายไป" นี่อาจหมายถึงประชาชาติเหล่านั้นที่พระเจ้าทรง อนุญาตให้ตีสอนประชาชนของพระองค์ในประวัติศาสตร์ มันอาจตรงกับอาณาจักรใหญ่ทั้งสิ้น ที่นั้นที่ถูกพรรณนาไว้โดยดาเนียล (บาบิโลน, มีเดีย- เปอร์เซีย, กรีกและโรม) มันอาจหมายถึง ประชาชาติอื่นๆ เช่น อัสซีเรีย หรือเพื่อนบ้านทั้งหลายที่เป็นศัตรูในท้องถิ่น เช่น โมอับ, อัมโมน และสะมาเรียซึ่งเป็นเหล่าปฏิบัติภัยขณะนั้นในสมัยของเศคาริยาห์ อย่างไรก็ตาม เขาทั้งสิ้นนี้น่าจะ เป็นตัวแทนของพวกหลังเนื่องจากรูปกาลสมบูรณ์ถูกใช้ซึ่งบอกเป็นนัยถึงการกระทำที่เสร็จ สมบูรณ์แล้ว อย่างไรก็ตาม อาณาจักรทั้งสิ้นของหนังสือดาเนียลเป็นตัวแทนของการทำให้ อิสราเอลกระจัดกระจายไป

ศกย 1:20-21

แล้วพระเยโฮวาห์จึงทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นช่างไม้สี่คน

21 และข้าพเจ้าจึงถามว่า "คนเหล่านี้มาทำอะไรกัน" พระองค์ทรงตอบว่า "เขาเหล่านี้มาขวิด ยูดาห์ให้กระจัดกระจายไป จนไม่มีผู้ใดยกศิระจันได้อีก และช่างเหล่านี้มากระทำให้เขาหวาด กลัว เพื่อจะเหวี่ยงลงซึ่งเขาแห่งประชาชาติ ที่ยกเขาของตนมาขวิดแผ่นดินยูดาห์กระทำให้ กระจัดกระจายไป" เศคาริยาห์ถูกแสดงให้เห็นนิมิตอีกเรื่องเกี่ยวกับ "ช่างไม้สี่คน" มันเชื่อมโยง อย่างใกล้ชิดกับนิมิตก่อนหน้านี้ คำที่แปลว่า ช่างไม้ (คอว์รอว์ช) มีความหมายว่าช่างฝีมือ เช่น ช่างไม้ที่ตัด ทำให้เรียบและสร้าง (หรือถอดชิ้นส่วน) ถึงอย่างไรแล้ว ไม่ว่า 'ช่างไม้' เหล่านี้จะ เป็นใคร พวกเขาก็จะ ขวิด (นั่นคือ ทำให้หวาดกลัว) และเหวี่ยงประชาชาติเหล่านั้นที่ได้ทำให้อู ดดาห์ (และอิสราเอล) กระจัดกระจายไป กล่าวอีกนัยหนึ่งวันนั้นกำลังจะมาเมื่อประชาชาติเหล่า

นั่นที่ได้ทำให้อิสราเอลหวาดกลัวจะถูกพระเจ้าทำให้หวาดกลัวอีกที แม้แน่นอนว่ามีการทำให้
เรื่องนั้นสำเร็จจริงในอนาคตอันใกล้ การสำเร็จจริงในระยะยาวย่อมเกิดขึ้นในวันแห่งพระเย
โฮวาห์

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 2: บทที่ 2 มองเข้าไปในยุคพันปีและสง่าราศีทั้งหลายของ
อาณาจักรนั้น เรื่องนี้ถูกทำให้สำเร็จผ่านทางนิมิตที่สี่ของหนังสือเล่มนี้: ชายผู้ถือเชือกวัด

ศคย 2:1-3 ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นอีกแลเห็น ดูเถิด ชายคนหนึ่งมีเชือกวัดอยู่ใน
มือแน่ะ 2 ข้าพเจ้าจึงถามว่า "ท่านจะไปไหน" เขาจึงบอกข้าพเจ้าว่า "จะไปวัดเยรูซาเล็มดูว่า
กว้างเท่าใด ยาวเท่าใด" 3 และดูเถิด ทูตสวรรค์ที่ได้สนทนากับข้าพเจ้าก็ก้าวออกไป และทูต
สวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ก้าวออกไปพบกับท่าน

เศคาริยาห์บันทึกนิมิตเรื่องที่สี่ของตน เหมือนกับที่ถูกกล่าวถึงใน 1:16 เรื่องเชือกวัดถูก
ชิงไว้เหนือเยรูซาเล็ม เศคาริยาห์เห็นชายอีกคนหนึ่งถือเชือกวัดอีกครั้ง เขาถูกบอกว่าชายผู้นี้จะ
"วัดเยรูซาเล็ม" ความหมายโดยนัยก็คือ เยรูซาเล็มจะถูกสำรวจสำหรับการถูกสร้างใหม่ (จงระลึก
ว่าเยรูซาเล็มในขณะนั้นยังอยู่ในสภาพปรักหักพังจากการถูกทำลายโดยคนบาบิโลน กำแพงและ
นครนี้จะถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยของเนหะมียะในอีกมากกว่าเจ็ดสิบห้าปีต่อมา) อย่างไรก็ตาม ดัง
ที่บริบทที่ตามมาแสดงให้เห็น มีคำพยากรณ์ระยะยาวเกี่ยวกับเยรูซาเล็มในยุคพันปี การเอ่ยถึงทูต
สวรรค์เหล่านั้นและช่างสำรวจที่คุยกันก็บ่งบอกว่าพวกเขากำลังหารื้อกันเกี่ยวกับการทำให้
เยรูซาเล็มกลับสู่สภาพเดิมในอนาคต

ศคย 2:4-5 และบอกท่านว่า "วังซี บอกชายหนุ่มคนนั้นว่า 'จะมีคนมาอาศัย
อยู่ในเยรูซาเล็มอย่างกับเมืองที่ไม่มีกำแพงล้อม เพราะว่าประชาชนและสัตว์เลี้ยงในนั้นจะมี
มากมาย 5 เพราะว่าเราจะเป็นเหมือนกำแพงเพลิงล้อมรอบไว้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และเราจะเป็น
สง่าราศีในเมืองนั้น ข้อความนี้ก็ชัดเจน "จะมีคนมาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มอย่างกับเมืองที่ไม่มี
กำแพงล้อม เพราะว่าประชาชนและสัตว์เลี้ยงในนั้นจะมีมากมาย" วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ

เยรูซาเล็มจะไหลล้นไปด้วยผู้คนในความสงบสุข โดยไม่ต้องการกำแพงเป็นที่กำบังทางทหารแล้ว พระเจ้าเอง “จะเป็นเหมือนกำแพงเพลิงล้อมเธอไว้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และเราจะเป็นสง่าราศีในเมืองนั้น” แม้เยรูซาเล็มได้ถูกสร้างขึ้นใหม่เป็นนครสำคัญนครหนึ่งแล้วในที่สุด การสำเร็จจริงของมันในท้ายที่สุดก็ยังไม่ถึง นั่นเป็นตอนที่พระมหากษัตริย์จะทรงประทับนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์ในเยรูซาเล็มและทรงปกครองและครอบครองทั้งพิภพจากที่นั่น

ศคย 2:6-7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เอ้ เอ้ จงหนีไปให้พ้นจากแผ่นดินเหนียว พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้แผ่พวกเจ้าออกดังลมทั้งสี่ทิศของท้องฟ้า 7 โอ ศิโยนเอ๋ย เจ้าผู้ที่อยู่กับธิดาของบาบิโลน จงหนีไป มีเสียงร้องเรียกเชิงพยากรณ์ให้อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปนั้น กลับมายังแผ่นดินของพวกเขา แม้พวกเขาได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปยังลมทั้งสี่ทิศแล้ว พระเจ้าก็กำลังเรียกพวกเขาให้กลับมายังแผ่นดินของพวกเขาในตอนนั้นและอย่างเป็นทางการในอนาคต อัสซีเรียตั้งอยู่ทางทิศเหนือ บาบิโลนอยู่ทางทิศตะวันออก (แม้ก่อนไปทางทิศเหนือเล็กน้อย) อาจมีคำพยากรณ์ระยะยาวเรื่องที่ว่าพวกยิวจำนวนมากยังอยู่ในยุโรปเหนือและรัสเซีย แม้ที่เดียวในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ยี่สิบ พวกยิวจำนวนมากหลายพันคนได้กลับไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญาของตนแล้ว การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดจะเกิดขึ้นในตอนเริ่มต้นของยุคพันปีเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ศคย 2:8-9 เมื่อสง่าราศีมาแล้ว พระองค์ทรงใช้เราให้ไปยังประชาชาติที่ปล้นเจ้า เพราะว่าผู้ใดได้แต่ต้องเจ้า ก็ได้แต่ต้องแก้วพระเนตรของพระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา จึ่งตรัสดังนี้ว่า 9 เพราะ ดูเถิด เราจะสันมือของเรานเหนือเขา และเขาจะเป็นของถูกปล้นให้แก่คนรับใช้ของเขาเอง' แล้วเจ้าจะได้ทราบว่พระเยโฮวาห์จอมโยธาใช้ข้าพเจ้ามา

พระเจ้าตรัสต่อไปผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าหลังจากสง่าราศีของพระองค์ๆทรงใช้เศคาริยาห์และข้อความของพระองค์ไปยังประชาชาติเหล่านั้นซึ่งได้บีบบังคับอิสราเอล เชื่อกันว่าแก้วพระเนตรของพระองค์หมายถึง รูม่านตา การแต่ต้องรูม่านตาคือยอมนำมาซึ่งการหุดตัวและการปกป้องทันที ภาพเปรียบเทียบนี้ก็คืว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องประชาชนของพระองค์เช่นนั้น

จากศัตรูใดๆในอนาคต อีกครั้งที่การสำเร็จจริงของมันจะเกิดขึ้นในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ พระเจ้าจะทรงสิ้นพระหัตถ์ของพระองค์ต่อเหล่าศัตรูของพวกเขาและคนเหล่านั้นจะกลายเป็น “ของถูกปล้นให้แก่คนรับใช้ของเขาเอง” นั่นก็คือ บรรดาศัตรูของประชาชนของพระเจ้าสุดท้ายแล้วจะถูกโค่นล้มโดยเหล่าผู้รับใช้ของพวกเขาเอง

ศกย 2:10-13 โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องเพลงและรำเรงเถิด เพราะดูเถิด เรามาและจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย พระเยซูฮาวาห์ตรัสดังนี้แหละ 11 และประชาชาติเป็นอันมากจะสมทบกันเข้าเป็นฝ่ายพระเยซูฮาวาห์ในวันนั้น และจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และเจ้าจะทราบว่าคุณพระเยซูฮาวาห์จอมโยธาได้ใช้ข้าพเจ้ามายังเจ้า 12 และพระเยซูฮาวาห์จะทรงรับยูดาห์เป็นมรดก เป็นส่วนของพระองค์ในแผ่นดินบริสุทธิ์ และจะเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง" 13 โอ บรรดาเนื้อหนังเอ๋ย จงนั่งสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูฮาวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงตื่นและเสด็จจากที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์แล้ว

นิมิตนี้มองล่วงหน้าไปถึงยุคพันปีเมื่อพระเยซูคริสต์ประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ในเยรูซาเล็ม อิสราเอลจะไม่เพียงเป็นประชาชนของพระองค์เท่านั้น แต่หลายประชาชาติจะกลายเป็นประชาชนของพระองค์ด้วย นี่เป็นภาพของสง่าราศีต่างๆของอาณาจักรของพระเจ้า นั่นคือยุคพันปีเมื่อพระมหากษัตริย์ทรงทำให้เยรูซาเล็มและยูดาห์เป็นนครหลวงของโลก บทนี้ปิดท้ายด้วยคำวิงวอนให้นมัสการพระมหากษัตริย์ในที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์ในพระวิหารที่เยรูซาเล็มสักวันหนึ่ง ในลักษณะที่เป็นสรุปย่อ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงย่อคำพยากรณ์สำคัญๆของอิสยาห์, เยเรมีย์, เอเสเคียล, ดาเนียลและคำพยากรณ์อื่นๆเกี่ยวกับสง่าราศีต่างๆของอาณาจักรของพระเจ้าที่จะมานั้นในยุคพันปี

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 3: นิมิตทั้งสิบของเนื้อหาส่วนแรกของเศคาริยาห์ดำเนินต่อไป นิมิตที่ห้าถึงเจ็ดถูกนำเสนอในบทนี้ มีการผสมกันอันน่าสนใจของคำพยากรณ์ซึ่งการประยุกต์ใช้ของมัน ไล่ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ในสมัยนั้นไปจนถึงวันแห่งพระเยซูฮาวาห์และการเสด็จมาครั้ง

สุดท้ายของพระคริสต์ ในบทนี้ นิมิตที่ห้าถูกนำเสนอเกี่ยวกับโยชูวามหาปุโรหิต นิมิตที่หกคือ เรื่องของผู้รับใช้พระอังกูรของพระเยโฮวาห์

ศคย 3:1-2 แล้วท่านได้แสดงให้เห็นโยชูวามหาปุโรหิต ซึ่งยืนอยู่หน้า ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และชาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน จะขัดขวางท่าน เศคาริยาห์ บันทึกว่าในนิมิตที่มาอย่างต่อเนื่องจากทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ เขาเห็น โยชูวามหาปุโรหิต “ซึ่งยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และชาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน จะขัดขวาง ท่าน” เวลาขณะนั้นเป็นสมัยเดียวกับเอสรา 5-6 และการดำเนินการก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ต่อไป

การประยุกต์ใช้ในทันทีที่น่าจะบ่งบอกถึงความพยายามของชาตานที่จะขัดขวางการ ก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ผ่านทาง การขัดขวางที่มันยุ้งให้เกิดขึ้น ดู เอสรา 5 การประยุกต์ใช้ที่ ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ชาตานพยายามขัดขวางงานของพระเจ้าอย่างแข็งขันจนทุกวันนี้ มันคือผู้ริเริ่ม การขัดขวางและความยุ่งยากในงานของพระเจ้า ดังที่หมายเหตุไว้ใน โยบ 1:6 และวิวรณ์ 12:10 มันคือผู้กล่าวโทษพวกพี่น้อง การขัดขวางที่โยชูวาและเศรบบาเบลเผชิญสุดท้ายแล้วก็คือ การต่อต้านของชาตาน เศคาริยาห์จึงถูกคลอใจให้เปิดเผยเรื่องนี้แก่พวกยิวที่ถูกบัพยอกหาเรื่องในความ พยายามที่จะสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ เมื่อรู้ว่าศัตรูจริงๆคือผู้ใด พวกเขาก็จะได้มีแรงจูงใจที่จะ ทำงาน

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานว่า "โอ ชาตาน พระเยโฮวาห์ตรัสห้ามเจ้าเถอะ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงห้ามเจ้าเถิด นี่ไม่ใช่ค้อนหินที่ฉวยออกมาจากไฟดอก หรือ" เศคาริยาห์บันทึกว่าเขาได้ยินองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำนิชาตาน นอกจากนี้ เขาหมายเหตุ ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มไว้แล้ว สำหรับพวกยิวที่เหนื่อยล้าในการ พยายามที่จะสร้างพระวิหารที่ถูกทำลายแล้วของตนขึ้นใหม่ท่ามกลางการถูกขัดขวางอย่างหนัก นี่คงเป็นคำหนุนใจอย่างแน่นอน วลีที่กล่าวถึง “ค้อนหินที่ฉวยออกมาจากไฟ” น่าจะหมายถึง ชาตานมากที่สุดแม้บางคนได้พยายามที่จะประยุกต์ใช้มันกับโยชูวามหาปุโรหิตก็ตาม อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม ลำดับของคำในประโยคของบริบทตรงนี้ก็อ้างอิงอย่างชัดเจนถึงซาตานและไม่ใช่โยชูวา ความหมายตรงนี้มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับว่าสักวันหนึ่งซาตานจะมอดไหม้ในบึงไฟ ความคิดที่ว่ามันเป็นเหมือนฝุ่นที่จวดยออกมาจากไฟก็หมายถึงจุดจบของมันและการพิพากษาของพระเจ้าใกล้จะเกิดกับมัน ในไม่ช้ามันจะถูกโยนลงไปในไฟนั้นเป็นนิตย์

ศคย 3:3-7 ฝ่ายโยชูวานั้นสวมเครื่องแต่งกายสกปรก ยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์
ขณะที่นิมิตนั้นโดยทูตสวรรค์องค์นั้นดำเนินต่อไป เศคาริยาห์ก็หมายเหตุว่าโยชูวาซึ่งเป็นมหาปุโรหิตอยู่ในขณะนั้น “สวมเครื่องแต่งกายสกปรก” นี้เป็นภาพเปรียบเทียบของความบาปดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 4 การประยุกต์ใช้หลายประการของความบาปที่วานี้ได้ถูกนำเสนอ “ไล่ตั้งแต่ความบาปส่วนบุคคลในเศคาริยาห์ไปจนถึงความบาปของปุโรหิตและพวกคนเลวี่ ไปจนถึงความบาปของชนส่วนที่เหลือซึ่งได้กลับมานั้น น่าจะมีความจริงในทุกทฤษฎีด้านบนนี้ ในเอสรา 10 บุตรชายทั้งหลายของเศคาริยาห์ถูกหมายเหตุว่าได้ฝ่าฝืนคำกำชับตามพระคัมภีร์เรื่องการแยกออกในผู้ที่พวกเขาแต่งงานด้วย บางคนได้คิดเอาเองว่าเศคาริยาห์ได้กระทำเรื่องนี้ด้วย คำเทศนาของฮักกัยในขณะนั้นเปิดเผยจิตใจที่เมินเฉยและสภาพที่กลับสัจย์ของประชาชนโดยทั่วไป และเป็นไปได้อย่างยิ่งว่าพวกปุโรหิตก็ไม่ได้ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในสภาพฝ่ายวิญญาณของตน

4 และทูตสวรรค์จึงบอกผู้ที่ยืนอยู่ข้างหน้าท่านว่า "จงเปลื้องเครื่องแต่งกายที่สกปรกจากท่านเสีย" และทูตสวรรค์พูดกับท่านว่า "ดูเถิด เราได้เอาความชั่วช้าออกไปเสียจากเจ้าแล้ว และเราจะประดับตัวเจ้าด้วยเสื้อผ้าอันสะอาด"

การประยุกต์ใช้ในทันทีในการเอาเสื้อผ้าที่สกปรกออกไปอาจเป็นภาพเปรียบเทียบถึงการกลับใจใหม่จากความบาปที่พวกเขาถูกตัดสินว่ามีความผิด การประยุกต์ใช้ที่สำคัญกว่าย่อมเป็นเครื่องแต่งกายแห่งความรอด (อิสยาห์ 61:10) และผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาวซึ่งเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน (วิวรณ์ 19:8, 14) ในลักษณะคล้ายๆกัน ยอห์นเขียนไว้ในวิวรณ์ 7:14 ว่า

คนเหล่านั้นที่พลีชีพในช่วงยุคเจ็ดปีได้ “ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดก จนเสื้อผ้าสีขาวสะอาด”

5 และข้าพเจ้าว่า "จงให้เขาทั้งหลายเอาผ้ามาลาสะอาดมาปกศีรษะของท่าน" เขาจึงเอาผ้ามาลาสะอาดมาปกศีรษะของท่าน และสวมเครื่องแต่งกายให้ท่าน และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ยืนอยู่ คำที่แปลว่า สะอาด (ทอว์ฮอร์) ในข้อ 5 มีความหมายว่า ‘สะอาด’ หรือ ‘บริสุทธิ์’ คำสั่งที่มายังโยชูวาจริงๆแล้วก็คือ จงสารภาพและกลับใจใหม่ 1 ยอห์น 1:9 หมายความว่าเมื่อเราสารภาพความบาปทั้งหลายของเรา “พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”

6 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงกล่าวแก่โยชูวาว่า 7 "พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้าดำเนินในหนทางของเรา และรักษาคำกำชับของเรา เจ้าจะได้ปกครองนิเวศของเรา และดูแลบริเวณของเรา และเราจะให้เจ้ามีสิทธิที่จะเข้าไปท่ามกลางผู้เหล่านั้นที่ยืนอยู่ที่นี้ แง่มุมเฉพาะของนิมิตนี้ถูกปิดท้ายด้วยคำกำชับนี้ หากโยชูวาจะทำการที่พระเจ้าทรงให้เขากระทำ พระเจ้าจะทรงให้เขามีสิทธิเป็นผู้นำต่อไปที่พระวิหารนั้น

สคย 3:8-10 โอ โยชูวามหาปุโรหิต จงฟังเถิด เจ้าและสหายของเจ้าผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้าเจ้า เพราะคนเหล่านี้เป็นหมายสำคัญ ดูเถิด เราจะนำผู้รับใช้ของเรา มา คือ พระอังกูร ส่วนที่หกของนิมิตทั้งสิบนั้นถูกนำเสนอ แม้การประยุกต์ใช้ในทันทีเป็นเรื่องในสมัยนั้น คำพยากรณ์ที่มองล่วงหน้าไปยังการเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์ก็ปรากฏชัดเจน จุดประสงค์ก็คือ เพื่อหนุนใจประชาชนของพระเจ้าว่าพระเมสสิยาห์ที่พวกเขารอคอยมานานยังถูกสัญญาไว้อยู่และจะเสด็จมาเหมือนเดิม คำพยากรณ์นี้ถูกกล่าวแก่ “โยชูวามหาปุโรหิต... เจ้าและสหายของเจ้าผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้าเจ้า” สหายเหล่านี้อาจเป็นปุโรหิตและพวกคนเลวีที่เหลือ (นั่นคือ คนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ) และคนอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่

วลีที่กล่าวถึง “ผู้รับใช้ของเรา คือ พระอังกูร” เป็นคำพยากรณ์ที่ชัดเจนที่กล่าวถึงการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ บริบทตรงนี้กล่าวถึงการเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระองค์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ถูกกล่าวถึงในคำพยากรณ์ว่าทรงเป็นพระอังกูรในอิสยาห์ 4:2, 11:1, เยเรมีย์ 23:5, 33:15, ดาเนียล 11:7 และในเศคาริยาห์ 6:12 ข้อพระคัมภีร์ตอนอื่นที่พรรณนาพระคริสต์ว่าทรงเป็นพระอังกูรอย่างชัดเจนคือ อิสยาห์ 11:1-2

9 เพราะว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงดูศิลาซึ่งเราตั้งไว้หน้าโยชูวา เป็นศิลาก่อนเดียวที่มีเจ็ดตา ดูเถิด เราจะสลักบนศิลานั้น และเราจะเปลื้องความชั่วช้าของแผ่นดินนี้ออกไปเสียในวันเดียว ขณะที่โยชูวาในฐานะมหาปุโรหิตมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวถึง “ศิลาซึ่งเราตั้งไว้หน้าโยชูวา” การประยุกต์ใช้ในทันทีอาจหมายถึงการวางรากลงใหม่และอาจหมายถึงการวางศิลามุมเอกของพระวิหารตามที่บันทึกไว้ในเอเสรา 3 การประยุกต์ใช้เชิงคำพยากรณ์ย่อมหมายถึงพระคริสต์ในฐานะศิลามุมเอกนั้น ดู อิสยาห์ 28:16, มัทธิว 16:18, กิจการ 4:11, เอเฟซัส 2:20 และ 1 เปโตร 2:6

การกล่าวถึงเจ็ดตาที่ถูกสลักไว้บนศิลาก่อนเดียวก็ (1) หมายความว่าในพระวิหารยุคพันปี (หากไม่ใช่พระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่) ศิลาก่อนหนึ่งถูกสลักด้วยเจ็ดตา (2) เศคาริยาห์ 4:10 หมายความว่านี่หมายถึงพระเนตรทั้งเจ็ดขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งบอกเป็นนัยถึงการทรงทราบทุกสิ่งของพระองค์ ที่ว่ามันหมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ก็ถูกหมายเหตุไว้ในกรณีที่ว่าพระองค์จะทรง “เปลื้องความชั่วช้าของแผ่นดินนี้ออกไปเสียในวันเดียว” ครั้งเดียวในประวัติศาสตร์โลกที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นคือ ตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

นอกจากนี้ เรายังได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติมในการที่ว่า **10 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าทุกคนจะเชิญเพื่อนบ้านของเจ้าให้มาใต้ถาดงุ่นและใต้ต้นมะเดื่อ** " ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าใน “วันนั้น” – วันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา – จะมีสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองโดยสมบูรณ์ สภาพเหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงในยุคพันปี

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 4: บทที่เจ็ดของนิมิตทั้งสิบนั้นถูกนำเสนอ – เชิงเทียนทองคำ และต้นมะกอกเทศสองต้นนั้นพร้อมกับคำอธิบายของมัน ที่ถูกแทรกเข้ามาตรงกลางบทนี้คือ คำเตือนสติเศรบบาเบลให้ทำงานก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่จนเสร็จสมบูรณ์

ศคย 4:1-3 และทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้ามาอีก และปลุกข้าพเจ้า

เหมือนคนที่เพิ่งตื่นจากการนอนของเขา 2 และท่านถามข้าพเจ้าว่า "เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้าตอบว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นเชิงเทียนทำด้วยทองคำล้วนอันหนึ่ง มีขามอยู่ที่ยอด และมีตะเกียงอยู่บนนั้นเจ็ดดวง และมีท่อเจ็ดท่อนำไปยังตะเกียงซึ่งอยู่บนยอดนั้นดวงละท่อ 3 และมีต้นมะกอกเทศสองต้นอยู่ข้างๆ อยู่ข้างขวาขามนั้นต้นหนึ่ง อยู่ข้างซ้ายต้นหนึ่ง"

เศคาริยาห์บันทึกว่าทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาหาเขาอีกครั้งและเปิดเผยส่วนที่เจ็ดของนิมิตทั้งสิบนั้น เขาถูกแสดงให้เห็น "เชิงเทียนทำด้วยทองคำล้วนอันหนึ่ง" (คำฮีบรูที่แปลเป็น เชิงเทียน คือ เมโนราห์ เชิงเทียนนี้ถูกพรรณนาว่าเป็นเมโนราห์แบบดั้งเดิมซึ่งมีตะเกียงอยู่บนนั้นเจ็ดดวงและท่อเจ็ดท่อ เมโนราห์เช่นนั้นใช้น้ำมันมะกอกเป็นเชื้อเพลิงและท่อและขามที่วานี้ก็หมายถึง 'ระบบท่อ' ของเชิงเทียนนั้น (นั่นคือ เมโนราห์) เห็นได้ชัดว่ามีอ่างเก็บน้ำมัน (นั่นคือ ขาม) หลักอยู่อันเดียวซึ่งป้อนน้ำมันมะกอกไปยังตะเกียงทั้งเจ็ดอันนั้น นอกจากนี้ต้นมะกอกเทศสองต้นก็ถูกพรรณนาว่าอยู่ด้านซ้ายและขวาของเชิงเทียนนั้นด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าพวกมันเป็นแหล่งของน้ำมันสำหรับตะเกียงเหล่านั้น

ศคย 4:4-7 และข้าพเจ้าถามทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า "เจ้านาย

เจ้าข้า นี่คืออะไร" 5 ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าตอบข้าพเจ้าว่า "นี่คืออะไร เจ้าไม่ทราบหรือ" ข้าพเจ้าตอบว่า "เจ้านายเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ" 6 แล้วท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นพระวจนะของพระเยโฮวาห์ที่ให้ไว้กับเศรบบาเบลว่า มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธาานุภาพ แต่ด้วยวิญญูณของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ

เศคาริยาห์ถามทูตสวรรค์องค์นี้ว่า “เจ้านายเจ้าข้า นี่คืออะไร” คำตอบของทูตสวรรค์องค์นี้ก็คือ “นี่เป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่ให้ไว้กับเศรบบาเบลว่า มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญูณของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” จงระลึกว่าเศรบบาเบลคือ ผู้นำอีกคนหนึ่งของคนอิสราเอลในสมัยฟื้นฟู ขณะที่โยชูวาเป็นมหาปุโรหิต เศรบบาเบลก็เป็นผู้ถูกแต่งตั้งทางการเมือง (เป็นเชื้อพระวงศ์ของยูดาห์) โยชูวาเป็นผู้นำทางศาสนา เศรบบาเบลเป็นผู้นำทางการเมือง เขาพร้อมกับโยชูวาเป็นผู้นำในการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ดังที่หมายเหตุไว้ในเอสรา 1-6

ประวัติศาสตร์แบบย่อๆก็คือว่า พวกยิวได้กลับมาและพยายามเริ่มสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ ถูกขัดขวางและได้ล้มเลิกไป บัดนี้อีกประมาณสิบหกปีต่อมาภายใต้คำเทศนาของฮักกัยและเศคาริยาห์ พวกเขาถูกกระตุ้นกะยอให้ทำงานนั้นต่อ แม้การขัดขวางจะมาและมาจริงๆก็ตาม ในบริบทนั้นพระเจ้าโดยทางเศคาริยาห์ทรงพยายามที่จะหนุนใจเศรบบาเบล พลละกำลังสำหรับงานที่รออยู่นั้นมิใช่โดยกำลังของมนุษย์ แต่โดยพระวิญญูณของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง ข้อความที่มาถึงเศรบบาเบลก็คือว่า ฤทธิ์เดชที่จะทำสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเรียกเจ้าให้กระทำจะมีได้อยู่ในพลละกำลังของเจ้า แต่อยู่ในพระวิญญูณของพระเจ้า ความจริงนั้นยังคงอยู่จนทุกวันนี้

สุดท้ายมีคำหนุนใจเพิ่มเติมสำหรับเศรบบาเบล จงระลึกว่าตามประวัติศาสตร์แล้ว (ในเอสรา 4) มีการขัดขวางอย่างรุนแรงต่อการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ บรรดาผู้อาศัยของแผ่นดินนั้นก่อนการกลับมาของพวกยิว (คนสะมาเรีย) ขัดขวางงานก่อสร้างนั้นทันที พวกเขาส่งจดหมายฉบับหนึ่งที่มีอคติอย่างรุนแรงไปถึงกษัตริย์เปอร์เซียของค์ใหม่โดยกล่าวร้ายต่องานก่อสร้างพระวิหารนั้น อาร์ทาเซอร์ซีสกษัตริย์เปอร์เซียจึงมีพระราชโองการสั่งพวกยิวในเยรูซาเล็มให้หยุดงานก่อสร้างนั้นเสีย พอได้รับพระราชโองการนั้นคนสะมาเรียก็ใช้กำลังบังคับทำให้งานก่อสร้างนั้นหยุดเสีย บัดนี้อีกประมาณสิบหกปีต่อมา งานก่อสร้างนั้นกำลังจะเริ่มอีกครั้งภายใต้การนำของเศรบบาเบล

7 โอ ภูเขาใหญ่ เจ้าเป็นอะไรเล่า ต่อหน้าเสรุบบาเบลเจ้าจะเป็นที่ราบ และท่านจะนำศิลา
ก้อนที่อยู่ยอดออกมาท่ามกลางการโห่ร้องว่า 'งามจริงพระวิหาร งามจริง'" "ภูเขาใหญ่" นั้นอาจ
หมายถึง บรรดาผู้ขัดขวางงานก่อสร้างพระวิหารนั้น มันอาจหมายถึงภูเขาเกริชิมซึ่งเป็น
นครหลวงของสะมาเรียก็ได้ หรือมันอาจเป็นการอ้างอิงเชิงสัญลักษณ์ที่หมายถึงเปอร์เซีย อย่าง
แรกน่าจะใช่ที่สุด ไม่ว่ากรณีใด "ต่อหน้าเสรุบบาเบลเจ้าจะเป็นที่ราบ" กล่าวอีกนัยหนึ่ง บรรดาผู้
ที่ขัดขวางงานของพระเจ้าจะถูกทำให้ราบเป็นหน้ากลองภายใต้การนำของเสรุบบาเบล นอกจากนี้
นี้ เขาจะ "นำศิลาก้อนที่อยู่ยอดออกมาท่ามกลางการโห่ร้องว่า 'งามจริงพระวิหาร งามจริง'"

คำที่แปลว่า **ศิลาก้อนที่อยู่ยอด** (*เอเบน*) มีความหมายว่า 'หินชั้นยอด' หรือ 'หินยอดบน
สุด' กล่าวอีกนัยหนึ่ง เสรุบบาเบลจะสร้างพระวิหารนั้นจนเสร็จและจะมีการเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่
คำที่แปลว่า **งามจริง** (*เคน*) เป็นคำกล่าวสรรเสริญ

สคย 4:8-10 **ยิ่งกว่านั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้ากล่าวว่า 9**
"มือของเสรุบบาเบลได้วางรากฐานของพระนิเวศนี้ และมือของเขาจะสร้างให้สำเร็จ แล้วเจ้าจะ
ทราบว่ พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ใช้ข้าพเจ้ามาหาเจ้าทั้งหลาย 10 เพราะว่าผู้ใดที่ดูหมิ่นวันแห่ง
การเล็กน้อย เพราะเขาจะเปรมปรีดี และจะได้เห็นสายดิ่งที่อยู่ในมือของเสรุบบาเบลพร้อมกับสิ่ง
ทั้งเจ็ดนี้ ซึ่งคือบรรดาพระเนตรของพระเยโฮวาห์ซึ่งมองอยู่ทั่วพิภพ"

มีหมายเหตุไว้ว่าเสรุบบาเบลเป็นผู้นำที่การสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นภายใต้
เขาเมื่อสิบหกปีก่อนหน้านั้น แม้ถูกขัดขวางในตอนแรก เศคาริยาห์ก็พยากรณ์ในตอนนีว่ "มือ
ของเขาจะสร้างให้สำเร็จ" การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะยืนยันว่าพระเจ้าได้ทรงใช้เศคาริ
ยาห์มา

เมื่อการก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้นใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อสิบหกปีก่อนหน้านั้น มีความผิด
หวังอย่างหนักโดยบางคนที่ได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระวิหารหลังเดิมของซาโลมอน เศคาริยาห์
กล่าวถึงความท้อใจนั้นด้วยคำสุภาษิตที่ว่า "เพราะว่าผู้ใดเล่าที่ดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย" พวกเขา
เขาจะเปรมปรีดีไม่ช้าเมื่อพวกเขาได้เห็น "สายดิ่งที่อยู่ในมือของเสรุบบาเบลพร้อมกับสิ่งทั้ง

เจ็ดนี้” สายเคเบิลคือ เครื่องมือแบบง่ายๆ ที่ถูกใช้เป็นพิเศษโดยพวกช่างก่อหินเพื่อวัดความตั้งฉากของกำแพง มันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่แสดงถึงงานก่อสร้างและตรงนี้คือการดำเนินงานก่อสร้างพระวิหารต่อไป

แม้ขนาดของพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้น ไม่ใหญ่โต จะมีความเปรมปรีดิ์เมื่อมันถูกสร้างจนสำเร็จ “สิ่งทั้งเจ็ด” ที่ว่านี้คือ พระเนตรทั้งเจ็ดของพระเจ้าเหมือนเดิมซึ่งสื่อถึงการทรงทราบทุกสิ่งของพระองค์ ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเนตรของพระเจ้าจะจับจ้องอยู่บนงานนั้นและพระองค์จะทรงชื่นชมยินดีเมื่อพระวิหารนั้นถูกสร้างเสร็จสมบูรณ์

ศคย 4:11-14 สุดท้าย เศคาริยาห์ถามทูตสวรรค์องค์นั้นว่า "ต้นมะกอกเทศสองต้นที่อยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของเชิงเทียนนั้นคืออะไร" สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า ท่อทองคำอันหนึ่งติดอยู่กับแต่ละต้นของต้นมะกอกเทศสองต้นนั้นเพื่อส่งน้ำมันมะกอกเป็นเชื้อเพลิงแก่ตะเกียงเหล่านั้น

12 และข้าพเจ้าถามท่านเป็นครั้งที่สองว่า "กิ่งทั้งสองของต้นมะกอกเทศ ซึ่งอยู่ข้างท่อทองคำทั้งสอง ซึ่งเทน้ำมันออกนั้นคืออะไร" 13 ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าไม่ทราบหรือ เหล่านี้คืออะไร" ข้าพเจ้าตอบว่า "เจ้านายเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ" 14 แล้วท่านจึงกล่าวว่า "ทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการเจิม เป็นผู้อยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น"

คำตอบที่มีแก่คำถามของเศคาริยาห์มีลักษณะเป็นปริศนา: “ทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการเจิม เป็นผู้อยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น” ถึงกระนั้นก็มีผู้เสนอหลายความเห็น (1) สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า เศรบบาเบลและโยชูวาเป็นผู้นำทั้งสอง (ผู้ที่ได้รับการเจิม) ที่พระเจ้ากำลังทรงใช้เพื่อนำงานของพระองค์ในขณะนั้น (2) อีกทรรศนะหนึ่งที่เป็นไปได้มากก็คือว่า เศคาริยาห์และฮักกัย (เพื่อนร่วมงานและผู้พยากรณ์ที่อยู่สมัยเดียวกัน) คือผู้ที่ได้รับการเจิมสองคนนั้นที่โดยการเทศนาและการพยากรณ์ของพวกเขาได้กระตุ้นพวกยิวให้สร้างพระวิหารของตนขึ้นใหม่ ดู เอสรา 6:14 (3) กุทธิเดช (น้ำมัน) สำหรับงานหนักของพวกเขาเป็นมาจากพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศที่ให้กุทธิเดชและผละกำลังอันไม่รู้จบสิ้น ดู

ข้อ 3-6 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะเจิมพวกเขาด้วยน้ำมันแห่งพระวิญญาณของพระองค์เพื่อให้พวกเขา
กำลังสำหรับงานหนักที่ยากลำบากในขณะนั้น – การสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ให้เสร็จสมบูรณ์

(4) มีคำพยากรณ์ระยะยาวด้วยซึ่งจะถูกทำให้สำเร็จจริงในวิวรณ์ 11:3-4 ในช่วงยุคเจ็ดปี
พระเจ้าจะทรงตั้งผู้พยากรณ์สองคนขึ้นซึ่งจะถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศสองต้น
และคันประทีปสองคัน ข้อเท็จจริงที่ว่าความสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของผู้ได้รับการเจิมสองคนนี้
คือ ผู้พยากรณ์ตามที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 11 ก็สนับสนุนทรรศนะที่ว่าการประยุกต์ใช้ในทันที
หมายถึงผู้พยากรณ์เศคาริยาห์และฮักกัย

*ภาพรวมของเศคาริยาห์ 5: ในบทนี้คือ คำพยากรณ์ที่เป็นปริศนาสองเรื่อง กล่าวถึงสภาพ
ต่างๆทั้งที่เป็นฝ่ายวิญญาณและการเมืองของสมัยนั้น นิมิตที่แปลกล่าวถึงหนังสือม้วนที่เหาะอยู่
นั้นและนิมิตที่แก้กล่าวถึงเอฟาห์นั้น*

ศคย 5:1-2 ข้าพเจ้าหันกลับและเงยหน้าขึ้นอีกก็แลเห็น ดูเถิด หนังสือม้วน
หนึ่งเหาะอยู่นั้น 2 ท่านจึงถามข้าพเจ้าว่า "เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้าตอบว่า "ข้าพเจ้าแลเห็น
หนังสือม้วนหนึ่งเหาะอยู่ มันยาวยี่สิบศอก และกว้างสิบศอก" เศคาริยาห์บันทึกว่าเขาในนิมิต
เหล่านั้นที่ต่อเนื่อง (นิมิตที่แปล) เห็น "หนังสือม้วนหนึ่งที่เหาะอยู่" ความหมายก็คือเอกสารหนึ่ง
ที่เป็นม้วนหนังสือซึ่งใช้แพร่หลายในงานเขียนของพวกยิวในสมัยนั้น ในนิมิตนั้น เขาเห็นมัน
เหาะอยู่ในอากาศ นอกจากนี้เขาพรรณนาว่ามันมีขนาดใหญ่ นั่นคือ ยาวยี่สิบศอก (สามสิบฟุต)
และกว้างสิบศอก (สิบห้าฟุต)

ศคย 5:3-4 แล้วท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า "นี่แหละเป็นคำสาปที่แผ่ออกไปทั่ว
พื้นแผ่นดินทั้งสิ้น ผู้ที่ทำการโจรกรรมทุกคนจะต้องถูกขจัดออก ตั้งแต่ขึ้นไปตามความในหนังสือ
ม้วนนั้น และทุกคนที่ปฏิญาณจะต้องถูกขจัดออกตั้งแต่ขึ้นไปตามที่กำหนดไว้ 4 พระเยโฮวาห์
จอมโยธาตรัสว่า เราส่งคำสาปนั้นออกไป และคำนั้นจะเข้าไปในเรือนของโจร และในเรือนของ

คนที่ปฏิญาณเท็จโดยออกนามของเรา และคำนี้จะค้างคั่นอยู่ในเรือน ผลาญเรือนนั้นเสียทั้งตัวไม้ และศิลา"

เห็นได้ชัดว่าเนื้อหาของหนังสือม้วนนั้นคือ “คำสาปที่แผ่ออกไปทั่วพื้นแผ่นดินทั้งสิ้น” ในหนังสือม้วนนั้นมีบอกเป็นนัยถึงการพิพากษาที่ถูกบอกล่วงหน้าสำหรับคนเหล่านั้นที่มีความผิดในเรื่องความบาปที่จะถูกพรรณนาถึงในไม่ช้า ตลอดทั้งสองบทนี้ คำฮีบรู (*เอเรทซ์*) ถูกแปลเป็นคำต่างๆ เช่น ‘พิภพ’, ‘แผ่นดิน’ และ ‘ประเทศ’ ในพระคัมภีร์เดิมตลอดทั้งเล่ม มันถูกแปลหลายครั้งเป็น ‘แผ่นดิน’ ซึ่งหมายถึง ‘แผ่นดินอิสราเอล’ คำถามจึงมีขึ้นมาว่า เศคาริยาห์กำลังหมายถึงแผ่นดินอิสราเอลหรือทั้งพิภพโลก บริบทตรงนี้จะเอนเอียงไปทางอย่างแรกมากกว่า นั่นคือ แผ่นดินอิสราเอล

เศคาริยาห์ทำการประยุกต์ใช้สองประการเกี่ยวกับคำสาปแห่งนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดว่ามีต่อพวกยิวที่ได้กลับมายัง ‘แผ่นดิน’ นั้น ความบาปที่อิสราเอลกระทำผิดบ่อยๆก่อนพวกเขาตกไปเป็นเชลยในบาบิโลนก็คือ การเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณในเรื่องการนับถือรูปเคารพ พวกเขาถูกรักษาให้หายจากเรื่องนั้นแล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ความบาปใหม่มาจากบาบิโลน นั่นคือความไม่เชื่อตรงในการทำธุรกิจ ทั้งในการกระทำและโดยการหลอกลวง นิมิตนี้กล่าวถึงการลักขโมยโดยตรง การสาบานที่ว่ามีเห็นได้ชัด (และจากข้อ 4) ว่าหมายถึงการสาบานเท็จ (นั่นคือการหลอกลวง) เห็นได้ชัดว่ามีการถือโองที่แพร่หลายและวิธีปฏิบัติอื่นๆที่หลอกลวงเกิดขึ้นท่ามกลางพวกยิวในสมัยฟื้นฟู

ไม่มีสิ่งใดที่ชั่วธรรมมากไปกว่าความไม่เชื่อตรง ไม่ว่าจะเป็นการขโมยซึ่งๆหน้าหรือการหลอกลวงซึ่งแยบยลกว่า พระเจ้าทรงเตือนพวกยิวเหล่านั้นที่มีความผิดผ่านทางนิมิตนี้ว่า พระองค์จะทรงสาปแช่งพวกเขาและทำลายเรือนของพวกเขาเสีย ไม่ว่าจะการพิพากษานี้จะเป็นการทำลายเรือนของพวกเขาจริงๆหรือเป็นคำเปรียบเปรยว่าพระเจ้าจะทรงเล่นงานพวกเขา มันก็ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ชัดเจนก็คือ การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อความไม่เชื่อตรงเช่นนั้น

ศคย 5:5-6 ทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าได้ออกมาพูดกับข้าพเจ้าว่า "จง
เงยหน้าขึ้นดูว่า สิ่งที่อยู่ออกไปนั้นคืออะไร" 6 ข้าพเจ้าจึงว่า "นั่นคืออะไร" ท่านจึงตอบว่า "นี่คือ
เอฟาห์ที่อยู่ออกไป" และท่านจึงว่า "นี่คือสิ่งคล้ายคลึงในแผ่นดินทั้งสิ้น"

ทูตสวรรค์ที่นำเสนอโณมิตเหล่านี้แก่เศคาริยาห์บัดนี้ก็เริ่มนำเสนอโณมิตลำดับต่อไป (ที่เก้า)
ในโณมิตนี้เศคาริยาห์เห็นเอฟาห์หนึ่ง เอฟาห์คือ เครื่องดวงสมัยโบราณและเป็นภาษาณะใช้บรรจุ
ด้วย บางคนคิดว่ามันคล้ายกับทะนานหนึ่ง คนอื่นๆก็คิดว่ามันมีขนาดใหญ่กว่า จากนั้นเขาก็
หมายเหตุว่า "นี่คือสิ่งคล้ายคลึงในแผ่นดินทั้งสิ้น" อีกครั้งที่คำว่า *แผ่นดิน (พิภพโลก)* อาจมี
ความหมายว่า 'แผ่นดิน' ซึ่งหมายถึงแผ่นดินอิสราเอล คำที่แปลว่า *สิ่งคล้ายคลึง (อายิน)* มักถูก
แปลเป็น 'ดวงตา' หรือ 'ภาพที่ปรากฏ' ความหมายน่าจะเป็นว่า นี่คือพระเนตร (ของพระเจ้า) ที่
ไปทั่วแผ่นดินนั้นและเห็นความบาปของพวกเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงเห็นความไม่
ซื่อตรงของพวกเขา

ศคย 5:7-8 และ ดูเถิด ตะกั่วหนึ่งตะลันต์ก็ถูกยกขึ้น และมีผู้หญิงคนหนึ่งนั่ง
อยู่ในเอฟาห์นั้น 8 และเขากล่าวว่า "นี่คือความชั่ว" และท่านก็ผลักนางนั้นเข้าไปในเอฟาห์ แล้วก็
ผลักลูกน้ำหนักที่ทำด้วยตะกั่ววันนั้นปิดปากมันไว้

ยิ่งกว่านั้น เศคาริยาห์มองเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ในภาษาณะเอฟาห์นั้น คำว่า 'ตะกั่ว'
หมายถึงสิ่งใดกันแน่ก็ไม่ปรากฏชัดเจน หากภาษาณะเอฟาห์นี้เป็น โองคินเผาหลูกหนึ่ง ซึ่งใช้แพร่
หลายในส่วนนั้นของโลกในสมัยนั้น มันก็อาจหมายถึงวัสดุที่ถูกใช้เพื่อปิดปากภาษาณะเช่นนั้น
ไม่ว่ากรณีใด ความคิดที่สำคัญกว่า (หญิงนั้นที่นั่งอยู่ในเอฟาห์นั้น) ก็ถูกพรรณนาว่าเป็นความชั่ว
มีการอ้างอิงที่ชัดเจนว่าเหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยหญิงผู้นั้น เอฟาห์นั้น
และตะกั่ววันนั้นเป็นสิ่งที่ผิด มันอาจถูกบอกเป็นนัยว่าหญิงผู้นั้นเป็นคนทำผิดศีลธรรมและการทำ
ผิดศีลธรรมบางอย่างจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับ

อย่างไรก็ตาม ไม่มีการอ้างอิงถึงความบาปเช่นนั้นในหนังสือเล่มอื่นๆที่พูดถึงพวกยิวใน
สมัยฟื้นฟู (ทางประวัติศาสตร์หรือทางคำพยากรณ์) ทว่าบริบทก่อนหน้านั้นในทันที (รวมถึงใน

หนังสือเล่มอื่นๆที่พูดถึงพวกยิวที่กลับจากการเป็นเชลยด้วย) ก็กล่าวถึงความไม่ซื่อตรง ดังนั้น เราจึงสันนิษฐานได้ว่าเอฟาห์นั้นและตะกั่วนั้นบอกเป็นนัยถึงการทำธุรกิจบางอย่างที่หลอกลวง มันอาจเกี่ยวข้องกับการ โกงผู้อื่นในการพาณิชย์ เช่น การใส่ผลิตภัณฑ์น้อยลงในภาชนะหนึ่งๆ และการปิดภาชนะนั้นด้วยตะกั่วหรือการเติมตะกั่วลงไปบนก้นภาชนะนั้นอย่างหลอกลวง ไม่ว่าจะอันไหนมันก็เป็นการทำธุรกิจที่หลอกลวงและไม่ซื่อตรง

ศคย 5:9-11 **แล้วข้าพเจ้าก็เงยหน้าขึ้นแลเห็น ดูเถิด มีผู้หญิงสองคนออกมานั้น**

มีลมอยู่ในปีกของนาง นางมีปีกเหมือนปีกของนกกระสาดำ และนางก็ยกเอฟาห์ขึ้นระหว่างโลก และฟ้าสวรรค์ 10 แล้วข้าพเจ้าจึงพูดกับทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า "นางเหล่านั้นจะนำเอฟาห์ไปที่ไหน" 11 ท่านตอบข้าพเจ้าว่า "ไปยังแผ่นดินชินาร์ไปสร้างเรือนไว้ให้เอฟาห์ เมื่อเตรียมอย่างนี้เสร็จแล้ว นางเหล่านั้นจะวางเอฟาห์ไว้บนฐานของมัน"

ขณะที่นิมิตนี้สิ้นสุดลง เศคาริยาห์ก็เห็นสิ่งมีชีวิตคล้ายผู้หญิงสองคนซึ่งมีปีก “เหมือนปีกของนกกระสาดำ” สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นแบกเอฟาห์ที่ถูกกล่าวถึงข้างบน “ไปยังแผ่นดินชินาร์” ชินาร์เป็นชื่อสมัยโบราณของบาบิโลน เมื่อถูกถามว่าเอฟาห์นั้นกำลังถูกนำไปที่ไหน ทูตสวรรค์องค์นั้นก็บอกเขาว่ามันจะถูกใช้เพื่อ “สร้างเรือนไว้ให้เอฟาห์” ในแผ่นดินชินาร์ ความเข้าใจตรงนี้ไม่ชัดเจน แม้ว่ามันชัดเจนพอสมควรต่อพวกยิวสมัยฟื้นฟูในแผ่นดินนั้น มันอาจเป็นไปได้ว่าเอฟาห์ที่ถูกยกไปยังบาบิโลนนั้นหมายถึงผลกำไรที่ไม่ซื่อตรงซึ่งถูกส่งกลับไปยังบาบิโลนโดยพวกยิวที่ไร้ยางอายุซึ่งมีแผนจะกลับไปอาศัยอยู่ที่นั่น โดยอาศัยผลกำไรของตนที่ได้มาโดยวิธีมิชอบ หรือมันอาจเป็นคำเตือนหนึ่งจากพระเจ้าว่าความบาปอาจทำให้พวกยิวสมัยฟื้นฟูต้องกลับไปเป็นทาสในบาบิโลนอีกซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาได้จากมาแล้ว ไม่ว่าจะกรณีใด คำพยากรณ์นี้ก็เห็นได้ชัดว่าเป็นคำเตือนหนึ่งที่มีต่อพวกยิวสมัยฟื้นฟูซึ่งกำลังเกลือกกลั้วอยู่ในวิธีปฏิบัติต่างๆอันบาปหนาและหลอกลวงในแผ่นดินนั้น

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 6: นิมิตสุดท้าย (จากทั้งสิบนิมิต) เห็นได้ชัดว่าพูดถึงระยะยาว โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์และการรับใช้ในที่สุดของพระองค์ในอาณาจักรนั้น ในบทนี้ นิมิตหนึ่งเรื่องรถรบสี่คันถูกพรรณนาไว้ตามมาด้วยการสวมมงกุฎเชิงสัญลักษณ์แก่โยชูวามหาปุโรหิต หลายบทต่อไปนี้ปิดท้ายเนื้อหาส่วนแรกของเศคาริยาห์และนิมิตสุดท้ายของนิมิตทั้งสิบ นั้นที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้

ศคย 6:1-4 และข้าพเจ้าได้หันกลับ เงยหน้าขึ้นอีกแลเห็น คุณเถิด มีรถรบสี่คัน ออกมาระหว่างภูเขาสองลูก ภูเขาเหล่านั้นเป็นภูเขาทองสัมฤทธิ์ 2 รถรบคันแรกเทียมม้าแดง รถรบคันที่สองม้าดำ 3 รถรบคันที่สามม้าขาว รถรบคันที่สี่ม้าต่างสีเทา 4 แล้วข้าพเจ้าจึงถามทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า "เจ้านายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร"

นิมิตที่สิบและเป็นนิมิตสุดท้ายของเนื้อหาส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ถูกนำเสนอ ในนิมิตนี้ เศคาริยาห์มองเห็นรถรบสี่คันมาจากระหว่างภูเขาทองเหลืองสองลูก รถรบทั้งสี่คันนี้ เทียมม้าสีแดง สีดำ สีขาวและสีต่าง ("ม้าต่างสีเทา" จริงๆแล้วหมายถึงม้าลายจุดและเป็นแต้ม) เศคาริยาห์จึงถามว่า "เจ้านายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร" แม้การประยุกต์ใช้นิมิตสุดท้ายนี้ไม่ได้ถูกอธิบายทั้งหมด ความเห็นหลายประการก็จะช่วยให้ความกระจ่างแก่เรื่องนี้ (1) รถรบ ภูเขาและทองเหลืองถูกใช้ทั่วพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงการพิพากษาหรืออำนาจ นั่นอาจเป็นน้ำเสียงของนิมิตนี้ (2) อีกครั้งที่คำฮีบรู *เอเรทซ์* ถูกแปลหลายแบบตรงนี้เป็น 'พิภพ' หรือ 'ประเทศ' เป็นไปได้อย่างมากที่ความหมายหลักตรงนี้คือ 'แผ่นดินนั้น' (แผ่นดินอิสราเอล)

ศคย 6:5-6 และทูตสวรรค์นั้นตอบข้าพเจ้าว่า "เหล่านี้เป็นวิญญาณสี่ดวงแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งออกมาหลังจากที่ได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น แล้ว 6 ม้าดำตรงไปยังประเทศเหนือ ตัวขาวติดตามม้าดำไป และตัวสีต่างตรงไปยังประเทศใต้"

รถรบเทียมม้าทั้งสี่คันนั้นถูกพรรณนาอย่างชัดเจนว่าเป็น "วิญญาณสี่ดวงแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งออกมาหลังจากที่ได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้นแล้ว" ความหมายอาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงใช้วิญญาณสี่ดวง (อาจเป็นทูตสวรรค์ที่คล้ายกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ที่

อยู่หน้าบัลลังก์นั้นตามที่หมายเหตุไว้ในวิวรณ์ 4-5) เพื่อไปดู (ดู 5:6) ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในแผ่นดินนั้น (แน่นอนว่าพวกเขาสามารถตรวจตราดูได้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นทั่วพิภพโลก อย่างไรก็ตาม จุดสนใจหลักก็ดูเหมือนอยู่ที่อิสราเอลสมัยฟื้นฟูในแผ่นดินของพวกเขา ดู ความเห็นสำหรับ 6:1-4) สิ่งนี้อาจถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าวิญญูณทั้งสี่นี้ซึ่งถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนรถรบจะรายงานกลับไปยังพระเจ้าก่อนการพิพากษาที่จะมานั้น

ศคย 6:7-8 และตัวสี่เทอออกไป พวกมันก็ร้อนใจที่จะออกไปและตรวจตรา

พื้นพิภพ และท่านกล่าวว่า "ไปซิ ไปตรวจตราพิภพ" ดังนั้นม้าเหล่านั้นจึงตรวจตราพิภพ นำแปลที่ว่าแม่ทิสของม้าดำ ม้าขาว และม้าสีด่างถูกกล่าวถึง ไม่มีการกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับม้าแดง และรถรบที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 2 (ตัวแรกในสี่ตัวนั้น) ในแต่ละกรณีก็ตามที่คำว่าประเทศถูกใช้ เราควรหมายเหตุไว้ว่ามันถูกแปลมาจากคำว่า *เอเรทซ์* และแปลได้ว่าเป็น 'แผ่นดิน' จุดสนใจหลักของเรื่องนี้ทั้งหมดก็คือแผ่นดินอิสราเอล ม้าสีขาวและรถรบออกไปสำรวจประเทศ/แผ่นดินได้ ม้าดำไปยังประเทศ/แผ่นดินเหนือ ม้าสีเทาและรถรบถูกส่งไปเพื่อ "ตรวจตราพื้นพิภพ" อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น **พิภพ** คือ *เอเรทซ์* และอาจหมายถึงแผ่นดินนั้น (แผ่นดินอิสราเอล)

8 แล้วท่านจึงร้องบอกข้าพเจ้าว่า "ดูเถิด ม้าเหล่านี้ที่ไปยังประเทศเหนือนั้นได้กระทำให้จิตวิญญูณของเราสงบนิ่งในประเทศเหนือนั้น" ข้ออ้างอิงที่ว่ารถรบ (วิญญูณ) ที่ไปยังทิศเหนือมีจิตวิญญูณที่สงบก็เป็นเรื่องน่าสนใจ แม้บาบิโลนเองอยู่ไปทางทิศตะวันออกมากกว่าทิศเหนือจากอิสราเอล มันก็รวมถึงอัสซีเรียที่ถูกพิชิตแล้วด้วยซึ่งอยู่ขึ้นไปทางเหนืออีก นอกจากนี้เมื่อกองทัพต่างๆที่รุกรานได้ยกมาบนอิสราเอลในอดีตจากบาบิโลน (อัสซีเรียก่อนหน้านั้น) พวกเขาก็ลงมาจากทิศเหนือและไม่ได้ข้ามทะเลทรายเหล่านั้นที่อยู่ทางทิศตะวันออกโดยตรง วลีที่กล่าวถึงประเทศเหนืออาจหมายถึงบาบิโลน (ขณะนั้นคือจักรวรรดิมีเดียเปอร์เซียแล้ว)

ช่วงเวลาของคำพยากรณ์นี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ช่วงเวลารวมๆคือ การเริ่มก่อสร้างพระวิหารต่อไปที่เยรูซาเล็ม มีการขัดขวางจากชาวสะมาเรียในพื้นที่และพวกข้าราชการชาวเปอร์เซียประจำท้องถิ่นเหมือนเดิม อย่างไรก็ตาม กษัตริย์องค์ใหม่ของเปอร์เซีย (คาร์อิส ฮีสตาเปส) ก็มี

ท่าที่ที่กรุณาต่อการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่และมีรับสั่งให้พวกยิวสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ได้อย่าง
เสรี ดู เอสรา 6 นั่นอาจเป็นเหตุว่าทำไมวิญญาณนั้นถึงรายงานว่าเขาถึงสงบแล้วในประเทศเหนือ
อีกทรศนะหนึ่งอาจเป็นได้ว่าบาบิโลน (หรือเปอร์เซีย) จะถูกพิพากษาในอนาคต (โดยกรีซ)
และด้วยเหตุนี้เอง ทูตสวรรค์องค์นี้จึงมีใจสงบเพราะเหตุนั้น หากเป็นเช่นนั้นจริง จุดประสงค์
ของคำพยากรณ์นี้ก็อาจเพื่อหนุนใจพวกยิวที่ถูกปัญหาห้อมล้อมในการพยายามที่จะสร้างพระวิหาร
ของตนขึ้นใหม่

ศคย 6:9-11 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 10 "จงนำเอาเฮ
ลดี ย โทบียาห์ และเยดาयाห์ไปเสียดจากบรรดาเชลย ผู้ซึ่งกลับจากบาบิโลน ในวันเดียวกันนั้นไป
ยังเรือนของโยสียาห์ บุตรชายเศฟันยาห์ 11 จงเอาเงินและทองคำทำเป็นมงกุฎหลายมงกุฎ และ
สวมบนศีรษะของโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต

มีบันทึกโดยเศคาริยาห์ว่าในขณะที่เดียวกัน เขาได้รับสั่งให้รวบรวมผู้นำหลายคนของชน
ส่วนที่เหลือในสมัยฟื้นฟูนั้น: "เฮลดี ย โทบียาห์ และเยดาयाห์... ผู้ซึ่งกลับจากบาบิโลน" พวกเขา
จะต้องไปยัง "เรือนของโยสียาห์ บุตรชายเศฟันยาห์ จงเอาเงินและทองคำทำเป็นมงกุฎหลาย
มงกุฎ และสวมบนศีรษะของโยชูวา... มหาปุโรหิต" เห็นได้ชัดว่าโยสียาห์เป็นช่างทองหรือไม่ก็
มีหน้าที่ดูแลทองคำสำหรับพระวิหาร ไม่ว่ากรณีใด พวกเขาก็ได้รับคำสั่งให้ทำมงกุฎทองคำ
หลายมงกุฎให้แก่โยชูวามหาปุโรหิต

อีกครั้งที่ลำดับเหตุการณ์ถูกหมายเหตุไว้ เวลาขณะนั้นตรงกับเอสรา 6 และการสร้างพระ
วิหารจนเสร็จสมบูรณ์ เห็นได้ชัดว่ามงกุฎเหล่านั้นสำหรับโยชูวามีไว้สำหรับการมอบถวายพระ
วิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นั้นดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 14

ศคย 6:12-13 และกล่าวแก่เขาว่า `พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด ชาย
ผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร เพราะท่านจะไปบุลยในสถานที่ของท่าน และจะสร้างพระวิหารของพระเย
โฮวาห์ 13 ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และจะรับเกียรติศักดิ์ และจะ
ประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และท่านจะเป็นปุโรหิตอยู่บนราชบัลลังก์ของ

ท่าน และการหาหรือกันอย่างสันติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง' จากฉากหลังนี้ คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์กระโดดข้ามไปยังการปรากฏตัวของพระคริสต์และอาณาจักรของพระองค์ โยชูวาคือมหาปุโรหิตในขณะนั้นและเป็นผู้นำร่วมกับเศรุบบาเบลในการกำกับดูแลการสร้างพระวิหารในสมัยฟื้นฟูชีวิตใหม่

อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อ “พระอังกูร” จะทรงสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ หนึ่งในชื่อเรียกต่างๆ ที่เป็นคำพยากรณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระคริสต์ก็คือ พระอังกูร มันถูกหมายเหตุไว้ในอิสยาห์ 4:2, เยเรมีย์ 33:15 และเศคาริยาห์ 3:8 พระวิหารที่พระองค์จะทรงสร้างขึ้นใหม่เห็นได้ชัดว่าเป็นพระวิหารในยุคพันธสัญญาใหม่ ซึ่งถูกพรรณนาไว้ในเอเสเคียล 40-46 นอกจากนี้ พระองค์จะทรง “รับเกียรติศักดิ์ และจะประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และท่านจะเป็นปุโรหิตอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และการหาหรือกันอย่างสันติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคำพยากรณ์นี้ไปถึงพระคริสต์เมื่อพระองค์ทรงปกครองและครอบครองจากบัลลังก์ของพระองค์ในเยรูซาเล็มยุคพันธสัญญาใหม่ ในฐานะทั้งกษัตริย์และปุโรหิต คำปรึกษาของพระองค์จะนำมาซึ่งสันติสุข

ศคย 6:14 และมงกุฎเหล่านั้นจะอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ เพื่อให้เป็นที่ระลึกถึงเฮเลม โทบิยาห์ เยดาياهو และเฮ็น บุตรชายของเศฟันยาห์ จุดสนใจตรงนี้ดูเหมือนจะวกกลับชั่วคราวมายังมงกุฎทองคำเหล่านั้นที่เศคาริยาห์ได้รับสั่งให้ทำขึ้น เห็นได้ชัดว่าพวกมันถูกสั่งให้เป็นที่ระลึกถึงในพระวิหาร (สมัยฟื้นฟูชีวิต) ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ชายเหล่านั้นที่ถูกหมายเหตุไว้ว่ามีส่วนสำคัญ (ในการถวายทรัพย์ของตนหรือ โดยความพยายามของตน) ในการสร้างพระวิหารสมัยฟื้นฟูชีวิตใหม่

ศคย 6:15 บรรดาผู้ที่อยู่ห่างไกลจะมาช่วยสร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และท่านทั้งหลายจะทราบว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงใช้ข้าพเจ้ามายังท่าน ถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอย่างเคร่งครัด สิ่งนี้จะเป็นไปดังกล่าวนั้น" คำพยากรณ์นี้ดูเหมือนจะกระโดดข้ามไปยังพระวิหารในยุคพันธสัญญาใหม่อีกครั้งและการที่ “บรรดา

ผู้ที่อยู่ห่างไกลจะมาช่วยสร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์” เห็นได้ชัดว่าเหตุการณ์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นในพระวิหารสมัยฟื้นฟูซึ่งพอถึงตอนนี้ก็ถูกสร้างเสร็จไปแล้ว มันแค่อ้างอิงได้ถึงวันแห่งพระวิหารของพระคริสต์ในยุคพันปีเท่านั้น

วลีต่างๆเมื่อรวมกันมีความหมายได้ว่าเมื่อคนอิสราเอลสมัยฟื้นฟูจะเชื่อฟังพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะรู้และเข้าใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้เศคาริยาห์มา แน่ทีเดียวจนกระทั่งทุกวันนี้เมื่อคริสเตียนทั้งหลายเชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาก็เปิดรับต่อบรรดาผู้สื่อสารของพระเจ้า

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 7: บทที่ 7 เริ่มต้นเนื้อหาส่วนที่สองของเศคาริยาห์ ช่วงเวลาขณะนั้นคือ ตอนกลางของการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ที่เยรูซาเล็มและตรงกับเอสรา 5-6 และฮักกัย วโรกาสในขณะนั้นคือ คณะผู้แทนชาวยิวจากพวกที่กระจัดกระจายไปในบาบิโลนซึ่งได้ถูกส่งมายังเยรูซาเล็มเพื่ออธิษฐานที่พระวิหารซึ่งยังสร้างไม่เสร็จ คำถามของพวกเขาก็คือว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าถึงไม่ทรงให้เกียรติการอดอาหารหลายครั้งที่พวกเขายิวในการตกเป็นเชลยได้กระทำในการตอบคำอธิษฐานของพวกเขา

ปัญหาก็คือว่า การอดอาหารเหล่านั้นมิได้ถูกบัญญัติไว้โดยพระเจ้า พวกมันถูกคิดค้นขึ้นโดยพวกเขายิวเพื่อระลึกถึงการพ่ายแพ้ของเยรูซาเล็มและภัยพิบัติอื่นๆ ในประวัติศาสตร์ยิวเมื่อเร็วๆ นี้ เช่นเดียวกับหลายศาสนา พวกมันเป็นการถือปฏิบัติและพิธีกรรมต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งมิได้ถูกบัญญัติไว้โดยพระเจ้า ข้อความฟื้นฟูที่พระเจ้าทรงส่งผ่านเศคาริยาห์นั้นก็เข้าใจง่าย แทนที่จะถือพิธีการและพิธีกรรมต่างๆ จงกลับมาสู่ความชอบธรรมขั้นพื้นฐาน

สคย 7:1-3 ต่อมาในปีที่สี่ของรัชกาลกษัตริย์ดาร์อิอัส พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ ณ วันที่สี่เดือนที่เก้า ซึ่งเป็นเดือนคิสลิว 2 เมื่อพวกเขาได้ใช้ให้ซารเซอร์และเรเกมเมเลค พร้อมกับพรรคพวกของเขา ไปยังพระนิเวศของพระเจ้า ทูลขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 3 และร้องขอต่อบรรดาปุโรหิตที่พระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา และต่อผู้

พยากรณ์ว่า "ควรที่ข้าพเจ้าจะไว้ทุกข์และปลีกล้วยออกในเดือนที่ห้า อย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้วเป็นหลายปีนั้นหรือไม่"

เวลาที่ถูกหมายเหตุไว้คือ หลังจากที่มีการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ได้ดำเนินต่อแล้วดังที่ถูกหมายเหตุไว้ในเอสรา 5 และฮักกัย 1 เดือนกิสลิวตรงกับเดือนพฤศจิกายน/เดือนธันวาคม คณะผู้แทนกลุ่มหนึ่งได้มาถึงจากพวกยิวที่ยังอยู่ในบาบิโลน/เปอร์เซีย พวกเขาที่ว่านี้หมายถึงคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในบาบิโลนซึ่งได้ใช้คนเหล่านั้นมา ผู้นำของคณะผู้แทนนี้คือ ซาเรเซอร์และเรเกมเมเลคพร้อมกับเหล่าผู้ได้บังคับบัญชาของพวกเขา

ภารกิจของพวกเขาก็คือ "ทูตขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และร้องขอต่อบรรดาปุโรหิตที่พระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา และต่อผู้พยากรณ์" พวกเขาามาเพื่อทูลถามว่าพวกยิวที่อยู่ในบาบิโลนควรอดอาหารต่อไปและ "ควรที่ข้าพเจ้าจะไว้ทุกข์และปลีกล้วยออกในเดือนที่ห้า อย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้วเป็นหลายปีนั้นหรือไม่" ปัญหานั้นมีหลายประการ วันแห่งการอดอาหารเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็มโดยบาบิโลน พระเจ้ามิได้ทรงออกคำสั่งให้กระทำเช่นนั้นเลย พวกมันเป็นพิธีการและพิธีกรรมที่ถูกคิดค้นขึ้นโดยมนุษย์เท่านั้น

ศคย 7:4-6 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าว่า 5 "จงกล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินและแก่บรรดาปุโรหิตว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายอดอาหารและไว้ทุกข์ในเดือนที่ห้าและในเดือนที่เจ็ด ตั้งเจ็ดสิบปีนั้น เจ้าได้ออดอาหารเพื่อเราคือเราเองหรือ 6 และเมื่อเจ้ารับประทานและเมื่อเจ้าดื่ม เจ้าก็รับประทานเพื่อตัวเจ้าเอง และดื่มเพื่อตัวเจ้าเองมิใช่หรือ

พระเจ้าทรงตอบข้อซักถามของพวกเขาผ่านทางเศคาริยาห์ผู้พยากรณ์นั้น คำตอบของพระองค์อยู่ในรูปของคำถามหนึ่ง พระองค์ทรงถามว่าเมื่อพวกเขาอดอาหารในเดือนที่ห้าและเดือนที่เจ็ดตลอดระยะเวลาเจ็ดสิบกว่าปีนั้น พวกเขาได้กระทำเช่นนั้นแก่เรา (นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า) หรือไม่ เห็นได้ชัดว่าคำตอบคือไม่ พวกเขาได้ถือวันหนึ่งเพื่อระลึกถึงความทุกข์ยากต่างๆของตน แต่ไม่ได้มองไปยังองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกัน ในการถือวันเทศกาลเลี้ยงต่างๆ จุดสนใจของพวกเขาก็มีได้อยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าแต่อยู่ที่ประโยชน์ต่างๆของพวกเขาเอง

ศกย 7:7

ในเมื่อเยรูซาเล็มมีคนอยู่และมั่งคั่ง มีหัวเมืองล้อมรอบ ภาคใต้

และแดนที่ราบก็มีคนอยู่ เจ้าควรจะฟังพระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประกาศโดยผู้พยากรณ์รุ่นก่อนๆ มิใช่หรือ"

ใจความสำคัญของคำตอบของพระเจ้าก็คือว่า พวกเขาควรใส่ใจต่อพระวณะของพระองค์ "ในเมื่อเยรูซาเล็มมีคนอยู่และมั่งคั่ง มีหัวเมืองล้อมรอบ ภาคใต้และแดนที่ราบก็มีคนอยู่ เจ้าควรจะฟังพระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประกาศโดยผู้พยากรณ์รุ่นก่อนๆ มิใช่หรือ" (คำว่าภาคใต้ในภาษาฮีบรู 'เนเกฟ' และที่ราบ คือ 'เซพาลาห์' ทั้งสองคำเป็นชื่อเรียกสำหรับเขตแดนภาคใต้และภาคตะวันตกของเยรูซาเล็มในอิสราเอลสมัยปัจจุบัน) นี่เท่ากับพระเจ้าตรัสว่า แทนที่จะสาละวนอยู่กับวันสำคัญต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นของพวกเจ้า พวกเจ้าควรตั้งใจฟังพระวณะของเราที่กล่าวผ่านพวกผู้พยากรณ์ (เยเรมีย์, อิชยาห์ และคนอื่นๆ) มากกว่ามิใช่หรือ ปัญหาก็คือว่าพวกเขาสาละวนอยู่กับพิธีการและพิธีกรรมต่างๆและไม่สนใจพระวณะของพระเจ้า

ศกย 7:8-12

และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเศคาริยาห์ว่า 9 "พระเยโฮ

วาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า จงพิพากษาตามความจริง ทุกคนจงแสดงความเมตตากรุณาและความสงสารต่อพี่น้องของตน อย่าบีบบังคับหญิงม่าย ลูกกำพร้าพ่อ คนต่างด้าวหรือคนยากจน และอย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อพี่น้องของตน"

พระเจ้าทรงตอบข้อซักถามของพวกเขาต่อไปผ่านทางเศคาริยาห์และทรงหมายความว่า เพราะเหตุใดคำอธิษฐานและพิธีกรรมของพวกเขาถึงถูกเมินเฉย พระเจ้าทรงสรุปย่อว่าโดยทางพระราชบัญญัติและพวกผู้พยากรณ์ พระองค์ได้ทรงนำเสนอความชอบธรรมขั้นพื้นฐานแก่พวกเขาแล้ว นั่นคือ "จงพิพากษาตามความจริง ทุกคนจงแสดงความเมตตากรุณาและความสงสารต่อพี่น้องของตน อย่าบีบบังคับหญิงม่าย ลูกกำพร้าพ่อ คนต่างด้าวหรือคนยากจน และอย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อพี่น้องของตน" ความชอบธรรมย่อมกระทำกิจออกมาเป็นการทำสิ่งที่ถูกต้องต่อคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเรา โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ขัดสน มันป้องกันการหาทางแก้แค้นต่อเหล่าปฏิบัติ

11 แต่เขาปฏิเสธไม่ยอมฟังและหันบ่าคือเข้าไป และอุศุของเขาสื่อเพื่อเขาจะไม่ได้ยิน

12 เออ เขาได้กระทำใจของเขาเหมือนก้อนหินแข็ง เกรงว่าเขาจะได้ยินพระราชบัญญัติและพระวจนะ ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงส่งไปทางผู้พยากรณ์รุ่นก่อนโดยพระวิญญาณของพระองค์ เหตุฉะนั้นพระพิโรธอันยิ่งใหญ่จึงได้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา

น่าเศร้าที่ว่าอิสราเอลตลอดระยะเวลาหลายปีได้ทำสิ่งที่ตรงกันข้าม “เขาปฏิเสธไม่ยอมฟังและหันบ่าคือเข้าไป และอุศุของเขาสื่อเพื่อเขาจะไม่ได้ยิน” ความคือร้นปรากฏชัดเจน พวกเขาได้ “กระทำใจของเขาเหมือนก้อนหินแข็ง” คำที่แปลว่า ก้อนหินแข็ง (ชามิยร์) มีความหมายว่าแข็งหรือคมเหมือนหินเหล็กไฟหรือเพชร ประเด็นก็คือว่า คนอิสราเอลในอดีตไม่ไถลนั้กได้ทำใจของตนให้แข็งกระด้าง นอกจากนี้ การที่พวกเขาทำใจของตนให้แข็งกระด้างก็ “เกรงว่าเขาจะได้ยินพระราชบัญญัติและพระวจนะ ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงส่งไปทางผู้พยากรณ์รุ่นก่อน โดยพระวิญญาณของพระองค์” กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงเล่าข่อนว่าบรรพบุรุษของพวกเขาเมื่อไม่นานมานี้ได้ทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระวจนะของพระองค์ผ่านทางผู้พยากรณ์เหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงใช้มา

ศคย 7:13-14 ดั่งนั้นต่อมาพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "เมื่อเราร้องเรียก เขาไม่ฟังฉันใด เมื่อเขาร้องทูล เราก็ไม่ฟังฉันนั้น 14 และเราก็ให้เขากระจัดกระจายไปด้วยลมหมุนท่ามกลางประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาไม่รู้จัก ดั่งนั้นแผ่นดินจึงรกร้างอยู่เบื้องหลังเขา ไม่มีใครผ่านไปหรือกลับเข้าไป เพราะเขาได้ปล่อยให้แผ่นดินที่น่าพึงพอใจนั้นรกร้างไปเสียแล้ว" คำตอบก็ชัดเจนว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าถึงทรงเมินคำอธิษฐานของพวกเขา “เมื่อเราร้องเรียก เขาไม่ฟังฉันใด เมื่อเขาร้องทูล เราก็ไม่ฟังฉันนั้น” พระองค์จึงทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปเหมือนด้วยลมหมุนท่ามกลางประชาชาติต่างๆที่พวกเขาไม่รู้จัก (อัศซีเรีย, บาบิโลน, มีเดีย/เปอร์เซีย) ด้วยเหตุนี้แผ่นดินเกิดของพวกเขาจึงรกร้างไป เมื่อคนบาบิโลนจัดการยูดาห์เสร็จแล้ว พวกเขาก็ “ได้ปล่อยให้แผ่นดินที่น่าพึงพอใจนั้นรกร้างไปเสียแล้ว”

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 8: บทที่ 8 โดยเฉพาะมองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีเมื่อพระพรเต็มเปี่ยมของพระเจ้าจะถูกคืนให้แก่อิสราเอลทั้งหมด พระเจ้าทรงเตือนความจำอิสราเอลถึงพระประสงค์อันไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์ที่จะอวยพรพวกเขา ขณะเดียวกันประชาชนเหล่านั้นก็ต้องตั้งใจฟังฮักกัยและเศคาริยาห์ สุดท้ายเยรูซาเล็มจะกลายเป็นนครหลวงแห่งแผ่นดินโลกสักวันหนึ่ง

ศคย 8:1-3 และพระวาทะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 "พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราหวงแหนศิโยนด้วยความหวงแหนอันยิ่งใหญ่ และเราหวงแหนเธอด้วยความกริ้วมาก 3 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรากลับไปยังศิโยน และจะอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาจะเรียกเยรูซาเล็มว่าเมืองแห่งความจริง และเรียกภูเขาของพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่าภูเขาบริสุทธิ์

หลังจากกล่าวถึงความบาปเมื่อไม่นานมานี้ของอิสราเอลอย่างเข้มงวด พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนน้ำเสียงของข้อความของพระองค์ที่ส่งผ่านเศคาริยาห์ไปถึงคณะผู้แทนนั้นจากบาบิโลน ในข้อ 2 พระองค์ทรงหมายเหตุ (ในคำกริยาอุปอดีตกาล) ว่าพระองค์ทรง "หวงแหนศิโยนด้วยความหวงแหนอันยิ่งใหญ่" คำว่า หวงแหน และความหวงแหน (คานาห์/คินาห์) ทั้งคู่มีความหมายว่าสามิที่หึงหวงภรรยาของตน จงสังเกตว่าศิโยนถูกเรียกว่า เธอ ดังนั้นพระเจ้าทรงบอกพวกเขาว่าบัดนี้ (คำกริยาอุปปัจจุบันกาล) "เรากลับไปยังศิโยน และจะอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาจะเรียกเยรูซาเล็มว่าเมืองแห่งความจริง และเรียกภูเขาของพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่าภูเขาบริสุทธิ์" ที่น่าสนใจก็คือคำฮีบรูที่แปลว่าอยู่ มั่นคือ ซาคาน ซึ่งเป็นรูปกริยาที่แตกออกมาจากคำว่า 'เซคินาห์' การเล่นคำปรากฏชัดเจน พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่อสง่าราศีเซคินาห์ของพระองค์จะประทับในพระวิหารที่เยรูซาเล็มอีกครั้ง

ตรงกลางข้อ 3 บริบทดูเหมือนจะกระโดดข้ามไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์และยุคพันปี เมื่อคำพยากรณ์นี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างเต็มเปี่ยม เยรูซาเล็มจะเป็นที่รู้จักทั่วไปในฐานะเมือง

แห่งความจริงและ “ภูเขาของพระเยโฮวาห์จอมโยธา” นั้นไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงก่อนสมัย
พระคัมภีร์ใหม่เลย และแน่นอนว่ามันมิได้เป็นเช่นนั้นในสมัยของพระเยซู

ศกย 8:4-8 **พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า** ชายชราและหญิงชราจะอาศัย
อยู่ตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มอีก ต่างก็มีไม้เท้าอยู่ในมือเพราะอายุมากทีเดียว 5 และถนนทั้ง
หลายในเมืองนั้นก็จะเต็มไปด้วยเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงวิ่งเล่นอยู่ทั่วไป พระเจ้าโดยทางผู้
พยากรณ์ท่านนี้ทรงมองล่วงหน้าไปยังเยรูซาเล็มในยุคพันปีที่มีคนเฒ่าคนแก่อาศัยอยู่อย่างสงบ
สุขและเด็กๆเล่นกันตามท้องถนน แม้เรื่องนี้สำเร็จจริงไปบ้างแล้วก็ตาม ส่วนที่เหลือของย่อหน้า
นี้ก็บ่งบอกการสำเร็จจริงในอนาคต ถึงกระนั้น สำหรับพวกยิวสมัยฟื้นฟูที่เยรูซาเล็มซึ่งกำลัง
พยายามสร้างพระวิหารหลังเล็กๆขึ้นใหม่ท่ามกลางความรกร้างว่างเปล่าเหลือเกินที่อยู่ล้อมรอบ
พวกเขา คำพยากรณ์นี้ก็คงเป็นที่หนุุนใจจริงๆ แม้การก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่กำลังเกิดขึ้นอยู่
ส่วนที่เหลือของเยรูซาเล็มก็ยังรกร้างว่างเปล่าอยู่โดยไม่มีผู้ใดอาศัยอยู่ข้างใน

6 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องประหลาดในสายตาของ
ประชาชนที่เหลืออยู่ในสมัยนี้แล้ว พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ก็น่าจะประหลาดในสายตาของ
เราด้วยมิใช่หรือ พระองค์ทรงหมายเหตุเพิ่มเติมว่าหากเรื่องนี้เป็นเรื่องประหลาด (นั่นคือ แส่น
วิเศษ) ที่พวกเขาได้เห็น “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ก็น่าจะประหลาดในสายตาของเราด้วย
มิใช่หรือ” พระเจ้าทรงตั้งตารอคอยเรื่องนี้เหมือนกับที่พวกเขาจะรอคอย

7 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะช่วยประชาชนของเราให้รอดพ้นจาก
ประเทศตะวันออกและจากประเทศตะวันตก 8 และเราจะพาเขาทั้งหลายให้มาอาศัยอยู่ท่ามกลาง
เยรูซาเล็ม และเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย ด้วย
ความจริงและความชอบธรรม วลีที่กล่าวว่าพระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์จากประเทศ
ตะวันออกและจากประเทศตะวันตกอาจหมายถึงการพาพวกเขากลับมายังแผ่นดินของพวกเขาใน
วันแห่งพระเยโฮวาห์ ในเวลาขณะนั้น ไม่มียิวที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปยังทิศตะวันตกเลย
นั่นเกิดขึ้นในเวลาต่อมาเมื่อพวกกรีกและพวกโรมพัฒนาโลกแถบเมดิเตอร์เรเนียนต่อไปอีกและ

ปกครองเหนืออิสราเอล นอกจากนี้ วลีที่กล่าวว่าพวกเขากลับมาในฐานะประชาชนของพระองค์ โดยที่พระองค์เป็นพระเจ้าของพวกเขา “ด้วยความจริงและความชอบธรรม” แน่แน่นอนว่ายังมีได้ ถูกทำให้สำเร็จจริง การกลับมาของพวกยิวยังอิสราเอลในศตวรรษที่ยี่สิบมีลักษณะเฉพาะตัว แบบทางโลกเสียส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นกำลังจะมา ‘ในวันนั้น’ เมื่ออิสราเอลจะกลับมา ด้วยความเชื่อ

ศคย 8:9-10 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงให้มือของเจ้าทั้งหลายแข็งแรง คือเจ้าทั้งหลายผู้ได้อินล้อยคำเหล่านี้ในกาลนี้ซึ่งมาจากปากผู้พยากรณ์ทั้งหลาย ซึ่งอยู่ในวันที่ได้ วางรากฐานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าจะได้ก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้น 10 เพราะว่าก่อนสมัยนั้นไม่มีค่าจ้างให้แก่คนหรือให้แก่สัตว์ ทั้งผู้ที่เข้าออกก็ไม่มีสันติภาพเพราะ เหตุภัยพิบัตินั้น เพราะเราปล่อยให้คนทั้งหลายต่อสู้กับเพื่อนบ้านของตน

จุดสนใจของคำพยากรณ์นี้วกกลับมายังเวลาในขณะนั้นและงานหนักที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา – การสร้างพระวิหารนั้นขึ้นใหม่ ในลักษณะที่คล้ายกับฮักกัย 2:4 พระเจ้าทรงกำชับผ่าน นทางเศคาริยาห์ว่า “จงให้มือของเจ้าทั้งหลายแข็งแรง” เหมือนกับที่ผู้พยากรณ์คนอื่นๆที่ไม่ ปรากฏชื่อได้หนุนใจพวกเขาตอนที่รากของพระวิหารได้ถูกวาง ดู เอสรา 3:8 พระองค์ทรงรำลึก ย่อยๆถึงสมัยที่ยากลำบากก่อนการเริ่มต้นงานก่อสร้างพระวิหารตามที่บันทึกไว้ในเอสรา 3

ศคย 8:11-12 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แต่บัดนี้เราจะไม่กระทำต่อ ประชาชนที่เหลืออยู่น้อย่างกับสมัยก่อน 12 เพราะว่าเมล็ดพืชจะเกิดเจริญงอกงาม เถาธัญจะมี ลูกและแผ่นดินจะให้ผล และท้องฟ้าจะให้ น้ำค้าง และเราจะกระทำให้ประชาชนที่เหลืออยู่นี้ถือ ธรรมเนียมที่ดีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เหมือนกับที่พระเจ้าทรงใช้พระวณะผ่านมาทางฮักกัย บัดนี้ พระองค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ในแผ่นดินนั้นอีก ดู ฮักกัย 2:18-19 พวกเขาเชื่อฟังในการเริ่มงานนั้นอีกครั้ง พระเจ้าจึงทรงสัญญาที่จะนำพระพรของ พระองค์กลับมา

ศคย 8:13-15 โอ วงศ์วานยูดาห์และวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าเคยเป็นที่สาปแช่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายให้เขาแข่งกันใด ต่อมาเราจะช่วยเจ้าให้รอดพ้นและเจ้าจะได้เป็นแหล่งพระพรนั้นนั้น อย่างกล้วย แต่จงให้มือของเจ้าแข็งแรงเถิด 14 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อบรรพบุรุษของเจ้ายั่วเข้าให้เราโกรธนั้น เราก็ตัดใจว่าจะลงโทษเจ้า เรามีได้หย่อนความตั้งใจลง พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้แหละ 15 ดังนั้นในวันเหล่านี้เราตั้งใจอีกว่าเราจะกระทำดีต่อเยรูซาเล็มและต่อวงศ์วานยูดาห์ อย่างกล้วยเถิด

พระเจ้าทรงหมายเหตุว่าในอดีตยูดาห์เป็นคำสาปแช่งท่ามกลางพวกคนต่างชาติ แต่บัดนี้พระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นและพวกเขาจะเป็นพระพรแก่ประชาชาติอื่นๆ การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของเรื่องนั้นอาจเป็นอนาคตในอาณาจักรของพระเจ้า

ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงพยายามหนุนใจพวกเขาให้เข้มแข็งในการต่อสู้ดิ้นรนของพวกเขาในการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พระองค์ทรงเตือนความจำพวกเขาว่าในอดีตเมื่อไม่นานมานี้พระองค์ทรงพยายามลงโทษพวกเขาเพราะความบาปของบรรพบุรุษของพวกเขา (และพระองค์มิได้ทรงหันการลงโทษนั้นออกไป) อย่างไรก็ตาม บัดนี้พระเจ้า “ตั้งใจอีกว่า เราจะกระทำดีต่อเยรูซาเล็มและต่อวงศ์วานยูดาห์ อย่างกล้วยเถิด” อีกครั้งที่พระเจ้าทรงใช้ถ้อยคำหนุนใจมาสำหรับประชาชนของพระองค์ที่ถูกปัญหาห้อมล้อม

ศคย 8:16-17 ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เจ้าทั้งหลายพึงกระทำ จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน จงให้การพิพากษาที่ประตูเมืองของเจ้าเป็นตามความจริงและกระทำเพื่อสันติ 17 อย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อเพื่อนบ้าน อย่ารักคำปฏิญาณเท็จ สิ่งทั้งปวงเหล่านี้เราเกลียดชัง" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงกล่าวคำเตือนของพระองค์อีกครั้งให้พวกเขากระทำอย่างชอบธรรมในทุกด้านของชีวิต การทำน้อยกว่านี้ก็เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเกลียด

ศคย 8:18-19 และพระวอนนะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าว่า 19 "พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า การอดอาหารในเดือนที่สี่ การอดอาหารในเดือนที่ห้าและ

การอดอาหารในเดือนที่เจ็ด และการอดอาหารในเดือนที่สิบ จะเป็นที่ทำให้ความบันเทิงและความ
ร่าเริง และเป็นการเลี้ยงที่ให้ชื่นชมแก่วงศ์วานยูดาห์ เหตุฉะนั้นเจ้าจงรักความจริงและสันติภาพ

ขณะที่พระเจ้าตรัสแก่เศคาริยาห์ พระองค์ก็ทรงกล่าวถึงคำถามเรื่องการอดอาหารเหล่านั้น
ที่พวกอิสราเอลที่ได้กระจัดกระจายไปได้ริเริ่มขึ้น พวกเขาแต่ละคนระลึกถึงสมัยแห่งภัยพิบัติ
ในประวัติศาสตร์เมื่อเร็ว ๆ นี้ของตน การอดอาหารของเดือนที่สี่เป็นที่ระลึกถึงการทำให้กรุง
เยรูซาเล็มแตกโดยคนบาบิโลน (2 พงศกษัตริย์ 25:3-4) การอดอาหารของเดือนที่ห้าเป็นที่ระลึก
ถึงวันที่พระวิหารนั้นถูกทำลาย การอดอาหารของเดือนที่เจ็ดเป็นที่ระลึกถึงตอนที่เกดาลิยาห์ถูก
ฆ่าตาย (2 พงศกษัตริย์ 25:25)

ในการตกเป็นเชลยตลอดเจ็ดสิบปีนั้น ยูดาห์ที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปได้สถาปนาและ
ถือการอดอาหารหลายแบบเหล่านี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงความทุกข์ยากต่างๆของพวกเขา อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม พระเจ้ามิได้ทรงสั่งพวกเขาเช่นนั้นเลย นอกจากนี้และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือว่า จุดสนใจ
ของพวกเขาอยู่ที่ความยากลำบากต่างๆของตน และไม่ได้อยู่ที่เพราะเหตุใดพวกเขาจึงถูกตีสอน
พวกเขามองข้ามพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา อย่างไรก็ตาม บัดนี้
พระเจ้าทรงสั่งว่าการอดอาหารหลายแบบแห่งความเศร้าสลดเหล่านี้จะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็น
เป็นการอดอาหารแห่ง “ความบันเทิงและความร่าเริง และเป็นการเลี้ยงที่ให้ชื่นชมแก่วงศ์วานยู
ดาห์ เหตุฉะนั้นเจ้าจงรักความจริงและสันติภาพ” พระหัตถ์ของพระเจ้าได้เปลี่ยนจากการ
พิพากษาเป็นพระพรแล้ว พวกเขาจึงถูกกำชับให้เฉลิมฉลองและมีให้ไว้ทุกข์ พวกเขาจะถูกกำชับ
ให้แสวงหาความจริงและสันติภาพด้วย

ศคย 8:20-23 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ประชาชาติทั้งหลายยังจะมา คือ
ประชาชนที่ยังอาศัยอยู่ในหัวเมืองอันมากมาย คำพยากรณ์ที่ปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้เห็นได้ชัดว่า
ถึงถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์และอาณาจักรยุคพันปี ที่นั่นเยรูซาเล็มและอิสราเอลจะเป็นนครหลวง
ของประชาชาติทั้งหลาย การเป็นคนยิวจะเป็นสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่และมันจะไม่เป็นความ
เหยียดหยามในวันนั้น

21 ชาวเมืองหนึ่งจะไปหาชาวเมืองอีกเมืองหนึ่ง กล่าวว่า 'ให้เราไปกันทันที ไปทูลขอ
จำเริญพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา ข้าพเจ้าก็จะไปด้วย' 22 เออ
ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และบรรดาประชาชาติที่เข้มแข็งจะมาแสวงหาพระเยโฮวาห์จอม
โยธาในเยรูซาเล็ม และทูลขอจำเริญพระพักตร์พระเยโฮวาห์

'ในวันนั้น' หมู่ชนต่างๆและบรรดาผู้อยู่อาศัยของนครมากมายจะพยายามที่จะ "ไปกัน
ทันที ไปทูลขอจำเริญพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา" เมื่อถึงเวลา
นั้นผู้คนมากมายและประชาชาติต่างๆที่เข้มแข็งจะมาแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งอิสราเอล
และอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์

23 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ต่อมาในสมัยนั้นสืบคนจากประชาชาติทุกภาษา
จะยืดยายเลื้อยคลมของยิวคนหนึ่งไว้แล้วกล่าวว่า 'ขอให้เราไปกับท่านเถิด เพราะเราได้ยินว่า
พระเจ้าทรงสถิตกับท่าน'"

ในวันเหล่านั้น (นั่นคือยุคพันปี) ผู้คนจากทุกประชาชาติและทุกภาษาจะ "ยืดยายเลื้อยคลม
ของยิวคนหนึ่งไว้แล้วกล่าวว่า 'ขอให้เราไปกับท่านเถิด เพราะเราได้ยินว่าพระเจ้าทรงสถิตกับ
ท่าน'" ความหมายก็คือว่าในยุคพันปีการเป็นยิวคืออภิสิทธิ์อันสูงส่ง ประชาชาติทั้งปวงจะ
แสวงหาอภิสิทธิ์ของการไปยังเยรูซาเล็มเพื่ออธิษฐานต่อพระเจ้าในนครหลวงของพระองค์ ใน
วันนั้นเยรูซาเล็มจะปกครองแผ่นดินโลกและอิสราเอลจะเป็นประชาชาติของกษัตริย์

*ภาพรวมของเศคาริยาห์ 9: บทที่เก้าเริ่มต้นเนื้อหาส่วนที่สามของเศคาริยาห์ซึ่งมองล่วงหน้า
หน้าไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่ออิสราเอลในฐานะหมู่ชนหนึ่งถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิม ถูก
เปลี่ยนแปลงและถูกยกชูโดยพระเจ้าในแผ่นดินของพวกเขา แม้จะมีการประยุกต์ใช้ส่วนน้อย
กับเหตุการณ์ต่างๆในระยะสั้นตามประวัติศาสตร์ก็ตาม ภาพใหญ่ก็มองล่วงหน้าไปยังวันนั้นเมื่อ
(1) พระเมสสิยาห์ทรงปรากฏ, (2) อิสราเอลถูกทำให้กลับคืนสู่แผ่นดินของตนและ (3) พระเจ้า
ทรงอวยพรพวกเขา โดยยกชูพวกเขาเหนือบรรดาเพื่อนบ้านของพวกเขาที่เป็นคนต่างชาติ*

ศกย 9:1-5

ภาระแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่มีในหัตถ์ และเมือง

ดามัสกัสจะเป็นที่พิศสงบสำหรับที่นั่น เมื่อตาของมนุษย์จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ แม้กระทั่ง
อิสราเอลทุกตระกูลด้วย คำที่แปลว่า ภาระ (มัจซาทห์) มีความหมายว่า ‘ข้อความที่หนักมาก’ ตรง
นี้ข้อความนั้นก็ถือว่าบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างชาติ (ซึ่งตามประวัติศาสตร์แล้ว
เป็นศัตรูของอิสราเอล) จะถูกกำราบและมองมายังอิสราเอลในฐานะผู้นำของพวกเขา หัตถ์
เห็นได้ชัดว่าเป็นเขตแดนหนึ่งของซีเรียเช่นเดียวกับเมืองดามัสกัส ในวันแห่งการสำเร็จจริงนั้น
พื้นที่เหล่านี้จะเป็น “ที่พิศสงบสำหรับที่นั่น” ความหมายก็คือ สันติสุขและความสงบซึ่ง
แตกต่างจากท่าทีในอดีตที่ผ่านมาของพวกเขาซึ่งชอบทะเลาะและชอบก่อสงครามกับอิสราเอล
ในวันนั้นตาของพวกเขาจะจับจ้ององค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับ “อิสราเอลทุกตระกูลด้วย” สิ่งนี้
จะสำเร็จจริงในวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือยุคพันปี)

2 เมืองฮามัทซึ่งมีเขตแดนติดกันก็รวมอยู่ด้วย ไทระกับไซดอน แม้จะเป็นเมืองฉลาด
ก็ตาม 3 ไทระได้สร้างป้อมปราการให้แก่ตนเอง และสะสมเงินไว้เป็นกองอย่างกองฟูน และ
ทองคำเนื้อดีอย่างโคลนตามถนน 4 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดเอาข้าวของของเมืองนี้
ไปเสีย และเหวี่ยงอำนาจของเมืองนี้ลงไปในทะเล และเมืองนี้จะถูกไฟเผาผลาญเสีย 5 เมืองอัชเค
โลนจะเห็นและกลัว เมืองกาซาจะเห็น และมีความเศร้าโศกอย่างยิ่ง เมืองเอโครนด้วยเหมือนกัน
เพราะความหวังของเมืองนี้จะเป็นที่น่าละอาย กษัตริย์จะพินาศจากเมืองกาซา เมืองอัชเคโลนจะ
ไม่มีคนอาศัยอยู่

นอกจากนี้ ฮามัท (อีกเขตแดนหนึ่งในซีเรีย) พร้อมกับ ไทระและไซดอน (นครทั้ง
สองของเลบานอน) จะเป็นส่วนหนึ่งของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับอิสราเอล เหมือนกับที่ไท
ระได้มั่งมี เปี่ยมด้วยอำนาจและเงินจัด พระเจ้าก็จะทรง “ปลดเอาข้าวของของเมืองนี้ไปเสีย และ
เหวี่ยงอำนาจของเมืองนี้ลงไปในทะเล และเมืองนี้จะถูกไฟเผาผลาญเสีย” ในเวลาที่น่าไปสู่การ
ครอบครองแห่งสันติสุข พระเจ้าจะทรงพิพากษาบรรดาเพื่อนบ้านที่เป็นศัตรูของอิสราเอลซึ่งอยู่
ทางเหนืออย่างรุนแรง เหตุได้ชัดว่านี่จะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี อัชเคโลน กาซาและเอโครนล้วน
เป็นนครของคนฟิลิสเตีย ชื่อเรียกในปัจจุบันคือ ชาวปาเลสไตน์ เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับนคร

เหล่านั้นของเลบานอนที่อยู่ทางเหนือ บรรดาเพื่อนบ้านชาวปาเลสไตน์ของพวกเขา ก็จะเข้าใจ
สารนั้นและยอมเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าและอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าเรื่อง
นี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงในวันเหล่านั้นระหว่างตอนท้ายของยุคเจ็ดปีกับตอนต้นของยุคพันปี

ศกย 9:6-8 คนที่ไม่มีพ่อจะมาอยู่ในเมืองอัชโศด เราจะตัดความหยิ่งผยอง
ของคนฟิลิสเตียออกเสีย 7 เราจะเอาเลือดของเขาออกไปจากปากของเขา และเอาสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนออกไปจากระหว่างซี่ฟันของเขาเสีย แต่คนที่เหลืออยู่ คือเขาเองจะอยู่เพื่อพระเจ้า
ของเรา จะเป็นเหมือนผู้ครอบครองคนหนึ่งในยูดาห์ และเอโครนจะเหมือนคนเยบุส 8 และเรา
จะตั้งค่ายรอบนิเวศของเราเป็นกองยาม เพื่อจะมีให้ผู้นิเวศทัพไปมาได้ จะไม่มีผู้บีบบังคับผ่าน
พวกเขาไปอีก เพราะบัดนี้เราเห็นกับตาของเราเอง

วลีที่กล่าวถึง **ลูกนอกกฎหมาย** ที่อาศัยอยู่ในเมืองอัชโศดอาจมีความหมายในเชิงชาติพันธุ์
มากกว่าเชิงศีลธรรม พวกยิวใช้คำเรียกนี้ (*มัมเซอร์*) ในความหมายทั้งเชิงศีลธรรมและเชิง
ชาติพันธุ์ ในความหมายเชิงชาติพันธุ์ของมัน มันหมายถึงสิ่งที่พวกเขาถือว่าเป็นชาติพันธุ์แบบ
ผสม นั่นอาจใช้ความหมายตรงนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่ากรณีใด ในวันนั้นพระเจ้า “จะตัดความหยิ่ง
ผยองของคนฟิลิสเตียออกเสีย” การเอาเลือดและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่างๆออกไปจากปากของ
พวกเขาอาจหมายถึงความกระหายเลือดและความน่าสะพรึงกลัวซึ่งมีอยู่ในตัวพวกเขามากเกินไป
เกิน คนเหล่านั้นที่เหลืออยู่ “จะอยู่เพื่อพระเจ้าของเรา” พวกเขาจะเป็นเหมือนพวกเจ้านายในยู
ดาห์และเหมือนผู้อยู่อาศัยแห่งเยรูซาเล็ม (คนเยบุส) กล่าวอีกนัยหนึ่ง กระทั่งคนเหล่านั้นที่เป็น
ศัตรูของประชาชนของพระเจ้าในวันนั้นก็จะกลายเป็นมิตรสหายและเป็นเหมือนพี่น้องเลยด้วย
ในวันนั้นพระเจ้าเองจะทรงปกป้องเยรูซาเล็มและจะไม่มีบรรดาผู้ที่รุกรานมันอีกต่อไปเลย

ศกย 9:9 โอ ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงรำเริงอย่างยิ่งเถิด โอ บุตรสาวแห่ง
เยรูซาเล็มเอ๋ย จงโห่ร้อง ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความชอบธรรมและความรอด
พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา หนึ่งในคำพยากรณ์ต่างๆที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการ
เสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ถูกหมายเหตุไว้ มันถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างชัดเจนในมัทธิว 21:5

บุญแก่ไขว้สันติสุขที่จะมานั้นก็คือ องค์สันตติราชผู้จะทรงนำมันมา การเสด็จมาของพระองค์จะเป็นมาด้วยสันติสุขดังที่เห็นได้จากการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระองค์บนลาตัวหนึ่ง – สัญลักษณ์หนึ่งที่แสดงถึงความถ่อมใจและสันติสุข – ซึ่งต่างจากการขี่ม้าขาวมาทำสงคราม

เกือบห้าร้อยปีก่อนการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยของพระคริสต์ ในสัปดาห์สุดท้ายแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์บนแผ่นดินโลก พระเจ้าโดยผู้พยากรณ์เศคาริยาห์ทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะเสด็จเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็มที่ชื่นชมยินดีในฐานะ *กษัตริย์* พระองค์ทรงถูกกล่าวถึงล่วงหน้าว่า *ชอบธรรม* วลีที่แปลว่า “ทรง...ความรอด” (*ยาชา*) แปลได้ด้วยว่า ‘นำมาซึ่งความรอด’ ซึ่งพระองค์ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ เหมือนที่พระเยซูทรงเป็นพยานในมัทธิว 11:29 พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงจริงๆ – มีใจถ่อม

ข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าพระเยซูทรงทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จก็คือว่า พระองค์ทรงเข้ากรุงเยรูซาเล็มโดย “ทรงลา ทรงลูกลา” นี้ถูกทำให้สำเร็จจริงในมัทธิว 21:2-11 พระเยซูในฐานะองค์สันตติราชทรงนำเสนอพระองค์เองในฐานะกษัตริย์แก่เยรูซาเล็มที่ทะเลาะแหวะซึ่งก่อนสิ้นสัปดาห์นั้นได้ปฏิเสธพระองค์อย่างสิ้นเชิงเสียแล้ว ถึงกระนั้น เมื่อเศคาริยาห์มองดูผ่านแว่นขยายแห่งคำพยากรณ์ เขาก็เห็นล่วงหน้าว่าพระเมสสิยาห์จะทรงเป็นองค์สันตติราชสำหรับอิสราเอลในวันนั้น

ศคย 9:10 **เราจะขจัดทรบเสียจากเอฟราอิม และม้าเสียจากเยรูซาเล็ม ทรบสงครามจะถูกขจัดเสียด้วย และท่านจะบัญชาสันติให้มีแก่ประชาชาติทั้งหลาย อาณาจักรของท่านจะมีจากทะเลนี้ไปถึงทะเลโน้น และจากแม่น้ำนั้นไปถึงสุดปลายพิภพ**

ขณะที่เศคาริยาห์มองล่วงหน้าไปยังวันนั้นต่อไปอยู่นั้น พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าผ่านทางเขาว่าพระองค์จะทรง “ขจัดทรบเสียจากเอฟราอิม และม้าเสียจากเยรูซาเล็ม” เอฟราอิมเป็นชื่อเรียกทั่วไปอย่างหนึ่งสำหรับสิบตระกูลที่อยู่ทางเหนือซึ่งได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปแล้วโดยคนอัสซีเรียในปี 722 ก่อน ค.ศ. แม้พวกเขาไม่เคยถูกพากลับมาอย่างเป็นทางการเลย มันก็มีพยากรณ์ไว้ว่าในวันนั้นพวกเขาจะถูกช่วยให้ฟื้นพร้อมกับเยรูซาเล็มด้วย (นั่นคืออาณาจักรฝ่ายใต้) นี่เท่ากับว่ามันถูกพยากรณ์ไว้ว่าอิสราเอลทั้งหมดจะถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมใน

สันติภาพในวันนั้น (เศคาริยาห์เป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งแก่ยูดาห์ในสมัยฟื้นฟู อย่างไรก็ตาม เขาเห็นล่วงหน้าว่าสักวันหนึ่งอิสราเอลทั้งหมดจะได้พระพรของพระเจ้ากลับคืนมา)

ศคย 9:11-12 ส่วนเจ้าเล่า เพราะโลหิตแห่งพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อเจ้า เราจะปลดปล่อยเชลยในพวกเจ้าให้เป็นอิสระจากบ่อแห่งนั้น 12 นักโทษที่มีความหวังเอ๋ย จงกลับไปยังที่กำบังเข้มแข็งของเจ้า คือวันนี้เองเราประกาศว่า เราจะคืนแก่เจ้าสองเท่า มันเป็นธรรมเนียมหนึ่งในตะวันออกกลางสมัยโบราณที่จะขังพวกนักโทษไว้ชั่วคราวในบ่อน้ำแข็ง ความหมายก็คือว่าแม้อิสราเอลได้ตกเป็นเชลยมาตลอดหลายศตวรรษ ในวันนั้นมันก็จะเป็อิสระ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกตัดเดือนให้กลับไปยัง “ที่กำบังเข้มแข็งของเจ้า นักโทษที่มีความหวังเอ๋ย” ที่กำบังเข้มแข็งนั้นแน่นอนว่าคือพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ตรัสบอกล่วงหน้าว่าในวันนั้นพระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาเป็นสองเท่า พระองค์ทรงเป็นความหวังของพวกเขา!

ศคย 9:13-15 เพราะเราได้ตัดยูดาห์เหมือนกิ่งคันทู เราได้กระทำเอฟราอิมให้เป็นลูกธนู โอ ศิโยนเอ๋ย เราปลุกเร้าบุตรชายทั้งหลายของเจ้าให้ต่อสู้กับบุตรชายทั้งหลายของเจ้านะ โอ กรีกเอ๋ย และแคว่งเจ้าอย่างดาบของนักรบ เศคาริยาห์หมายเหตุต่อไปว่าในวันนั้นอิสราเอลและเอฟราอิม (อิสราเอลที่ถูกรวมเข้าด้วยกันและถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม) จะกลายเป็นอาวุธของพระองค์เพื่อแก้แค้นเหล่าศัตรูของพวกเขา การกล่าวถึงกรีกตรงนี้อาจหมายถึงประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติโดยทั่วไปในวันนั้น แม้บางคนได้ประยุกต์ใช้มันกับการกบฏของมัคคาบีในสมัยระหว่างเศคาริยาห์กับพระคริสต์ก็ตาม

14 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย และลูกธนูของพระองค์จะออกไปเหมือนฟ้าแลบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเป่าแตร และจะเสด็จไปในลมหมุนทิศใต้

15 พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะพิทักษ์รักษาเขาทั้งหลายไว้ และเขาทั้งหลายจะล้างผลาญและเหยียบลงด้วยนักรบถึงลง และจะดื่มและทำเสียงอึกทึกเพราะเหตุเหล้าองุ่น และจะอิมเหมือนขามเปียกเหมือนมูมแทนบุซา ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า ในวันนั้น “พระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย...จะพิทักษ์รักษาเขาทั้งหลายไว้” แม้ยูดาห์ในสมัยฟื้นฟูเป็นประชาชนที่

ถูกปีศาจรุมล้อม เวลานั้นก็กำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะมีชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของตนอย่างมีพลัง
แน่นอนว่านั่นจะเกิดขึ้นเมื่อพระเมสสิยาห์ของพวกเขาเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศี
ใหญ่ยิ่ง

ศคย 9:16-17 ในวันนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาจะทรงช่วยเขาให้รอด
เพราะเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ดังฝูงแกะ เขาทั้งหลายจะเป็นเหมือนกับเพชร
พลอยที่อยู่ในมงกุฎ คือถูกยกขึ้นเหมือนธงในแผ่นดินของพระองค์ 17 ด้วยว่าความดีของ
พระองค์มากมายเพียงใด และความมั่งคั่งของพระองค์ยิ่งใหญ่แค่ไหน เมล็ดข้าวจะกระทำให้
คนหนุ่มรื่นเริง และน้ำองุ่นใหม่จะทำให้หญิงสาวชื่นบาน เมื่อถึงตอนนั้น “พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเขาจะทรงช่วยเขาให้รอด เพราะเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ดังฝูงแกะ” ความ
รอดที่ถูกพยากรณ์ไว้นี้ย่อมเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณและเป็นเรื่องการเมืองด้วย วลีที่กล่าวว่าพวกเขา
เป็น “เพชรพลอยที่อยู่ในมงกุฎ” อาจเชื่อมโยงกับมาลาคีย์ 3:17 หรือฮักกัย 2:23 ที่พระเจ้าทรง
หมายถึงเพชรพลอยของพระองค์ – กรรมสิทธิ์อันมีค่ายิ่งของพระองค์ บทนี้ปิดท้ายด้วยคำกล่าว
สรรเสริญ “ด้วยว่าความดีของพระองค์มากมายเพียงใด และความมั่งคั่งของพระองค์ยิ่งใหญ่
แค่ไหน” เหมือนกับที่อาหารและเครื่องดื่มดี ๆ ย่อมทำให้ใจเราเริงและเป็นพรอย่างหนึ่ง พระมหา
กษัตริย์ก็ทรงเป็นเช่นนั้นด้วย!

*ภาพรวมของเศคาริยาห์ 10: พระพรในอนาคตที่จะมีแก่อิสราเอลที่ถูกรวมเข้าด้วยกันใน
วันแห่งพระเยโฮวาห์ถูกกล่าวถึง ความคิดสองประการจึงถูกพบในบทนี้: พลละกำลังและพระพร
จากองค์พระผู้เป็นเจ้า; และพระเจ้าจะทรงทำให้ประชาชนของพระองค์กลับสู่สภาพเดิม*

ศคย 10:1 จงขอฝนจากพระเยโฮวาห์ในฤดูฝนชุกปลายฤดู ดังนั้นพระเยโฮ
วาห์จะทรงป้อนเมฆพายุ จะทรงประทานหญ้าฝนแก่มนุษย์ และผักในทุ่งนาแก่ทุกคน คำพยากรณ์นี้
เสด็จถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ต่อไปเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพ: เพื่ออวยพร
รวบรวมและเสริมกำลังอิสราเอล อิสราเอลถูกสั่งให้ขอฝนปลายฤดู (นั่นคือ ฝนฤดูใบไม้ผลิซึ่ง

ทำให้พืชผลของพวกเขาโตเต็มวัยและเจริญรุ่งเรือง) พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตอบเช่นนั้น การกล่าวถึง “เมฆพายุ” (เมฆสว่างจ้า) หมายถึงท่าฝนที่มาพร้อมฟ้าร้องฟ้าผ่า – หมูเมฆที่มาพร้อมฟ้าแลบ ความหมายก็คือว่าในวันนั้นพระองค์จะประทานฝนอันเหมาะสมแก่ประชาชนของพระองค์อย่างถูกเวลา

ศคย 10:2-3 **เพราะว่ารูปเคารพประจำบ้านพูดไม่ได้เรื่อง และพวกโหรก็เห็น**
ถึงหลอกลวง และเล่าความฝันเท็จ และให้คำเล่าโลมที่เปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้นประชาชนจึง
หลงไปอย่างฝูงสัตว์ เขาทุกข์ใจเพราะขาดเมฆบาล 3 "เราโกรธเมฆบาลอย่างรุนแรง และเรา
ลงโทษบรรดาแพะผู้ เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาเอาพระทัยใส่ฝูงสัตว์ของพระองค์คือวงศ์วาน
ยูดาห์ และทรงกระทำเขาให้เป็นเหมือนม้าศึกอีกหิมในสงคราม

มีการกล่าวถึงพวกผู้พยากรณ์เท็จและคนเหล่านั้นที่มีแนวโน้มที่จะนับถือรูปเคารพ คำปรึกษาของพวกเขาเป็นเรื่องไร้สาระและความช่วยเหลือของพวกเขาที่เปล่าประโยชน์ ด้วยเหตุนี้เอง คนเหล่านั้นในพวกอิสราเอลเองในอดีตที่ได้ไปขอคำปรึกษาก็เป็นเหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง การอ้างอิงนี้อาจเป็นไปได้ว่าทั้งยูดาห์และอิสราเอลได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปโดยพระเจ้าในอดีตอันไม่ไกลนักเพราะความโน้มเอียงของพวกเขาไปทางการนับถือรูปเคารพ พระเจ้าจึงทรงลงโทษพวกเขาเพราะเหตุนี้ อาจมีความสัมพันธ์ระหว่างข้อ 3 ตรงนี้กับมัทธิว 25:32 และการพิพากษาประชาชาติแพะเหล่านั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา กระนั้นเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จกลับมา พระองค์ก็จะทรงเขียนฝูงแกะของพระองค์และทรงเลือกพวกเขาอีกครั้งหนึ่งเหมือนกับที่นักรบคนหนึ่งเลือกม้าศึกที่งามสง่าเพื่อทำศึก อาจมีการอ้างอิงโดยอ้อมตรงนี้ถึงอารมาเกดโคน

ศคย 10:4 **ศิลาหมุ่แยกออกมาจากเขา หมุดขี้ผึ้งที่เด่นที่ออกมาจากเขา คันธนูรบ**
ศึกออกมาจากเขา และผู้บีบบังคับทุกคนออกมาจากเขาด้วยกัน ในวันนั้นจากยูดาห์จะมี “ศิลาหมุ่
เอก” ออกมา การประยุกต์ใช้กับพระเยซูคริสต์ก็ชัดเจนมากๆ ดู เอเฟซัส 2:20-21, กิจการ 4:11,
เพลงสดุดี 118:22 และอิสยาห์ 28:16 นอกจากนี้พระองค์ยังทรงถูกเรียกว่า “หมุดขี้ผึ้งที่เด่นที่” อิส

ยาห์ 22:22-23 กล่าวชัดเจนว่าหมุดซึ่งตีขึ้นที่นั่นหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงถูกเปรียบว่าเป็น “คันธนูรบศึก” และ “ผู้บีบบังคับ” อีกด้วย ความหมายของอันหลังนี้ก็สื่อถึงผู้พิชิตซึ่งพระคริสต์จะทรงทำจริงๆ ในการเสด็จกลับมาของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาที่อามารเคด โคน พระองค์จะทรงเป็นคันธนูรบศึกที่ต่อสู้เหล่าศัตรูของพระเจ้าจริงๆ

ศคย 10:5-6 เขาจะเป็นอย่างชายฉกรรจ์ในสงคราม เขียบย่ำศัตรูไปในโคลนตามถนน เขาจะต่อสู้เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา เขาจะกระทำให้ผู้ที่ยูบบนหลังม้ายุ่งเหยิง 6 เราจะหนุนกำลังวงศัวานของยูดาห์ และเราจะช่วยวงศัวานของโยเซฟให้รอด เราจะนำเขากลับมาอีกเพื่อให้เขาได้อาศัยอยู่เพราะเราสงสารเขา และเขาจะเป็นเหมือนอย่างว่าเรามีได้ทอดทิ้งเขา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เราจะฟังเขา

ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็นผู้ชนะ พระเจ้าจะทรงเสริมกำลังและช่วยอิสราเอลที่ถูกรวมเข้าด้วยกันให้รอด – วงศัวานของยูดาห์และวงศัวานของโยเซฟ (ฝ่ายหลังหมายถึงสิบตระกูลฝ่ายเหนือซึ่งถูกทำให้กระจัดกระจายไปนานแล้ว) พวกเขาจะถูกพากลับมายังแผ่นดินของตนในความเมตตา แม้มีการต่อสู้ให้เห็นล่วงหน้าถึงเรื่องนั้นในครั้งหลังของศตวรรษที่ยี่สิบแล้วก็ตาม การกลับมาอย่างครบถ้วนของอิสราเอลก็จะเกิดขึ้นในอนาคตเมื่อพระมหากษัตริย์ของพวกเขาเสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศี เมื่อถึงตอนนั้น “เขาจะเป็นเหมือนว่าเรามีได้ทอดทิ้งเขา” เมื่อถึงตอนนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเขาจะทรงฟังพวกเขา

ศคย 10:7-8 แล้วคนเอฟราอิมจะเป็นเหมือนชายฉกรรจ์ และจิตใจของเขาทั้งหลายจะเปรมปรีดีเหมือนได้ดื่มน้ำองุ่น เออ ลูกหลานของเขาจะได้เห็นและเปรมปรีดี และจิตใจของเขาจะยินดีเหลือล้นในพระเยโฮวาห์ 8 เราจะพิวปากเรียกเขาและรวบรวมเขาเข้ามา เพราะเราได้ไถ่เขาไว้แล้ว และเขาจะมีมากมายเหมือนกาลก่อน

เมื่อถึงตอนนั้น แม้แต่สิบตระกูลฝ่ายเหนือซึ่งถูกทำให้กระจัดกระจายไปนานแล้วจะถูกเสริมกำลังและชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า วลีที่กล่าวว่าพระเจ้าทรง ‘พิวปากเรียก’ พวกเขา ก็มีความหมายว่าพระองค์ทรงพิวปากเรียกพวกเขาเพื่อรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกัน ในวันนั้น

“เขาจะมีมากมายเหมือนกาลก่อน” เวลานั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะมีจำนวนมากมายเหมือน เม็ดทรายบนชายฝั่งทะเล

ศคย 10:9-10 **แม้เราจะหว่านเขาไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย แต่เขาจะระลึกถึงเราในประเทศที่ห่างไกลนั้น เขาจะดำรงชีวิตอยู่กับลูกหลานของเขาและกลับมา 10 เราจะนำเขากลับจากแผ่นดินอียิปต์ และรวบรวมเขามาจากอัสซีเรีย และเราจะนำเขามายังแผ่นดินกิเลอาด และเลบานอนจนจะไม่มีที่ให้เขาอยู่**

ทั้งการถูกทำให้กระจัดกระจายไปและการรวบรวมเข้ามาของอิสราเอลถูกนำเสนอในทรรศนะเดียว แม้อิสราเอลจนทุกวันนี้ถูกทำให้กระจัดกระจายไป “ในประเทศที่ห่างไกล” พวกเขาที่ไม่ได้ลืมนพระเจ้าของตนไปเสียหมดและเวลานั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะกลับมา ในการรวบรวมเข้ามาอีกครั้งสุดท้ายนั้น พระเจ้าจะทรงพาพวกเขาออกมาจากประชาชาติเหล่านั้นที่พวกเขาได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปอยู่นั้นและจะทรง “นำเขามายังแผ่นดินกิเลอาดและเลบานอน” ที่ว่าเรื่องนี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริงนั้นก็ชัดเจนอยู่แล้ว กิเลอาดคือจอร์แดนในปัจจุบันและเลบานอนยังเป็นแผ่นดินของคนต่างชาติสำหรับพวกยิวอยู่เหมือนเดิม อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งการรวบรวมเข้ามาโดยสมบูรณ์ของอิสราเอล พวกเขาจะครอบครองแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัมโดยสมบูรณ์ มันถูกครอบครองโดยสมบูรณ์เพียงช่วงสั้นๆในสมัยของดาวิดและซาโลมอน กระนั้นในวันนั้นที่จะมา จะแทบไม่มีที่สำหรับพวกยิวทั้งหมดในแผ่นดินของพวกเขาที่ถูกขยายออกอย่างมหาศาล ความคิดตรงนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระพรและความเจริญรุ่งเรืองใหญ่ยิ่ง

ศคย 10:11-12 **พระองค์จะเสด็จผ่านข้ามทะเลแห่งความระทม และจะทรงทูปคลื่นทะเล และที่ลึกทั้งสิ้นของแม่น้ำจะแห้งไป ความเห่อเหิมของอัสซีเรียจะตกต่ำ และคทาของอียิปต์จะพรากไปเสีย 12 เราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเข้มแข็งในพระเยโฮวาห์ และเขาจะดำเนินในพระนามของพระองค์” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ**

ไม่ชัดเจนว่า พระองค์ (เขา) ในข้อ 11 หมายถึงใคร มันอาจหมายถึงอิสราเอลและความระทมในการข้ามทะเลแดงของพวกเขาและความระทมที่คล้ายๆกันในการกลับมา เช่น ในการอพยพหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แม้ว่าจะใช่เช่นนั้น มันก็อาจหมายถึงการกำราบประชาชาติเหล่านั้นที่อยู่ล้อมรอบอิสราเอลและการมาอย่างสันติของพวกเขาเพื่อนมัสการที่เยรูซาเล็ม หากเป็นเช่นนั้นจริง ข้อ 12 ก็พยากรณ์ว่าแม้แต่ประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาตาก็จะถูกเสริมกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้น “และเขาจะดำเนินในพระนามของพระองค์” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” แน่ทีเดียว วันนั้นจะเป็นเวลาแห่งการนมัสการสากล ความสัจย์ซื่อและการปรนนิบัติพระมหากษัตริย์องค์นั้น

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 11: เนื้อหาส่วนต่อไปของเศคาริยาห์ตั้งตาคอยการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์และการปฏิเสศพระองค์ จากนั้นคำพยากรณ์นี้ชุมล่งหน้าไปยังปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปี

ศคย 11:1-6 โอ เลบานอนเอ๋ย จงเปิดบรรดาประตูของเจ้า เพื่อไฟจะได้เผาผลาญไม้สนสีดาร์ของเจ้าเสีย 2 ต้นสนสามใบเอ๋ย จงรำไห้เถิด เพราะไม้สนสีดาร์ล้มเสียแล้ว เพราะบรรดาไม้ที่สง่างามพินาศลงไปแล้ว โอ ต้นโอ๊กเมืองบาซานเอ๋ย จงรำไห้เถิด เพราะป่าทึบถูกโค่นเสียแล้ว 3 พังชี เสียงรำไห้ของเมฆบาล เพราะสง่าราศีของเขาทั้งหลายก็ถูกทำลายไปแล้ว พังชี เสียงสิงโตหนุ่มคำราม เพราะว่าความภูมิใจแห่งแม่น้ำจอร์แดนก็ร้างเปล่า 4 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสดังนี้ว่า "จงเลี้ยงฝูงแพะแกะที่ต้องถูกฆ่า 5 บรรดาผู้ที่ซื้อมันไปก็ฆ่ามันเสีย และไม่ต้องมีโทษ และบรรดาคนที่ขายมันกล่าวว่า 'สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ เพราะข้าพเจ้ามีงมีแล้ว' และเมฆบาลของมันทั้งหลายไม่สงสารมันเลย 6 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราจะไม่สงสารชาวแผ่นดินนี้อีกต่อไป ดูเถิด เราก็จะกระทำให้เขาต่างคนตกเข้าไปในมือของเพื่อนบ้านของเขา และต่างก็ตกไปในหัตถ์ของกษัตริย์ของเขา และท่านจะบีบแผ่นดินนี้ให้แหลก และเราจะไม่ช่วยเหลือคนหนึ่งคนใดให้พ้นมือของท่านทั้งหลายเลย"

ย่อหน้านี้โดยการใช้เรื่องราวเปรียบเทียบมองล่วงหน้าไปยังการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมีแก่อิสราเอลเพราะการปฏิเสธพระคริสต์ของพวกเขา มันมองอิสราเอลว่าเป็น “ฝูงแพะแกะที่ต้องถูกฆ่า” พวกเขาได้ขอให้โลหิตของพระคริสต์ตกลงบนพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา (มัทธิว 27:25) พระเจ้าทรงรับประกันว่ามันเกิดขึ้นตามนั้นจริงๆ โดยการใช้เรื่องราวเปรียบเทียบสั้นๆ ผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นพระพิโรธของพระเจ้ากำลังลงออกมาจากเลบานอน นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเมื่อตีตัสยกทัพมุ่งลงใต้อย่างไม่ลดละออกจากเลบานอนในปี ค.ศ. 68 ซึ่งลงเอยเป็นการล้อมและการทำลายเยรูซาเล็มในอีกสองปีต่อมา

ต้นสนสี่ดาร์ที่ว่านี้อาจเป็นภาพเปรียบเทียบของต้นสนสี่ดาร์นั้นของพระวิหารที่เยรูซาเล็มซึ่งถูกทำลายโดยตีตัสในปี ค.ศ. 70 สงครามของอิสราเอลที่แข็งแกร่งฝ่ายวิญญาณในสมัยนั้นคือพระวิหารของพวกเขาและมีใช่พระเจ้าแห่งพระวิหารนั้น สงครามของพวกเขาจึงถูกทำลายจากบัคนั้นมาจนทุกวันนี้ บรรดาเมฆบาลที่ร่ำไห้ (นั่นคือ คร่ำครวญ) อาจเป็นบรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณที่ละทิ้งความจริงของอิสราเอลในปีเหล่านั้นหลังจากการตรึงพระเยซูที่กางเขน นครอันเป็นที่รักและพระวิหารของพวกเขาไม่เพียงถูกทำลายเท่านั้น แต่พวกเขายังพินาศในการเผาผลาญครั้งใหญ่ นั่นหรือ ไม่ก็ถูกทำให้กระจัดกระจายไปเป็นทาสโดยพวกโรมด้วย *บรรดาผู้ที่เชื่อมั่น* อาจหมายถึงพวกโรมและการล้อมกรุงอันทารุณของพวกเขา คำพยากรณ์นี้ซึ่งใช้การเล่าเรื่องเปรียบเทียบก็มองล่วงหน้าไปยังความหน้าด้านของพวกโรมในการถวายสาธุการองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเย้ยหยัน โดยกล่าวว่าบรรดาเมฆบาลของอิสราเอล (นั่นคือ พวกผู้นำของมัน) “ไม่สงสารมันเลย”

พระเยโฮวาห์เองจึงทรงหมายเหตุนั้นว่า “เพราะเราจะไม่สงสารชาวแผ่นดินนี้อีกต่อไป” การกล่าวถึงการ “กระทำให้เขาต่างคนตกเข้าไปในมือของเพื่อนบ้านของเขา และต่างก็ตกไปในหัตถ์ของกษัตริย์ของเขา” อาจหมายถึงการต่อสู้ที่เกิดขึ้นภายในและความปั่นป่วนซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็มโดยตีตัส เมื่อทุกอย่างจบสิ้นลง พวกโรมก็บีบแผ่นดินนั้นให้แหลกจริงๆ และพระเจ้ามิได้ทรงทำอะไรเพื่อช่วยพวกยิวให้พ้นในวันนั้นเลย พวกเขาได้ปฏิเสธและตรึงพระเมสสิยาห์ของตนที่กางเขน บัดนี้พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้ความพิโรธของพวกโรมลงโทษพวกเขา

ศคย 11:7

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงจะได้เลี้ยงดูฝูงแพะแกะที่ถูกฆ่า คือตัวเจ้าเอง โอ

พวกที่น่าสงสารแห่งฝูงแกะเอ๋ย ข้าพเจ้าจึงเอาไม้เท้าสองอัน อันหนึ่งให้ชื่อว่า พระคุณ อีกอันหนึ่งข้าพเจ้าให้ชื่อว่า สหภาพ และข้าพเจ้าก็เลี้ยงดูฝูงแกะ เหตุผลและฉากหลังของพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ถูกขยายความเพิ่มเติม ความคิดย่อยหลายประการถูกนำเสนอ (1) “พวกที่น่าสงสารแห่งฝูงแกะ” ในบริบทนี้อาจเป็นพวกยิวเหล่านั้นที่ได้ต้อนรับพระคริสต์และกลายเป็นสาวกของพระองค์ พวกเขากลายเป็นแก่นกลางของคริสตจักร คำที่แปลว่า *ที่น่าสงสาร (ออร์ฟนี)* มีความหมายว่า ‘ที่ถูกทำให้เจ็บปวด’ แนวที่เดียวคริสตจักรยุคต้นถูกทำให้เจ็บปวดโดยบรรดาผู้นำที่ใจแข็งกระด้างแห่งอิสราเอล พระเจ้าทรงสัญญาก่อนหน้านี้ว่าพระองค์จะทรงเลี้ยงดูพวกเขา ยิ่งกว่านั้นมันถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 11 ว่าเมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับคนอิสราเอลส่วนใหญ่ในและประมาณปี ค.ศ. 70 “พวกที่น่าสงสารแห่งฝูงแกะ ผู้ซึ่งคอยดูข้าพเจ้าอยู่ก็รู้ว่า นั่นเป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์” (11:11) ความคิดก็คือว่าเมื่อพระพิโรธของพระเจ้าตกลงบนอิสราเอลในเวลานั้น คนส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งเป็นอิสราเอลที่เชื่อในคริสตจักรยุคต้นก็ตระหนักว่ามันเป็นการพิพากษาของพระเจ้าที่เกิดแก่พวกพี่น้องของพวกเขาที่มีใจแข็งกระด้าง

(2) เรื่องเล่าเปรียบเทียบอีกเรื่องถูกนำเสนอ พระเยโฮวาห์ทรงหมายความว่าพระองค์ทรงเอา “ไม้เท้าสองอัน” (นั่นคือ ไม้ตะบองที่คนเลี้ยงแกะถือ) อันแรกพระองค์ทรงเรียกว่า พระคุณ และอีกอันทรงเรียกว่า สหภาพ คำที่แปลว่า *พระคุณ (โนอัม)* มีความหมายว่า ‘ความน่าอภิรมย์’ หรือ ‘ความสง่างาม’ ดังที่เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ค่อยๆ เผยให้เห็น ดูเหมือนว่านี่อาจหมายถึงความน่าอภิรมย์ของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ โดยอาจผ่านทางพระเยซู คำที่แปลว่า *สหภาพ (คาบัล)* มีความหมายว่า ถูกมัดเข้าไว้ด้วยกัน มันจะค่อยๆ ถูกเผยให้เห็นว่านี่อาจเป็นแผนการของพระเจ้าที่จะรวมสิบตระกูลฝ่ายเหนือที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปนานแล้วเข้ากับยูดาห์อีกครั้งอย่างเป็นทางการ – ซึ่งเป็นตระกูลยูดาห์และตระกูลเบนยามินที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมบางส่วนแล้ว (เด็กสาวชาวยิวจนทุกวันนี้ก็ถูกตั้งชื่อว่า *โนอัม* (นั่นคือ สวย))

ศกย 11:8-9

ในเดือนเดียวข้าพเจ้าตัดเมฆบาลสามคนนั้นออกเสีย แต่จิตใจ

ข้าพเจ้าเกลียดชังแกะเหล่านั้น และจิตใจแก็ก็เกลียดชังข้าพเจ้าด้วย 9 ข้าพเจ้าจึงว่า "ข้าจะไม่เลี้ยงดูเจ้า อะไรจะต้องตายก็ให้ตายไป อะไรที่จะต้องถูกตัดออกก็ให้ถูกตัดออกไปเสีย และให้บรรดาที่เหลืออยู่นั้นกินเนื้อซึ่งกันและกัน"

“เมฆบาลสามคนนั้น” ที่ถูกตัดออกโดยพระเยโฮวาห์ในเดือนเดียวก็ถูกเข้าใจได้ดีที่สุดในบริบทของการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลเพราะการปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของพวกเขา เมฆบาลทั้งสามคนนั้นย่อมหมายถึงพวกผู้นำของอิสราเอลในขณะนั้น มันอาจหมายถึงพวกฟาริสี พวกสะดูสี และพวกเฮโรด หรือมันอาจหมายถึงพวกมหาปุโรหิต พวกธรรมจารย์และสภาซานเฮดริน ไม่ว่าจะกรณีใดพระเจ้าก็ทรงเกลียดชังและรังเกียจบรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลในปีเหล่านั้น เมื่อการพิพากษาของติตัสมาถึงจุดสูงสุดของมันในปี ค.ศ. 70 บรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลก็ถูกตัดออกเสียในเดือนเดียว พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะไม่ทรงเลี้ยง (นั่นคือช่วยเหลือ) พวกเขา คนเหล่านั้นที่กำลังจะตายในขณะนั้น พระองค์ก็จะทรงปล่อยให้ตาย วลีสุดท้ายดูเหมือนให้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความสยดสยองของวันทำยๆแห่งการปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็ม โดยติตัส “และให้บรรดาที่เหลืออยู่นั้นกินเนื้อซึ่งกันและกัน” เห็นได้ชัดว่าเมื่อการปิดล้อมกรุงเยรูซาเล็มมาถึงจุดแตกหัก ความหิวที่อยู่ภายในเยรูซาเล็มก็รุนแรงเสียจนชาวกรุงนั้นหัน ไปสู่การกินเนื้อคน

ศกย 11:10-11

ข้าพเจ้าก็เอาไม้เท้าที่ชื่อ พระคุณ นั้นมาหัก เพื่อล้มเลิกพันธ

สัญญาซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้กับชนชาติทั้งหลายเสีย 11 จึงเป็นอันล้มเลิกในวันนั้น และพวกที่นำสงสารแห่งฝูงแกะ ผู้ซึ่งคอยดูข้าพเจ้าอยู่ก็รู้ว่า นั่นเป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์ อาจเป็นได้ว่าคำพยากรณ์ที่ว่าพระเจ้าจะทรงเอาไม้เท้าของพระองค์ “ที่ชื่อ พระคุณ นั้นมาหัก” หมายถึงการที่พระหัตถ์แห่งพระพรของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลถูกเอาออกไปเสีย เมื่ออิสราเอลทำให้พระเมสสิยาห์ของพวกเขาถูกตัดออกเสีย พระเจ้าก็ทรงตัดพระหัตถ์แห่งความน่าอภิรมย์ของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาออกไปเสีย นอกจากนี้ในการทำเช่นนั้นพระเจ้าก็ทรงหักพันธสัญญาของพระองค์กับอิสราเอลด้วย นี่ไม่ได้หมายถึงพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัคหรือยาโคบ แต่หมาย

ถึงพันธสัญญาที่ทรงกระทำผ่านทาง โมเสส (นั่นคือ พันธสัญญาเดิม) แน่แน่นอนว่ามันถูกแทนที่ แล้วโดยพันธสัญญาใหม่ซึ่งหนังสือฮีบรูขยายความแนวคิดนี้

ศคย 11:12-13 แล้วข้าพเจ้าจึงพูดกับเขาว่า "ถ้าท่านเห็นควรก็ขอค่าจ้างแก่เรา ถ้าไม่เห็นควรก็ไม่ต้อง" แล้วเขาก็ชั่งเงินสามสิบเหรียญออกให้แก่ข้าพเจ้าเป็นค่าจ้าง 13 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงโยนเงินนั้นให้แก่ช่างปั้นหม้อ" คือเงินก้อนงามที่เขาจ่ายให้ข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเอาเงินสามสิบเหรียญโยนให้แก่ช่างปั้นหม้อในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ คราวนี้คำพยากรณ์นี้พุ่งเป้าไปที่การทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของประชาชนของพระองค์เอง การสำเร็จจริงของมันถูกพบอย่างชัดเจนในมัทธิว 26:15 พร้อมกับ 27:9-10 ตามที่อพยพ 21:32 ได้กล่าวไว้ มูลค่าของผู้รับใช้คนหนึ่งภายใต้พระราชบัญญัติคือ "เงินเหรียญสามสิบเชเชล" นั่นเป็นจำนวนเงินที่ยูดาทรยศพระเยซูให้แก่สภานาเซรินพอดิ มีการเสียดสีอันเจ็บแสบในการที่ว่า พระเยโฮวาห์ทรงพยากรณ์ไว้มากกว่าห้าร้อยปีก่อนหน้านั้นว่า ประชาชนของพระองค์เองจะตีค่าพระองค์ไม่มากกว่าค่าของทาสคนหนึ่ง นอกจากนี้มันถูกพยากรณ์ไว้ด้วยว่าเงินค่าโลหิตของการทรยศพระเยซูจะถูกโยนกลับเข้าไปในพระวิหารในที่สุดเพื่อใช้ซื้อทุ่งของช่างหม้อสำหรับเป็นที่ฝังศพพวกคนซัดสน นี้ถูกทำให้สำเร็จจริงในทุกรายละเอียดตามที่บันทึกไว้ในมัทธิว 27:3-10

ศคย 11:14 แล้วข้าพเจ้าก็หักไม้เท้าอันที่สองที่ชื่อ สหภาพ นั้นเสีย ล้มเลิก ภารดรภาพระหว่างยูดาห์และอิสราเอล เมื่ออิสราเอลโดยรวมปฏิเสธและประหารชีวิตพระเมสสิยาห์ของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงหักไม้เท้าอันที่สองของพระองค์ "สหภาพ นั้นเสีย ล้มเลิก ภารดรภาพระหว่างยูดาห์และอิสราเอล" จงระลึกในเศคาริยาห์ 10 ว่ามันถูกบอกไว้ล่วงหน้าแล้วว่าทั้งเอฟราอิม (นั่นคือ สิบตระกูลฝ่ายเหนือ) จะถูกรวมเข้ากับยูดาห์อีกครั้ง นั่นไม่เคยเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการเลยจนทุกวันนี้ เพราะอิสราเอลได้ปฏิเสธพระคริสต์ พระเจ้าจึงทรงเอาแผนการของพระองค์ไว้ต่างหาก นั่นคือ ที่จะอวยพรอิสราเอลโดยรวมพวกเขาให้เป็นหนึ่งเดียวกันอีกอย่างเป็นทางการ นั่นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าอิสราเอลหันมาหาพระเมสสิยาห์ผู้ทรงถูกปฏิเสธของพวกเขาด้วยการกลับใจใหม่

ศคย 11:15-17 แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงหยิบเครื่องใช้ของเมฆบาลโง่เขลาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง 16 เพราะดูเถิด เราจะตั้งเมฆบาลผู้หนึ่งในแผ่นดินนี้ ผู้ไม่แวะไปหาตัวที่ถูกตัดออกไป หรือแสวงหาตัวที่ยังหนุ่ม หรือรักษาตัวที่หักเสียแล้ว หรือเลี้ยงดูตัวที่เป็นปกติ แต่กินเนื้อของแกะอ้วนทุกตัว ฉีกกินจนกระทั่งถึงกีบของมัน 17 วิบัติแก่เมฆบาลผู้ไร้ค่าของเรา ผู้ที่ทอดทิ้งฝูงแกะและเสีย ขอให้ดาบฟันแขนของเขาและฟันตาขวาของเขาเถิด ขอให้แขนของเขาลีบไปเสีย และให้ตาขวาของเขาบอดทีเดียว"

คราวนี้จุดสนใจของคำพยากรณ์นี้เปลี่ยนชั่วคราวไปยังปฏิบัติต่อพระคริสต์และการปฏิบัติของเขาต่ออิสราเอลในวันนั้น บุคคลผู้นี้ถูกเรียกว่าเป็นทั้ง “เมฆบาลโง่เขลา” และ “เมฆบาลผู้ไร้ค่า (รูปเคารพ)” คำหลังนี้หมายถึงผู้เลี้ยงแกะที่ ‘ไร้ค่า’ เขาถูกพรรณนาว่าเป็นคนโหดร้ายทารุณและปรนนิบัติตัวเองในความสัมพันธ์ของเขากับอิสราเอล จุดจบของเขาถูกกำหนดไว้แล้วด้วยดาบเล่มหนึ่ง นี่อ้างอิงถึงวิวรณ์ 19:15-21 ได้หรือไม่

ภาพรวมของเศคาริยาห์ 12: คราวนี้จุดสนใจของคำพยากรณ์นี้เปลี่ยนไปยังศึกแห่งอามารกาด โคนในตอนสิ้นยุคเจ็ดปี การรวบรวมประชาชาติทั้งปวงเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็มถูกบอกไว้ล่วงหน้า สุดท้ายเลนส์แห่งคำพยากรณ์ก็พุ่งเป้าไปที่การไว้ทุกข์ของอิสราเอลในวันนั้นเมื่อพวกเขาารู้ตัวว่าจริงๆ แล้วพวกเขาได้ตรึงพระเมสสิยาห์ของพวกเขาที่กางเขนเมื่อนานมาแล้ว

ศคย 12:1 ภาระแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล พระเยโฮวาห์ผู้ทรงซึ่งท้องฟ้าออก และวางรากพิภพ และปั้นจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์ ตรัสว่า เหตุการณ์สำคัญต่างๆ ที่ถูกพยากรณ์ไว้ในบทนี้ถูกเกริ่นนำโดยการหมายเหตุว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า (1) ทรงซึ่งท้องฟ้าออก, (2) ทรงวางรากพิภพและ (3) ทรงปั้นจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์ พระอัจฉริยภาพในการสร้างสรรค์ของพระองค์ไล่ตั้งแต่สิ่งใหญ่โตอย่างจักรวาลไปจนถึงสิ่งเล็กๆ อย่างจิตวิญญาณมนุษย์ ที่ควรหมายเหตุไว้เป็นพิเศษก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างกระทั่งจิตวิญญาณของเราเองซึ่งอยู่ภายในเรา

ศคย 12:2-3 "ดูเถิด เราจะทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นถ้อยแห่งการสิ้นสะเทือน สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบ เมื่อพวกเขาจะล้อมทั้งยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มไว้ 3 ในวันนั้น เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นศิลาหนักแก่บรรดาชนชาติทั้งหลาย ผู้ที่พยายามยกหิน นั้นขึ้นจะกระทำให้ตัวเองถูกหั่นเป็นชิ้นๆ ถึงแม้ว่าประชาชาติทั้งสิ้นในพิภพจะสมทบกันสู้เยรูซาเล็ม

จุดสนใจของคำพยากรณ์นี้เปลี่ยนไปยังเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นรอบๆเยรูซาเล็มในวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี ผ่านทางวิธีหนึ่งที่ไม่ระบุชัด พระเจ้าทรงทำให้เยรูซาเล็มเป็นเป้าแห่งความจงเกลียดจงชังของคนทั่วโลก ความคิดที่ต่อต้านยิวจะพุ่งขึ้นถึงขีดสุดในวันนั้น ไม่ว่ามันเป็นความเกลียดชังที่มีต่ออิสราเอลเพราะคนที่พวกเขาเป็นประชาชนของพระเจ้าหรือว่าพระเจ้าทรงยอมให้การกระทำต่างๆของอิสราเอลในเวลานั้นทำให้ชาวโลกเดือดดาลต่อตนก็ไม่ถูกหมายเหตุไว้ อาจเป็นไปได้ว่าอิสราเอลในตอนนั้นจะกลับใจมาหาพระคริสต์แล้วและชาวโลกที่ปฏิเสธพระคริสต์จะหาทางกำจัดพวกเขาทิ้งเสีย หรืออาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาถูกกำหนดว่าเป็นต้นเหตุของการสงครามแห่งยุคเจ็ดปี พวกเขาอาจใช้อาวุธนิวเคลียร์ต่อผู้รัฐเพื่อนบ้านต่างๆและชาวโลกในความกริ้วโกรธแบบชอบธรรมของตัวเองที่ตั้งใจที่จะกำจัดพวกเขาทิ้งเสีย

ไม่ว่าในกรณีใดพระเจ้ายกทรงทำให้อิสราเอลกลายเป็นเป้าหมายของยุทธการทางทหารทั่วโลกโดยนำกองทัพต่างๆที่เหลือของโลกมาต่อสู้อิสราเอลในตอนสิ้นยุคเจ็ดปี (ดู วิวรณ์ 16:12-16) เวลานั้นเห็นได้ชัดว่าคือศึกแห่งอาร์มาเกด โคน มันบอกเป็นนัยเพิ่มเติมว่าจะมีการล้อมกรุงเยรูซาเล็มในตอนนั้น ถึงกระนั้นบรรดากองทัพของโลกจะ "ถูกหั่นเป็นชิ้นๆ ถึงแม้ว่าประชาชาติทั้งสิ้นในพิภพจะสมทบกันสู้เยรูซาเล็ม"

ศคย 12:4-8 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้น เราจะให้ม้าทุกตัวรุนวาย และกระทำให้คนขี่ม้าคลั่ง แต่เราจะลืมหินตามดวงศรวานยูดาห์ และเราจะกระทำให้ม้าทุกตัวของชนชาติทั้งหลายตาบอดไป 5 แล้วหัวหน้าคนยูดาห์จะรำพึงในใจว่า 'ชาวเยรูซาเล็มจะเป็นกำลังของเรา เนื่องจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของเรา' 6 ในวันนั้นเราจะกระทำให้หัวหน้าคนยูดาห์ทั้ง

หลายเหมือนหม้อร้อนแดงอยู่ท่ามกลางกองฟืน เหมือนคบเพลิงสว่างอยู่ท่ามกลางฟอนข้าว และเขาจะเผาผลาญบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบไปทางขวาและไปทางซ้ายเสีย ฝ่ายเยรูซาเล็มจะมีคนอาศัยอยู่ในที่เดิมนั่นเอง คือเยรูซาเล็ม 7 และพระเยโฮวาห์จะประทานชัยชนะแก่ tent ของยูดาห์ก่อน เพื่อว่าสง่าราศีแห่งราชวงศ์ดาวิด และสง่าราศีแห่งชาวเยรูซาเล็มจะไม่ได้เป็นที่ยกย่องเหนือกว่าของยูดาห์ 8 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงป้องกันชาวเยรูซาเล็มไว้ เพื่อว่าคนที่อ่อนแอท่ามกลางเขาในวันนั้นจะเป็นเหมือนดาวิด และราชวงศ์ของดาวิดจะเป็นเหมือนพระเจ้า เหมือนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาทั้งหลาย

คำพยากรณ์นี้กล่าวต่อไปว่าในเวลา นั้นพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซง (ดู วิวรรณ์ 19:11-21) มันถูกบอกล่วงหน้าเพิ่มเติมอีกว่ายูดาห์ (นั่นคือ อิสราเอล) ในวันนั้นจะหันมาหาพระเจ้าของพวกเขา พระเจ้าจะประทานชัยชนะแก่พวกเขาเหนือเหล่าศัตรูของพวกเขาที่ร่วมเป็นพันธมิตรกัน เยรูซาเล็มจะถูกทำให้กลับคืนสู่ที่ของมันอีกครั้ง พระเจ้าจะทรงป้องกันอิสราเอลในวันนั้น กระทั่งคนที่อ่อนแอของแผ่นดินนั้นก็จะเป็นเหมือนดาวิดผู้พิชิต พวกเขาจะมีชัยชนะ มันจะลงเอยด้วยการที่พระเจ้าทรงทำลาย “ประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็ม” ศึกแห่งอารมาเกตโดนจะลงเอยด้วยการที่กองทัพต่างๆของปฏิบัติต่อพระคริสต์และประชาชาติต่างๆของโลก ที่รวมตัวกันถูกทำลายต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาโดยทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นครั้งเดียวจบ จงสังเกตว่าวลี “ในวันนั้น” ถูกใช้สามครั้งในเนื้อหาส่วนนี้ มันหมายถึงส่วนนั้นของวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในเปลวเพลิงและทรงแก้แค้นคนทั้งหลายที่ไม่รู้จักพระเจ้า

ศคย 12:9-10 ต่อมาในวันนั้น เราจะแสวงที่จะทำลายประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็ม 10 และเราจะเทวิญญูณแห่งพระคุณและการวิงวอนบนราชวงศ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เขาทั้งหลายจะมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แทง เขาจึงจะไว้ทุกข์เพื่อท่านเหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน

ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเท “วิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอน” ลงบนอิสราเอล พระเจ้าจะทรงคืนพระพรอันเต็มเปี่ยมของพระองค์ให้แก่อิสราเอล พวกเขาจะถูกยกชูขึ้นอย่างที่ว่าพวกเขาไม่เคยถูกยกชูมาก่อนเลย ความบริบูรณ์แห่งพระสัญญาเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้จะถูกทำให้สำเร็จจริงในวันนั้น นอกจากนี้พวกเขาจะตระหนักอย่างถ่องแท้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ทรงพระเมตตาให้ของพวกเขาก่อนในการปฏิเสธพระเยซู “เขาจึงจะไว้ทุกข์เพื่อท่าน เหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน” อิสยาห์ 53 อาจเป็นเพลงคร่ำครวญของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นเมื่อพวกเขาารู้ตัวว่าตนในฐานะประชาชาติหนึ่งได้ทำอะไรต่อพระเมตตาให้ของพวกเขานกกลโกธา

ในวันนั้นพวกเขาจึงจะไว้ทุกข์และมีความขมขื่นเพราะพระองค์เมื่อพวกเขารับรู้การปฏิเสธอันชั่วช้าของตนที่มีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมาตลอดหลายศตวรรษ แต่จงสรรเสริญพระเจ้าที่ในวันนั้นตาของพวกเขาจะถูกเปิดออกและพวกเขาในความเชื่อและการกลับใจใหม่มองดูพระองค์ผู้ที่พวกเขาได้ทรง จงสังเกตด้วยว่าเสียงของผู้พูดเปลี่ยนมาเป็นบุรุษที่หนึ่งในคำว่า *เรา* ในตอนกลางของข้อนี้ เห็นได้ชัดว่านี่คือพระเยซูคริสต์เองที่กำลังตรัส จากนั้นข้อความก็เปลี่ยนเป็นเสียงของบุรุษที่สอง

สคย 12:11-14 **ในวันนั้น การไว้ทุกข์ในเยรูซาเล็มจะใหญ่โตอย่างการไว้ทุกข์เพื่อฮาดัคริมโมน ณ ที่ราบเมกิดโด 12 แผ่นดินจะไว้ทุกข์ ตามครอบครัวแต่ละครอบครัว ครอบครัวราชวงศ์ต่างหาคและบรรดาภรรยาของท่านต่างหาค ครอบครัวของวงศ์วานนาฮันต่างหาค และบรรดาภรรยาของเขาต่างหาค 13 ครอบครัวของวงศ์วานเลวีต่างหาค และภรรยาของเขาต่างหาค ครอบครัวซิมเออีต่างหาค และภรรยาของเขาต่างหาค 14 และครอบครัวที่เหลืออยู่ทั้งสิ้น แต่ละครอบครัวต่างหาค และภรรยาของเขาต่างหาค"**

เมื่อความใหญ่โตของความบาปของพวกเขาในการปฏิเสธพระคริสต์จมเข้าไป จะมีการไว้ทุกข์ครั้งใหญ่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล วลีที่กล่าวถึง “ฮาดัคริมโมน ณ ที่ราบเมกิดโด” อาจหมายถึง

ถึง ช่วงเวลาต่างๆของการไว้ทุกข์ใหญ่โตในอิสราเอลสมัยโบราณ เช่น การไว้ทุกข์ให้แก่การ
เกือบสูญสิ้นของตระกูลเบนยามิน (ผู้วินิจฉัย 20:47) และการไว้ทุกข์ให้แก่การสิ้นชีพของโยสิ
ยาห์ที่เมกิดโด (2 พงศาวดาร 35:22-25) การไว้ทุกข์เช่นนั้นจะมีขึ้นทั่วแผ่นดินอิสราเอลในคราว
การเสด็จกลับมาของพระคริสต์เมื่อพวกเขาเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความโง่เขลาของตนในการ
ปฏิเสธพระองค์และตรึงพระองค์ที่กางเขนอย่างโหดเหี้ยม แม้ในวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีอิสราเอล
จะคิดถึงการเอาชีวิตตัวเองให้รอดเป็นหลัก เมื่ออาร์มาเกดโคนสิ้นสุดลงและพระคริสต์เสด็จ
กลับมาแล้ว คำพยากรณ์ตรงนี้ก็ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าจะมีช่วงเวลาหนึ่งของการไว้ทุกข์ของคน
ทั้งชาติในอิสราเอลเมื่อพวกเขาในฐานะยิวที่ถูกไถ่แล้วตระหนักถึงความผิดของตนในการ
ปฏิเสธพระคริสต์เมื่อนานมาแล้ว ข้อความตรงนี้บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าทั้งประชาชาตินั้นจะไว้
ทุกข์ในวันนั้น

*ภาพรวมของเศคาริยาห์ 13: บทที่ 13 ของเศคาริยาห์มองล่วงหน้าไปยังวันแห่งพระเยโฮ
วาห์เมื่อพระคริสต์จะเสด็จกลับมาแล้วในฤทธานุภาพและพละานุภาพเพื่อสถาปนาอาณาจักรของ
พระองค์ มีการมุ่งเน้นเป็นพิเศษในเรื่องเหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นในอิสราเอลก่อนการเสด็จ
กลับมาของพระคริสต์นิกเดียมและหลังจากนั้นทันที*

ศคย 13:1 "ในวันนั้น จะมีน้ำพุพุ่งขึ้นสำหรับราชวงศ์ของดาวิดและชาว
เยรูซาเล็ม เพื่อจะชำระเขาให้พ้นจากบาปและความไม่สะอาด วลีที่ว่า "ในวันนั้น" ถูกใช้บ่อยใน
หนังสือผู้พยากรณ์หลายเล่มในพระคัมภีร์เดิมโดยอ้างอิงถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (ดูเหมือนว่า
เกือบหนึ่งร้อยครั้งในหนังสือผู้พยากรณ์ต่างๆ) ซึ่งเป็นตอนที่พระคริสต์ทรงเข้าควบคุมเหตุการณ์
ต่างๆของมนุษย์ โดยเริ่มต้นพร้อมกับยุคเจ็ดปีและถึงจุดสูงสุดในอาณาจักรของพระเจ้าในยุค
พันปี "น้ำพุพุ่งขึ้นสำหรับราชวงศ์ของดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เพื่อจะชำระเขาให้พ้นจากบาป
และความไม่สะอาด" อาจเป็นพระโลหิตของพระคริสต์ ในวันนั้นจะมีน้ำพุหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วย
พระโลหิตที่ไหลมาจากเส้นโลหิตของอิมมานูเอลจริงๆ สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าใน

เยรูซาเล็มยุคพันปี น้ำพุเช่นนั้นจะมีอยู่จริงสำหรับการชำระให้สะอาดจากความบาป ขณะนี้มันอยู่ในสวรรค์ เมื่อถึงตอนนั้นมันจะอยู่ในเยรูซาเล็มยุคพันปี โดยอาจอยู่ที่พระวิหารนั้น

ศคย 13:2-5 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ต่อมาในวันนั้น เราจะขจัดชื่อของรูปเคารพเสียจากแผ่นดิน เพื่อว่าเขาจะระลึกถึงอีกไม่ได้เลย และเราจะไล่ผู้พยากรณ์และวิญญาณที่ไม่สะอาดไปเสียจากแผ่นดินด้วย 3 ต่อมาเมื่อมีผู้ใดมาพยากรณ์อีก บิดามารดาผู้ให้เขาบังเกิดมานั้นจะพูดกับเขาว่า 'เจ้าอย่ามีชีวิตอยู่เลย เพราะเจ้าพูดมุสาในพระนามของพระเยโฮวาห์' เมื่อเขาพยากรณ์ บิดามารดาผู้ให้เขาเกิดมาจะแทงเขาให้ทะลุ 4 ต่อมาในวันนั้น ผู้พยากรณ์ทุกคนจะมีความละอายเพราะนิมิตของเขาเมื่อพยากรณ์ เขาจะไม่สวมผ้ามีขนเพื่อล่อลวงอีกต่อไป 5 แต่เขาจะกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นชาวนา เพราะว่ามีคนสอนข้าพเจ้าให้เลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ข้าพเจ้ายังหนุ่มๆ'

อีกครั้งที่ "ในวันนั้น" (1) การนับถือรูปเคารพและ (2) บรรดาผู้พยากรณ์เท็จจะถูกกำจัดทิ้งไปจากแผ่นดินโลก จะไม่มีศาสนาเทียมเท็จอีกต่อไป ชาตานุผู้ริเริ่มสิ่งเหล่านั้นจะถูกมัดไว้ในแหวนไม่มีก้นนั้น ผู้ใดก็ตามที่มุ่งส่งเสริมความเทียมเท็จจะถูกเล่นงานกระทั่งโดยครอบครัวของพวกเขาเอง น่าสนใจที่ว่าพวกนักศาสนาเทียมเท็จเข้าใจว่าในการสวมเสื้อคลุมของนักบวช พวกเขาอาจเป็นนักบวชได้ นั่นอาจเป็นความหมายของวลีที่ว่า "สวมผ้ามีขนเพื่อล่อลวง" เชื่อกันว่าพวกผู้พยากรณ์สวมเครื่องแต่งกายเช่นนั้นเหมือนที่เอลียาห์สวม เมื่อพระคริสต์เสด็จมา ศาสนาเทียมเท็จจะถูกกำจัดออกไป

ศคย 13:6-7 และถ้าผู้ใดจะถามเขาว่า 'ทำไมท่านมีแผลในมือทั้งสอง' เขาจะตอบว่า 'ข้าพเจ้าได้แผลนั้นในเรือนของพวกเพื่อนของข้าพเจ้า'" บริบทเปลี่ยนไปแล้วตรงนี้ เวลาดูเหมือนจะเป็นหลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ใครสักคนในวันนั้นถามพระองค์ว่า "ทำไมท่านมีแผลในมือทั้งสอง" การเสียดสีอันน่าเศร้าก็คือว่าพระองค์ทรงได้รับบาดแผลเหล่านั้น "ในเรือนของพวกเพื่อนของข้าพเจ้า" คำที่แปลว่า พวกเพื่อน (ออร์หัวบ) บ่อยครั้งถูกใช้ในความหมายเกี่ยวกับคนรักหรือคนทั้งหลายผู้เป็นที่รัก ในบริบทนี้ ความหมายอาจสื่อถึง

ครอบครัว แน่ทีเดียว พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้
ต้อนรับพระองค์ไม่

7 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "โอ ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้เมษบาลของเรา จงต่อสู้ผู้ที่
สนิทกับเรา จงตีเมษบาล และฝูงแกะนั้นจะกระจัดกระจายไป เราจะกลับมือของเราต่อสู้กับตัว
เล็กตัวน้อย ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเจ็ดนี้ไม่ชัดเจน บางคนยึดพระคัมภีร์ที่ว่าการตีเมษบาลนี้หมายถึง
ถึงพระคริสต์ผู้ทรงถูกตัดออกและพวกสาวกของพระองค์ที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไป คนอื่นๆ
ก็ยึดพระคัมภีร์ที่ว่ามันหมายถึงพวกเมษบาลแห่งอิสราเอล (นั่นคือ พวกผู้นำแห่งอิสราเอล) และ
ประชาชนนั้นที่ถูกตีโดยพระเจ้าเพราะสิ่งที่พวกเขากระทำต่อพระคริสต์ ทรยศหลังดูเหมือน
น่าจะใช่มากกว่า

วลีสุดท้าย "เราจะกลับมือของเราต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย" อาจแปลได้ว่า 'และเราจะกลับ
มือของเรามาสู่บรรดาคนต่ำต้อย' ความคิดก็คือว่าแม้พระเจ้าทรงพิพากษาคนเหล่านั้นที่ตรึงพระ
คริสต์ที่กางเขนแล้ว กระนั้นพระหัตถ์แห่งความเมตตาและความช่วยเหลือของพระองค์ก็ยังอยู่
เพื่อบรรดาคนถ่อมใจ ไม่ชัดเจนว่านี่หมายถึงคริสตจักรหรือหมายถึงอิสราเอลที่กลับใจใหม่
แน่นอนว่าอิสราเอลถูกทำให้กระจัดกระจายไปใน ค.ศ. 70

ศกย 13:8-9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมาทั่วทั้งแผ่นดินจะต้องขจัดเสียให้พินาศ
สองในสาม และเหลือไว้หนึ่งในสาม 9 เราจะเอาหนึ่งในสามนี้ใส่ในไฟและถลุงเขาเหมือนถลุง
เงิน และลองดูเขาเหมือนทดลองทองคำ เขาจะร้องทูลออกนามของเราและเราจะฟังเขา เราจะ
กล่าวว่า 'เขาทั้งหลายเป็นชนชาติของเรา' และเขาจะกล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์คือพระเจ้าของ
ข้าพเจ้า'" ข้อความนี้ดูเหมือนว่ามุ่งเน้นที่ชะตากรรมของอิสราเอลในแผ่นดินนั้นในช่วงครึ่งหลัง
ของยุคเจ็ดปี สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าสองในสามของพวกยิวในแผ่นดินนั้นจะพินาศ
ในช่วงยุคเจ็ดปี นี่อาจเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงตอนที่พระองค์ตรัสว่า "แต่ผู้ที่ทนได้จนถึง
ที่สุด ผู้นั้นจะรอด" (มัทธิว 24:13) ในการเทศนาสั่งสอนบนภูเขามะกอกเทศนั้นซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยว

กับคนอิสราเอลในยุคเจ็ดปี พระเยซูตรัสว่า “ช่วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง
อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่ม โลกมาจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีต่อไปอีกเลย” (มัทธิว 24:21)

ดูเหมือนว่าจุดสนใจหลักของยุคเจ็ดปีในช่วงครึ่งหลังจะอยู่ที่อิสราเอล เมื่อถึงตอนนั้นมัน
จะกลายเป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบอย่างแท้จริง เห็นได้ชัดว่ามันเป็นสิ่งที่วิวรณ์ 12:13 อ้างอิง
ถึงว่าเป็นการที่พญานาคนั้น (ซาตาน) ช่มเหงหญิงนั้น (อิสราเอล) และปฏิบัติต่อพระคริสต์หัก
พันธสัญญาของตนที่ทำไว้กับพวกยิว อาจเป็นไปได้ว่าหนึ่งในสามของคนอิสราเอลที่ได้รับการไว้
ชีวิตคือ คนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 12:17 ว่าเป็น “ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และ
ยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” คนเหล่านี้ปฏิเสธการหลอกลวงของสัตว์ร้ายนั้น แต่หันไปหา
พระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ของตนและทำให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์เดือดดาล คนเหล่านี้คือผู้
ที่ถูกพาผ่านเข้าไปในไฟและถูกถลุง พวกเขาร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงยอมรับพวก
เขาเป็นประชาชนของพระองค์อย่างแท้จริง

*ภาพรวมของเศคาริยาห์ 14: บทสุดท้ายของเศคาริยาห์มีเนื้อหาเกี่ยวกับวันแห่งพระเยโฮ
วาห์ทั้งบท บทนี้เริ่มต้นด้วยระยะสุดท้ายของศึกแห่งอารมาเกด โคนและการเสด็จกลับมาของ
พระคริสต์ด้วยฤทธานุภาพบนภูเขามะกอกเทศ จากนั้นคำบรรยายเกี่ยวกับอาณาจักรยุคพันปีถูก
นำเสนอ มันเป็นหนึ่งในบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอวสานกาลที่ชัดเจนที่สุดในพระคัมภีร์เดิม*

ศคย 14:1-3 ดูเถิด วันแห่งพระเยโฮวาห์มาใกล้แล้ว เมื่อทรัพย์สินที่เขาริบไป
จากเจ้านั้น เขาจะแบ่งกันท่ามกลางเจ้า 2 เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับ
เยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึด บ้านเรือนจะถูกปล้นสะดมและผู้หญิงจะถูกข่มขืน พลเมืองครึ่ง
หนึ่งจะตกไปเป็นเชลย ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง 3 แล้วพระเยโฮ
วาห์จะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น เหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม

คราวนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยนไปที่ศึกแห่งอารมาเกด โคน ดังที่ถูกบอกไว้ล่วงหน้าในเศคาริ
ยาห์ 12:3 และ 9 แล้วก่อนหน้านี้ บรรดากองทัพของประชาชาติต่างๆที่รวมตัวกันของปฏิบัติ
ต่อพระคริสต์จะถูกรวบรวมมาต่อสู้อิสราเอลในตอนท้ายของยุคเจ็ดปี (ดู วิวรณ์ 16:14-15) ตรงนี้
มีการให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม (และส่วนที่เหลือของประชาชาติอิสราเอลด้วย)

ในช่วงเวลานั้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ นครนั้นจะถูกพิชิต ถูกปล้นสะดมและถูกข่มขืน เห็นได้ชัดว่าประชากรครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มจะถูกจับเป็นนักโทษและอีกครึ่งที่เหลือจะไม่ถูกทำลาย นี่อาจเป็นจุดสูงสุดของยุทธการนั้นที่ถูกปลุกปั่นโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (และโดยซาตานด้วย) ซึ่งกระทำต่อพวกยิวในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีนั้น

ในเวลานั้นเององค์พระผู้เป็นเจ้าจะ “เสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น เหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม” รายละเอียดเพิ่มเติมถูกให้ไว้ในวิวรณ์ 19:11-21 พระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง โดยยึดอำนาจควบคุมกิจการทุกอย่างบนแผ่นดินโลกนี้และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกิจการเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับอิสราเอล

ศคย 14:4 ในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกตรงกลางจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาครึ่งหนึ่งจึงจะถอยไปทางเหนือ และอีกครึ่งหนึ่งจะถอยไปทางใต้ สถานที่ที่เฉพาะเจาะจงที่พระคริสต์จะเสด็จมาถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นภูเขามะกอกเทศทางทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม ในเวลานั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางภูมิประเทศอย่างใหญ่โตหลายประการในอิสราเอล ภูเขามะกอกเทศจะแยกออกบนแกนทิศตะวันออก- ทิศตะวันตก โดยแยกออกไปทางทิศเหนือและทิศใต้พร้อมกับหุบเขาหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่อยู่ตรงกลาง แน่แน่นอนว่านั่นจะก่อให้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ โดยอาจเป็นอันที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 16:18-19

ศคย 14:5-7 และท่านทั้งหลายจะหนีไปยังหุบเขาแห่งบรรดาภูเขา เพราะว่าหุบเขาแห่งบรรดาภูเขาจะมาจดอาซาลและท่านทั้งหลายจะต้องหนีไป อย่างที่หนีจากแผ่นดินไหวสมัยอัสซีเรียหักษัตริย์ประเทศยูดาห์ แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมา และพวกวิสุทธิชนทั้งสิ้นจะมากับพระองค์ 6 ต่อมาในวันนั้นแสงสว่างจะไม่แจ่มใสหรือจะไม่มืดมัว 7 แต่จะเป็นวันหนึ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงทราบแล้ว ไม่ใช่วันหรือคืน แต่ต่อมาเวลาเย็นจะมีแสงสว่าง

แผ่นดินไหวเช่นนั้นซึ่งถูกพรรณนาถึงในวิวรณ์ 16:18-19 ถูกกล่าวถึงตรงนี้ เหมือนกับในสมัยของอัสซีเรีย (อาโมส 1:1) การหลบหนีของคนอิสราเอลที่เชื่อในเวลานั้นถูกพรรณนาตรงนี้ นี่อาจสอดคล้องกับวิวรณ์ 12:14-16 โดยพระเจ้าทรงปกป้องอิสราเอลที่เชื่อในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี มันอาจเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงในลูกา 21:21-22 เมื่อพระองค์ทรงเตือน

คนเหล่านั้นในยูเดียให้ “หนีไปยังภูเขาและผู้ที่อยู่ในกรุงให้ออกไป และผู้ที่อยู่บ้านนอกอย่าให้เข้ามาในกรุง เพราะว่าเวลานั้นเป็นวันแห่งการแก้แค้นเพื่อจะให้สิ่งสารพัดที่เขียนไว้นั้นสำเร็จ” พระเยซูทรงให้รายละเอียดเพิ่มเติมในมาระโก 13:14 โดยทรงเตือนว่าเมื่อสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ พวกยิวที่เชื่อก็ควรหนีไปยังภูเขา นั่นอาจเป็นตอนที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ตั้งตัวขึ้นเป็นพระเจ้าในพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้วที่เยรูซาเล็ม

“หุบเขาแห่งบรรดาภูเขา” และอาซาลอยู่ที่ไหนกันแน่ก็ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ที่นั่นก็เป็นที่ๆพระเจ้าจะทรงจัดหาที่หลบภัยและการปกป้องให้แก่ประชาชนที่ถูกข่มเหงของพระองค์ ในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี คิววีร์น 12:14-16 บางคนได้คาดเดาว่านี่จะเป็นที่เปตราในจอร์แดน อย่างไรก็ตาม ไม่มีข้อสนับสนุนเรื่องนี้จากพระคัมภีร์อย่างแท้จริง

เห็นได้ชัดว่าจะมีหมายสำคัญต่างๆที่พิศกรรมดาและถึงขนาดสร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในท้องฟ้าในเวลานั้น นี่ถูกหมายเหตุอย่างเจาะจงยิ่งขึ้นในลูกา 21:25-28

ศคย 14:8 ในวันนั้นน้ำแห่งชีวิตจะไหลออกจากเยรูซาเล็ม ครั้งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันออก และครั้งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันตก ในฤดูร้อนก็จะมีน้ำไหลเรื่อยไปดังในฤดูหนาว คราวนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยนไปยังสภาพต่างๆซึ่งจะถูกสถาปนาขึ้นในอาณาจักรนั้นหลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ แม่น้ำสายสำคัญสายหนึ่งจะไหลออกมาจากเยรูซาเล็มโดยไหลไปยังทิศตะวันออกและทิศตะวันตก โดยอาจไหลไปในหุบเขาใหม่นั้นซึ่งถูกเปิดออกพร้อมกับการแยกออกของภูเขาเมกกอกเทศ พวกยิวมองว่า “ทะเลด้านตะวันออก” เป็นอ่าวเปอร์เซียหรือมหาสมุทรอินเดีย คนอื่นๆก็คิดว่านี่หมายถึงทะเลแดง การกล่าวถึงแม่น้ำในยุคพันปีสายนั้นในเอเสเคียล 47 สนับสนุนทรรศนะที่ว่านี่คือทะเลแดง พวกยิวมองว่า “ทะเลด้านตะวันตก” คือทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในสมัยพระคัมภีร์เช่นเดียวกับปัจจุบัน แม่น้ำหลายสายในอิสราเอลก็เหือดแห้งไปจริงๆในฤดูร้อน นั่นจะไม่เกิดขึ้นเมื่อแม่น้ำสายใหม่นั้นถูกสร้างขึ้น นี่อาจเป็นแม่น้ำใหญ่สายนั้นที่ถูกพรรณนาถึงในเอเสเคียล 47 แม่น้ำนั้นจะมีความกว้างประมาณสองไมล์ แน่แน่นอนว่าจะเกิดความเปลี่ยนแปลงใหญ่หลวงในด้านภูมิศาสตร์และภูมิประเทศหลายประการในภูมิภาคนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ศคย 14:9 และพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก “ในวันนั้น” พระเยซูคริสต์เจ้า

จะทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น พระองค์จะทรงเป็นจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย พระองค์จะทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับคนทั้งปวง ทั้งยิวและคนต่างชาติ

ศคย 14:10-11 แผ่นดินทั้งสิ้นจะกลายเป็นที่ราบจากภูเขาถึงริมโมนใต้เยรูซาเล็ม แต่เยรูซาเล็มจะดำรงสูงเด่นอยู่ในที่ตั้งของเมืองนั้น จากประตูเบนยามินถึงสถานที่ที่เป็นประตูเก่า ถึงประตูมูมและจากหอคอยฮานันเอล ถึงบ่ออ่างุ่นของกษัตริย์ 11 และจะมีผู้คนอาศัยอยู่ เพราะไม่มีการทำลายเสียสิ้นอีกแล้ว แต่เยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่ได้อย่างปลอดภัย คำพรรณนาต่างๆ ถูกทำให้ไว้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆด้านภูมิประเทศซึ่งเกิดขึ้นเพิ่มเติมเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เขตแดนทางทิศใต้ของเยรูซาเล็มซึ่งปัจจุบันคือ แผ่นดินรกร้างว่างเปล่าซึ่งเต็มไปด้วยสันเขาและหุบเขาต่างๆจะกลายเป็นที่ราบกว้างใหญ่ที่มีคนอาศัยอยู่เต็ม และเยรูซาเล็มจะมีคนอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย

ศคย 14:12-15 ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่ทำสงครามกับเยรูซาเล็ม คือเนื้อของเขาจะนำไปเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าคาบ่าตา และลิ้นของเขาจะเน่าคาปาก

จุดสนใจหลักวกกลับมายังชะตากรรมของกองทัพเหล่านั้นของประชาชาติเหล่านั้นที่รวมตัวกันเป็นหนึ่งภายใต้สัตว์ร้ายนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าเมื่อพระคริสต์ทรงประหารพวกเขาด้วยลมแห่งผีพระโอบอัฐของพระองค์ (อิสยาห์ 11:4) เนื้อหนังของพวกเขา ก็จะนำไป เห็นได้ชัดว่าพวกนกกินซากศพมาเก็บกวาดส่วนที่เหลือ (วิวรณ์ 19:17-18)

13 ต่อมาในวันนั้นการสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระเยโฮวาห์จะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคนหนึ่งจะจับกุมเพื่อนบ้านของตน และเขาจะยกมือขึ้นต่อผู้กันและกัน ความเข้าใจเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับความโกลาหลและภัยพิบัติของอารมาเกดโดนถูกนำเสนอ ในศึกที่เกิดขึ้นตามมานั้น พระเยซูคริสต์จะไม่เพียงทรงประหารเหล่าคนชั่วเท่านั้น แต่กองทัพเหล่านั้นที่รวมตัวกันของแผ่นดินโลกจะเริ่มดันสู้กันเองด้วย ภาพที่คล้ายๆกันก็อาจพบได้ในศึกแห่งเทโคอาเมื่อกองทัพเหล่านั้นของโมอับ อัม โมนและเอโดมรุกรานยูดาห์ในรัชสมัยของเฮเซคียาห์ พระเจ้าจึงทรงเข้าแทรกแซงโดยทำให้พวกเขาต่อสู้กันเองและทำลายกันเอง ดู 2 พงศาวดาร 20:20

14 แม้ว่ายูดาห์ก็จะต่อสู้กันที่เยรูซาเล็ม ทรัพย์สมบัติของประชาชาติทั้งสิ้นที่อยู่ล้อมรอบจะถูกริบ มีทองคำ เงิน และเสื้อผ้ามากมาย 15 และภัยพิบัติอย่างหนึ่งที่เหมือนภัยพิบัติอย่างนี้

จะบังเกิดแก่มา ล่อ อูฐ ลา และไม่ว่าสัตว์ชนิดใดซึ่งมีอยู่ในเต็นท์เหล่านั้น เช่นเดียวกับในศึกแห่ง เทโคอาซึ่งถูกกล่าวถึงข้างบน ยูดาห์จะได้ประโยชน์จากทรัพย์สิ่งของที่ถูกทิ้งไว้โดยประชาชาติ เหล่านั้นของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ที่รุกรานที่อารมาเกด โคนเมื่อพระเจ้าทรงทำลายพวกเขาเสีย นอกจากนี้ความมั่งคั่งของประชาชาติเพื่อนบ้านเหล่านั้นของอิสราเอลจะหลั่งไหลมาสู่เยรูซาเล็ม ในวันนั้นด้วย พระเจ้าจะทรงอวยพรอิสราเอลอย่างบริบูรณ์ในวันนั้น

ศคย 14:16 และอยู่มาบรรดาคนที่เหลืออยู่ในประชาชาติทั้งปวงซึ่งยกขึ้นมาสู่รบกับเยรูซาเล็ม จะขึ้นไปนมัสการกษัตริย์ปีแล้วปีเล่า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และจะถือเทศกาลอยู่เพิง เมื่ออาณาจักรยุคพันปีของพระเยซูคริสต์ถูกสถาปนา ประชาชาติเหล่านั้นที่เหลืออยู่ซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนั้นจะมายังเยรูซาเล็มทุกปีเพื่อ “นมัสการกษัตริย์ปีแล้วปีเล่า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และจะถือเทศกาลอยู่เพิง” คนต่างชาติทั้งหลายซึ่งในช่วงยุคเจ็ดปีได้หันมาหาพระคริสต์ก็จะได้รับอนุญาตให้เจริญขึ้นเป็นประชาชาติต่างๆทั่วแผ่นดินโลก อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะถูกขอให้ส่งคณะผู้แทนหนึ่งไปนมัสการพระมหากษัตริย์ที่เยรูซาเล็มทุกปี เราควรหมายเหตุเรื่องข้อกำหนดที่ให้ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติถือเทศกาลอยู่เพิงในวันนั้น บางทีมันจะมีความหมายต่างไปจากเดิมในตอนนั้นซึ่งมิใช่เพื่ออิสราเอลเท่านั้น

ศคย 14:17-19 ถ้าครอบครัวใดในพื้นที่พิภพไม่ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ฝนก็จะไม่ตกเหนือเขาเหล่านั้น 18 และถ้าครอบครัวแห่งอียิปต์ ซึ่งขาดฝนแล้ว ไม่ขึ้นไปปรากฏตัวที่นั่น ก็จะบังเกิดภัยพิบัติด้วย ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้โจมตีประชาชาติอื่นๆซึ่งไม่ขึ้นไปถือเทศกาลอยู่เพิง 19 ที่กล่าวนี้จะเป็นการลงทัณฑ์อียิปต์และเป็นการลงทัณฑ์ประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งไม่ขึ้นไปถือเทศกาลอยู่เพิง

นอกจากนี้หากประชาชาติใดไม่ยอมมานมัสการที่เยรูซาเล็ม พระเจ้าจะทรงทำให้ฝนไม่ตกที่นั่น อาจเป็นไปได้ว่าคำเตือนนี้เป็นเชิงสมมติฐานของสิ่งที่จะเกิดขึ้นสำหรับประชาชาติที่มักกบฏเช่นนั้น ดูเหมือนว่าในวันนั้นเมื่อความชอบธรรมมีชัย จะไม่มีประชาชาติใดที่โง่เขลาถึงขนาดที่เพิกเฉยพระมหากษัตริย์องค์นี้ ถึงกระนั้นจะมีคำเตือนที่ชัดเจนสำหรับประชาชาติที่ไม่ยอมมอบนบเชื่อฟังต่อพระเยซูคริสต์ในวันนั้น

ศคย 14:20-21 และในวันนั้นลูกพรวนที่ผูกม้าจะมีคำจารึกว่า "บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์" และหม้อซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะเป็นเหมือนขามซึ่งอยู่หน้าแท่นบูชา 21

เออ และหม้อทุกลูกในเขรุชาเต็มและยูดาห์จะเป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าทุกคนที่มาถวายสัตวบูชาจะเอาหม้อไปบ้าง และจะต้มเนื้อในหม้อเหล่านั้น ในวันนั้นจะไม่มีคนคานาอันในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธาอีกต่อไป ยิ่งกว่านั้นเครื่องประดับของพวกม้าในวันนั้นจะถูกจารึกไว้ว่า “บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์” มันเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันว่านี่หมายถึงม้าจริงๆและป้ายติดคอพวกมันหรือเป็นคำเปรียบเปรยถึงยานพาหนะต่างๆที่ใช้ในการคมนาคม ไม่ว่าจะกรณีใด ความบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกแสดงอย่างเด่นชัดทุกหนทุกแห่ง ภาชนะต่างๆของพระวิหารยุคพันปีจะไม่เพียงถูกจารึกเช่นนั้นเท่านั้น แต่ภาชนะทุกชิ้นในเขรุชาเต็มจะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้นด้วย การอ้างอิงปิดท้ายที่ว่า “ไม่มีคนคานาอันในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธาอีกต่อไป” อาจมีความหมายดังนี้ คำว่า *คนคานาอัน* มีความหมายได้ด้วยว่า ‘พ่อค้า’ ในสมัยพระเยซู มีพวกพ่อค้าที่พระวิหารซึ่งขายและแลกเปลี่ยนด้วยวิธีปฏิบัติต่างๆทางธุรกิจที่ฉ้อโกง อย่างไรก็ตาม มันจะไม่เป็นเช่นนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์